

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

4

SAĞLIK KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

24 Haziran 2014 Salı

SAĞLIK KOMİSYONU
GÖRÜŞME TUTANAKLARI

24 Haziran 2014 Salı

---0---

K O N U

Sayfa

Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı (1/937) ile (2/2060), (2/2229) ve (2/2230) esas sayılı kanun tekliflerinin birleştirilerek görüşülmesi (Devam)

1:72

İÇİNDEKİLER

Sayfa

BİRİNCİ OTURUM

1:26

Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	1:2, 4, 12, 14:16, 17
Yunus KILIÇ	(Kars)	2
Prof. Dr. Gülriz ERİŞGEN (Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi İkinci Başkanı)		3:4
Aytuğ ATICI	(Mersin)	4, 6:9, 14:16
Şenol ŞAHİN (TÜRK SAĞLIK-SEN Ank.1 No.lu Şb. Bşk.)		4:5
Doç. Dr. Ulaş SAZ (Ege Ü.Tıp F. Çocuk Acil Bilim Dalı Bşk.)		5
Mehmet DOMAÇ	(İstanbul)	5:6, 23:25
Prof. Dr. Tanıl KENDİRLİ (Çocuk Acil Tıp ve Yoğun Bakım Derneği Yönetim Kurulu Üyesi)		6
Ali ÖZ	(Mersin)	9:10
İsmail TAMER	(Kayseri)	10:11, 22
Mehmet HABERAL	(Zonguldak)	11:12, 16:17, 25:26
Mehmet ŞEKER	(Gaziantep)	12:13
Kadir Gökmen ÖĞÜT	(İstanbul)	13:14, 21:22
Ramazan Kerim ÖZKAN	(Burdur)	16
Cemalettin ŞİMŞEK	(Samsun)	17:18
Nurettin DEMİR	(Muğla)	19:21

İKİNCİ OTURUM

27:57

Aytuğ ATICI	(Mersin)	27:29
İsmail TAMER	(Kayseri)	29

Agâh KAFKAS (Sağlık Bakan Yardımcısı)		29
Madde 1		30
Aytuğ ATICI	(Mersin)	30
Madde 2		30:31
Madde 3		31
Önerge		31
Aytuğ ATICI	(Mersin)	31
Agâh KAFKAS (Sağlık Bakan Yardımcısı)		31, 31:32
Nurettin DEMİR	(Muğla)	31
Ali ÖZ	(Mersin)	32
Mehmet HABERAL	(Zonguldak)	32
Mehmet DOMAÇ	(İstanbul)	32
Vural KAVUNCU	(Kütahya)	32:33
Önerge		33
Aytuğ ATICI	(Mersin)	33
Madde 4		33:34
Önerge		34
Aytuğ ATICI	(Mersin)	34:35
Mehmet HABERAL	(Zonguldak)	35
İsmail TAMER	(Kayseri)	35:36
Önergeler		36
Gerekçeler		36
Önerge		37
Aytuğ ATICI	(Mersin)	37
Ali ÖZ	(Mersin)	37
Madde 5, 6		38
Önerge		38
Aytuğ ATICI	(Mersin)	38:39
Mehmet HABERAL	(Zonguldak)	39, 41:42
Nurettin DEMİR	(Muğla)	39:40
Agâh KAFKAS (Sağlık Bakan Yardımcısı)		39:40
Özgür ÖZEL	(Manisa)	40:41
Önerge		42
Gerekçe		42
Önerge		42
Aytuğ ATICI	(Mersin)	42:43, 44, 45
Ali ÖZ	(Mersin)	43
Agâh KAFKAS (Sağlık Bakan Yardımcısı)		43, 44, 46
Özgür ÖZEL	(Manisa)	43, 45:46
Önerge		47
Aytuğ ATICI	(Mersin)	47
Önerge		47
Aytuğ ATICI	(Mersin)	47:48
Önerge		48
Aytuğ ATICI	(Mersin)	48:49
Özgür ÖZEL	(Manisa)	49
Önerge		49
Gerekçe		50
Madde 7		50
Önerge		50
Aytuğ ATICI	(Mersin)	51, 53
Nurettin DEMİR	(Muğla)	52
Mehmet HABERAL	(Zonguldak)	52

Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	52:53
Yunus KILIÇ	(Kars)	52, 54:55
Özgür ÖZEL	(Manisa)	53, 55
Mehmet DOMAÇ	(İstanbul)	53:54
Önerge		55
Aytuğ ATICI	(Mersin)	56:57
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	56:57
ÜÇÜNCÜ OTURUM		58:72
Önerge		58
Mahmut TANAL	(İstanbul)	58:59
Gerekçe		59
Önerge		59
Nurettin DEMİR	(Muğla)	59
Mahmut TANAL	(İstanbul)	60, 60:61
Özgür ÖZEL	(Manisa)	60
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	60, 62
Aytuğ ATICI	(Mersin)	60
Cemalettin ŞİMŞEK	(Samsun)	61
Mehmet DOMAÇ	(İstanbul)	61
Mehmet HABERAL	(Zonguldak)	61:62
Madde 8		62
Önerge		62:63
Aytuğ ATICI	(Mersin)	63
Mahmut TANAL	(İstanbul)	63, 64, 65:66
Özgür ÖZEL	(Manisa)	63:64
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	64
Özgür ÖZEL	(Manisa)	64:65
Madde 9		66
Önerge		66:67
Aytuğ ATICI	(Mersin)	67
Ali ÖZ	(Mersin)	67
Mahmut TANAL	(İstanbul)	67:68
Nurettin DEMİR	(Muğla)	68
Özgür ÖZEL	(Manisa)	68:69
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	69
Mehmet DOMAÇ	(İstanbul)	69:70
Madde 10		70
Madde 11		70:71
Madde 12		71:72

Açılma Saati: 18.12

Kapanma Saati: 02.00

24 Haziran 2014 Salı

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati. 18.12

BAŞKAN : Necdet ÜNÜVAR (Adana)

BAŞKAN VEKİLİ : Türkan DAĞOĞLU (İstanbul)

SÖZCÜ : İsmail Tamer (Kayseri)

KÂTİP : Vural KAVUNCU (Kütahya)

(Oturum, Başkan Vekili Türkan Dağoğlu tarafından açıldı)

0

BAŞKAN - Çoğunluğumuz vardır toplantıya başlayabiliriz.

Sayın Bakan, sayın üyeler, değerli bürokratlar, basın mensupları ve sivil toplum kuruluşlarımız ile sendikalarımızın değerli temsilcileri; toplantı yeter sayımız vardır. Komisyonumuzun 24' üncü Yasama Dönemi' nin 29' uncu toplantısını açıyorum.

Gündemimizde (1/937) esas sayılı Türkiye Sağlık Enstitüsü Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ile Kars Milletvekili Yunus Kılıç ve Amasya Milletvekili Avni Erdemir ile 79 Milletvekilinin (2/2229) esas sayılı Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi bulunmaktadır.

Söz konusu kanun tasarısı ile kanun teklifi önceki toplantımızda İç Tüzük' ün 35' inci maddesi uyarınca birleştirilmişti. Tasarı ve teklifin daha ayrıntılı olarak ele alınması için kurduğumuz alt komisyon çalışmalarını tamamladı ve raporunu Komisyon Başkanlığına sundu.

Bugünkü görüşmelerde alt komisyonun kabul ettiği metnin esas olarak yürütülmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Görüşme usulüyle ilgili olarak... Öncelikle, tümü üzerindeki görüşmeler kapsamında Sayın Bakanımıza, teklifin ilk imza sahibine ve Alt Komisyon Başkanımıza söz vereceğim. Bu açıklamalardan sonra, istemde bulunurlarsa sivil toplum kuruluşları ve sendika temsilcilerimize söz vereceğim ve ardından, değerli milletvekillerimizin konuşmalarına geçeceğiz. Tümü üzerindeki görüşmelerden sonra maddeler üzerindeki görüşmelere geçeceğiz.

Şimdi, tümü üzerindeki görüşmeler kapsamında ilk sözü Sayın Bakanımıza vermek istiyorum.

Buyurun Sayın Bakanım, söz sizin.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Sayın Başkan, çok değerli Komisyon üyesi arkadaşlarım, sivil toplum örgütlerimizin değerli temsilcileri; geçtiğimiz hafta tümü üzerindeki görüşlerimi esasında ifade etmişim. Tasarı, alt komisyona gitti ve alt komisyon sonrası geneli itibarıyla da özet olarak tekrar genel bir değerlendirme yapmak istiyorum.

Öncelikle, alt komisyonda komisyon üyesi arkadaşlarımızın katkılarına teşekkür etmek istiyorum. Gerçekten dün ve akşam arkadaşlarımızın gerek görüşmeler sırasındaki itirazlarını, şerhlerini değerlendirerek gerekse o görüşmelerdeki önerilerinin bir kısmının kanun tasarısının daha da olgunlaşmasına katkı sağlamasından mutluluk duyduğumu ifade ediyorum.

Tabii, Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığının Türkiye' nin sağlık dinamiklerine çok farklı bir vizyon katacağının heyecanını inanıyorum ki bu masa etrafında toplanan bütün katılımcılar ve Komisyon üyeleri hissediyor. Yer yer bazı boyutlarıyla itirazlar olsa bile, özü itibarıyla Türkiye' nin bu enstitülere ihtiyacı olduğuna, bu enstitüler aracılığıyla Türkiye' nin sağlık AR-GE' sinin çok daha güçlü bir dinamizmi yakalayabileceğine ortak bir kanaatin oluştuğuna -arkadaşlarımızın gerek görüşlerini ifade etmelerinden gerekse şerhlerindeki itirazlara baktığımda açıkçası özüne bir itiraz olmadığını- bu anlamda bu Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığının Türkiye' nin AR-GE dinamiklerine, sağlık AR-GE' sine önemli katkı sağlayacağına ve ülke sağlığına ve insanlık sağlığına da katkı sağlayacak vizyonları bu vesileyle yakalayacağına inanıyorum. Bu boyutuyla katkı sağlayan tüm arkadaşlarımıza tekrar teşekkür ediyorum.

Diğer taraftan, Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi konusundaki katkılar dolayısıyla da yine arkadaşlara teşekkür ediyorum. Burada da yine katılınan boyutlar var, eleştirilen boyutlar var, itiraz edilen boyutlar var. Bütün bunların da yine değerlendirilmesini yaptık, yapmaya da devam edeceğiz. Buradaki arzumuz ülke kazansın, millet kazansın, Türk sağlığı kazansın,

Türkiye’de sağlık dinamikleri olabildiğince geleceğe umutla, güvenle bakabilsin ve dünyayla olan yarışımızda güçlü bir altyapıyı oluşturalım; yoksa birilerine karşı olan veya belirli kurumların payını alan veya onlarla rekabet eden bir anlayıştan ziyade Türkiye’de dinamiklerinin daha güçlü olmasına, sağlık dinamiklerinin daha güçlü olmasına katkı sağlama amacımız dışında bir amacımızın da olmadığını burada ifade etmek istiyorum.

Ben tekrar katkıları dolayısıyla tüm Komisyon üyelerimize, sivil toplum örgütlerine, diğer paydaşlarımıza teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Bakanım.

Şimdi, kanun teklifi sahiplerine söz vereceğim.

Buyurun Sayın Kılıç.

YUNUS KILIÇ (Kars) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, Sayın Bakanım, saygıdeğer Komisyon üyeleri ve kıymetli katılımcılar; tabii, Sayın Bakanım Sağlık Enstitüsü Başkanlığının kurulmasıyla alakalı gerekli izahatı, açıklamaları yaptı.

Türkiye, tabii son yıllarda özellikle sağlık alanında çok ciddi sağlık hizmeti vermeye başlayan, halkın da beğenisine mazhar olan bir süreçten geçiyor. Tabii, bu arada genellikle bu alanda yapılması gereken bilimsel alandaki yenilikleri, inovasyon çalışmalarını, tıbbi araştırmalara altyapı oluşturacak zeminin oluşturulması, uzun süreli, kalıcı, bütçesi belli olan, sınırları biraz daha özerklik boyutunda yürütülebiyecek alanların oluşması ve ciddi ve uzun süreli bütçeler ve zamana ihtiyaç olan çalışmaların yapılabilmesine zemin oluşturulması noktasında ciddi bir boşluk olduğu açıkçası Türkiye’de inkâr edilebilecek bir durum da değil; o yüzden bu alan önemli bir alandı. Şimdi inşallah kurulacak olan bu enstitülerle, enstitü başkanlıklarıyla, birimleriyle bunlar dolacak.

Bu teklifimizde ayrıca, bunun dışında veteriner hekimlik uzmanlık eğitiminin yeniden getirilmesini arzu ediyoruz. Bu da şu açıdan önemli: Aslında 1940’lı yıllardan beri zaten uzmanlık eğitimi verilmekte idi. Bu, ilk zamanlarda Tarım Bakanlığının çıkardığı yönetmeliklerle yürümekteydi; 1954 yılında kanunla desteklendi ve daha sonra 1981 yılında YÖK Kanunu’nun çıkmasıyla beraber yüksek lisans eğitimlerinin tamamı sağlık bilimleri enstitülerinde birleşince bu şekilde bu hizmeti vermekte olan, bu eğitimi sürdürmekte olan Ankara Üniversitesine bağlı fakülte de, bölüm de kapanmış oldu. Dolayısıyla 1981 yılından bu tarafa veteriner hekimlik alanında ki temel sağlık bilimleri noktasında dünyada “Tek Tıp-Tek Sağlık” öne çıktığı bugünlerde oldukça bilimsel manada eğitim noktasında daha fazla geliştirilmeye ihtiyaç olan bir alan olarak karşımızda duruyor gerek araştırma enstitülerinin gerek laboratuvarların uzman veteriner hekimlik ihtiyacını karşılamak üzere yirmi yıldan fazladır bunun bir mücadelesi sürdürülüyordu. Bugüne nasip oldu inşallah ve bu da bizim açımızdan son derece önemli değişiklikler içeriyor.

Bir de bunun dışında, kanun teklifi içerisinde, bir müddet öğretim üyeliği yaptıktan sonra Bakanlar Kuruluna seçilen veyahut da milletvekilliğine seçilen öğretim üyelerinin bu süreler sona erdikten sonra kendi üniversitelerine dönüşünü kanun sağlıyor idi; şöyle diyordu: “Bu görevleri sona erdikten sonra kendi üniversitelerine kadro şartı aranmaksızın dönerler.” Şimdi, burada yalnız şöyle bir sıkıntı var idi: Eğer siz akademisyenken bu görevlere seçiliyor iseniz dönüşlerde bir sıkıntı yok idi ama akademisyenlik yaptıktan sonra bir müddet başka görevlerde bulunduktan sonra eğer milletvekili veyahut da bakan olarak seçiliyorsanız bu, dönüşü size engelliyordu. Şimdi bu getirdiğimiz değişiklikle hem buradaki adaletsizliği ortadan kaldırmaya çalışıyoruz hem de geldikten sonra, Parlamente’ye geldikten sonra Ankara’da ve buralarda yeni düzenler kurmuş olan, her şeyiyle artık bir şekilde buraların kopmaz bir parçası hâline gelmiş olan öğretim üyelerinin, milletvekilliği ve işte bakanlıkla alakalı süreleri bittikten sonra kendi üniversitesinin dışındaki üniversitelere de o üniversitelerde kadro bulunması koşuluyla geçebilmesinin önünü açacak bir tekliftir. En azından ülkeye çeşitli alanlarda ve milletvekili olarak da hizmet etmiş olan insanların böyle bir hakkı olması gerektiğini de düşündüğümüz için böyle bir kanun maddesinin de yararlı olacağını düşünüyoruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Kılıç.

Şimdi, söz isteyen sivil toplum kuruluşları ve sendika temsilcilerimize beşer dakikayı geçmemek üzere söz vereceğim.

Biliyorsunuz biz alt komisyonda sivil toplum kuruluşlarıyla bunları bir gün, bütün gün tartıştık. Şimdi, bu alt komisyondaki metnin son hâliyle ilgili beş dakika, çok kısa bir konuşma rica edeceğim.

Buyurun efendim.

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ MERKEZ KONSEYİ İKİNCİ BAŞKANI PROF. DR. GÜLRİZ ERİŞGEN – Daha önce hem Komisyonunuzda hem de alt komisyonda bu yasa tasarısıyla ilgili görüşlerimizi aktarmış idik. Alt komisyondaki görüşmeler sırasında gerçekten oldukça kapsamlı tartışmalar yapılmakla beraber tüm kaygılarımızın giderildiğini söylemem mümkün değil.

Öncelikle, 1 ila 19'uncu maddeler arasındaki enstitü ile Sağlık Enstitüleri Başkanlığı kurulmasıyla ilgili görüşlerimizi iletmek istiyorum. Her şeyden önce, burada amaç ve kapsamın Sağlık Bakanlığının görev alanının, hizmet alanının dışına taşıdığını düşünüyoruz. Elbette ki uygulamayla ilgili, hizmet sunumuyla ilgili Sağlık Bakanlığı daha ileri araştırmalara, bilimsel çalışmalara ihtiyaç duyabilir ve bunun için değişik kurullar oluşabilir. Bunların adına "enstitü" de denilebilir; ancak TÜBİTAK var iken ve bilim ve teknoloji geliştirilmesine dair ülkemizde kurumlar var iken Sağlık Bakanlığının AR-GE'lere katkı sağlamak, bilim ve teknoloji kültürü, ekosistemlerin geliştirilmesine öncülük yapmak gibi işlevlerinin daha geri planda olması gerektiği, bu kadar baskın bir yapının olmaması gerektiğini düşünüyoruz. Üniversiteleri de yine burada göz ardı etmemek lazım çünkü üniversitelerin temel işlevleridir bunlar zaten.

Yine, amaçta belirtilen sağlık hizmetlerindeki akreditasyon faaliyetlerin de bu şekilde Sağlık Bakanlığına bağlı bir kuruluş tarafından değil, belki bir iç akreditasyon için kurum oluşturulabilir ama hizmetlerin akreditasyonunun zaten kendisi hizmet sunucu ise bağımsız bir kurum tarafından yapılması gerektiğini düşündüğümüzü söylemiş idik.

Burada yönetimiyle ilgili bu enstitünün ve kuruluşuyla ilgili, yapısal özellikleriyle ilgili çekincelerimiz var. Bilim üretiminin kesinlikle bağımsız ve özerk olması gerekiyor. Her ne kadar bize alt komisyonda "Bir dairesi değil bu Bakanlığın, dairesi olmaması için ilişkili bir kurum olarak, bağımsız, daha özerk olsun diye uğraşıldı." denilse de burada yönetimde Başkanın Sağlık Bakanı tarafından atanıyor olması, Sağlık Bakanı, Müsteşarı ve yine bakanın atadığı 5 kişinin bu kurumu yönetecek olmasının birtakım çekinceler taşıdığını özerklik ve bağımsızlık anlamında söylemek gerekir.

Yine burada kuruluşlarla ilgili sıkıntılar var. Mesela, alt enstitüler var tanımlanmış burada ve alt komisyonda bir de halk sağlığı eklendi ki bu önemlidir aslında. Sağlık Bakanlığının en temel araştırma alanlarından biri olmalıdır halk sağlığı ve eklendi bu; halk sağlığı ve kronik hastalıklar şeklinde oldu. Ancak bu enstitülerin nasıl çalışacağına dair bir bilgiye rastlamak mümkün değil burada. Örneğin, bir başkan tarif ediliyor, onun dışında kim, nasıl, ne şekilde öncelik belirleyecek ve hangi projeleri ne şekilde destekleyecek, kendisi nerede, hangi çalışmaları yapacak, nedir bunun tam olarak görev ve etki alanları onun çok net olmadığını görüyoruz ve bu boşluk içerisinde açıkçası birtakım sıkıntılar yaşanabilir diye düşünüyoruz çünkü TÜBİTAK örnek verildi hep alt komisyonda da. TÜBİTAK'ta bunlar daha tanımlı her ne kadar son yıllarda çok müdahale edilse de buradaki yapıya çok da uymuyor diyebiliriz.

Danışma Kurulu tarif edildi. "Bilim Kurulu kurulabilir." deniliyor burada.

BAŞKAN – Toparlayabilir misiniz?

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ MERKEZ KONSEYİ İKİNCİ BAŞKANI PROF. DR. GÜLRİZ ERİŞGEN – Bilim Kurulunun mutlaka kurulması gerekiyor artık; çünkü alt komisyon böyle bir madde kabul etti ve "Bir miktarın altındaki, 1 trilyonun altındaki uygulamalar için ancak Bilim Kurulunun onayladığı projeler." dedi.

Danışma Kuruluna Türk Tabipleri Birliği, Eczacılar Birliği ve dış hekimlerinin alt komisyonda eklenmiş olmasını olumlu bir gelişme olarak görüyoruz.

Burada bir başka grup genel olarak söyleyeyim, Üniversitelerarası Kurulun birçok yetkisinin ve işinin YÖK'e verilmesi. Bununla ilgili eleştirimizi yine dile getirmiştik. Üniversitelerarası Kurul görece daha üniversiteleri temsil eden bir yapıdır. İşleyişinde kalabalıkla ilgili sıkıntılar olduğu söyleniyor; bu çözülebilir ve bunun YÖK'e aktarılmasını doğru bulmuyoruz.

Son olarak, Sağlık Bilimleri Üniversitesinin kurulmasıyla ilgili çekincelerimizi belirtmiştik. Sayılar, rakamlar, hangi hekim ne şekilde, nerede istihdam edilecek, hangi sağlık çalışanı nerede, ne şekilde istihdam edileceklerle ilgili gerçekten oldukça yoğun tartışmalar sürerken ve çok sayıda altyapısı yetersiz tıp fakültesi arka arkaya kurulurken böyle bir üniversiteye gerçekten gerek var mıdır? Bir. İkincisi de, Sağlık Bakanlığının hizmet alanında böyle bir nokta var mıdır? Bunun Anayasa'ya aykırılığı tartışıldı, biz de bunun Anayasa'ya aykırı olduğu görüşündeyiz ve Anayasa Mahkemesine taşınması gerektiğini, gerçekten bu şekilde eğer kabul edilirse, düşünüyoruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben de teşekkür ediyorum.

Yalnız, ben bir şey rica ediyorum. Şimdi, bu konuşuklarınız, sizin dile getirdiklerinizi biz alt komisyonda uzun uzun, sizin de olduğunuz o toplantıda tartıştık. O tartışmaların sonucunda Komisyon üyeleriyle beraber olumlu veya olumsuz kabul edilir ama bir

sonuca vardık ve nihayetlendirdik onları. Ben tekrar rica ediyorum, o gün konuşan arkadaşlar o konuşmaların dışında bir katkı veya tenkit varsa dinleyelim.

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ MERKEZ KONSEYİ İKİNCİ BAŞKANI PROF. DR. GÜLRİZ ERİŞGEN – Zaten, o günkü konuşmaların üzerine hâlâ kaygı duyduğumuz noktaları tekrar belirtmek istedim ben. Onun dışında, çok büyük bir değişiklik yapılmadığı için aslında alt komisyonda yeni bir şey söylemek de çok mümkün değil. Mesela, olumlu ne vardır? Bir bilim kurulları vardır, bunu da ifade ettim zaten, bu olumlu bir şeydir ama bağımsız, daha özerk bir kuruluş olmasına dair alt komisyonda çok ciddi bir değişiklik yapılmadı. Bilim kurulunu bir olumlu yan olarak söyledim, danışma kuruluna bizlerin temsilcisinin eklenmesinin de olumlu olduğunu söyledim ama öte yandan birtakım önerilerde de bulundum. Enstitülerin, alt enstitülerin çalışmasıyla ilgili daha bir net bir şey...

BAŞKAN – Ben, sizden sonra söz alacak arkadaşlar için öyle bir ricada bulunuyorum.

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ MERKEZ KONSEYİ İKİNCİ BAŞKANI PROF. DR. GÜLRİZ ERİŞGEN – Bir de belki de şunu söylemek gerekir, o gün söylemediğim bir şey: Herhâlde burada yeni bir kurum oluşturuluyor ve ciddi bir bütçe transferi ya da nasıl kullanılacağı çok net değil burada. Herhâlde Plan ve Bütçe Komisyonun görüşünün mutlaka alınması gerekir, o gün ifade etmedim ben çünkü gerçekten hem nasıl işleyeceği belli değil, TÜBİTAK gibi ayrıntılı verilmiş hem de denetlemeyle ilgili hiçbir şey yok. Projeyi kim nereye verecek, kim nasıl denetleyecek, para nasıl aktarılacakla ilgili belki, hani herhâlde istendi de böyle bir şey bir tali komisyon olarak. Bunun da önemli olduğunu tekrar vurgulamak istiyorum.

BAŞKAN – Peki efendim, teşekkür ediyorum.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkanım...

BAŞKAN – Şimdi Ayтуğ Bey, şimdi yalnız STK'lara verelim ve bölmeyelim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Usul üzerine Hocam, sizin söylediğiniz bir şey.

BAŞKAN – Buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin)– Sayın Başkan, şimdi, biz alt komisyonda elbette toplantı yaptık, bazı konularda fikir birliğine vardık, bazılarında varamadık. Şimdi, o konuları biz burada tekrar söylemek zorundayız ki, STK'lar da söylemek zorundalar ki belki asıl Komisyonu ikna edebilirler. Sayın Bakan burada, o zaman yoktu; efendim, Komisyonun bütün üyeleri burada, o zaman yoktu. Belki bizim düşünemediğimiz bir şeyi Komisyon uygun görebilir. O yüzden, sivil toplum kuruluşlarının mutlaka hoşlarına gitmeyen şeyleri, alt komisyonda olduğu gibi tekraren bu Komisyonu da ikna etmeye çalışmaları gerekir diye düşünüyorum.

Saygılar sunarım.

BAŞKAN – Peki Ayтуğ, teşekkür ederiz.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Ben de bir şey...

BAŞKAN – Buyurun Sayın Bakanım.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Genelde raporları ve konuşmaları okuduğumu açılıştta söylediğimi ifade etmek isterim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Bakan.

Sivil toplum kuruluşlarından başka söz almak isteyen?

Buyurun efendim.

TÜRK SAĞLIK–SEN ANKARA 1 NO.LU ŞUBE BAŞKANI ŞENOL ŞAHİN – Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, kıymetli üyeler, değerli hazirun; hepinizi şubemiz adına saygıyla selamlıyorum.

Benim yıllardır uğraştığım bir konu var, tıbbi cihaz üretimi konusu, yaklaşık 5-6 senedir de bu konuyla ilgileniyorum. Sadece katkı sunmak amaçlı buradayım.

4'üncü maddenin (k) bendinde geçen “İş birliği ağları ve kümelenme faaliyetlerini desteklemek...” ibaresinin çıkarılması ve yerine “Medikal organize sanayi bölgeleri kurmak. AR-GE'lerini oluşturmak ve denetlemek.” olarak değiştirilmesini teklif ediyorum. Gerekçem de Sayın Başkanım, tıbbi cihaz üretimi özellik arz eden bir konu. Bu konunun da ayrı bir organize sanayi bölgesinde yapılmasının, AR-GE'lerinin de oluşturulmasının daha uygun olacağı görüşündeyim.

Aynı zamanda, 16'ncı maddenin “TÜSEB'in gelirleri” başlıklı (ğ) bendinden sonra (h) bendinin getirilmesini ve orada da “Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğünden gelen gelirler” bendinin eklenmesini teklif ediyorum. Bunun gerekçesi de: Biliyorsunuz, Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğünün paraları boğazlardan elde ediliyor, Montrö Antlaşması gereği de

bizim bunları sağlığa harcamamız gerektiğini biliyorum. Dolayısıyla, bu kurulacak olan medikal organize sanayi bölgelerinin AR-GE'lerinde kullanılmak üzere bir fon veya bir gelir oluşturulabileceğini düşünüyorum.

Hepinize saygılar sunarım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK ACİL BİLİM DALI BAŞKANI DOÇ. DR. ULAŞ SAZ – 21'inci maddeyle ilişkili ve Türkiye'deki çocuk acilin durumuyla ilişkili acaba dâhil edilebilir mi 21'inci maddeye diye söz aldım. Nedeni şu: Çocuk yoğun bakım ile çocuk acilin ortak popülasyonu, yaklaşık yüzde 30 civarında ortak bir hasta popülasyonuna bakıyorlar. Dolayısıyla, bizim ilk, 2009'da bir yönetmelik çıktı, çocuk acilin yan dalı olarak gelişmiş ülkelerdeki gibi kabul edilmesi. O da bizim Çocuk Acil Tıp ve Yoğun Bakım Derneği ve Sağlık Bakanlığının da çok büyük katkılarıyla kabul edildi. Yalnız, o çıktığı tarihteki kurallara göre yine aynı şekilde en az üç yılı eğitim kurumlarında, toplamda da beş yıl olmak üzere olan tüm uzmanlar, çocuk acille ilişkili, buna hak kazanabileceklerdi. Yalnız, bizim çocuk acille ilişkili tüm Türkiye'de toplam zaten 50 başvuru oldu ve bunların sadece 25 tanesi alabildi. Geri kalanların, 25 tanesinin de sadece 15'i şu anda aktif olarak çalışıp aktif olarak çocuk acille ilişkili görev yapıyor. Biz de, ben Ege Üniversitesinden, Okşan Hanım da Gazi Üniversitesinden, üç beş daha aktif arkadaşımız toplam da bir haftayla 2009'daki beş yıllık süreyi kaçırmış olduk. Ben, yurt dışında yan dal uzmanlığını yaptım, toplamda iki yıl ve çocuk acille ilişkili bu şekilde yurt dışı bekraudu zaten yokken. 2005 ila 2007 yılında yapmıştım ben, Okşan Hanım da aynı şekilde Cincinnati'de yaptı. Şimdi, bu kavramları neden söylüyorum? Bizim, çocuk acille ilgili çok ciddi bir "defect"imiz var çünkü sadece 15 kişi 15 milyonluk pediatrik acil popülasyonuna bakıyor yani bu, 15 milyon çocuğu olan bir ülkenin yani sadece 15 tane çocuk acil eğitici olan bir yerden bahsediyoruz. Dolayısıyla, burada acaba kriterler gevşetilebilir mi? Biz zaten... Ben, on iki yıldır toplamda çocuk acilde çalışıyorum Ege Üniversitesinde ve yıllık kapasitesi 65 bin hastaya bakılıyor, Gazi Üniversitesi de aynı şekilde, diğer üniversitelerdeki arkadaşlarımız da aynı şekilde. Bu kapsamda, hani vazgeçmedik alınmadık diye, devam ediyoruz hizmet vermeye ve 24 saat 7 gün ve 365 gün icapçıyım öğretim üyesi olarak, diğer arkadaşlar da aynı şekilde. Çünkü, yan dal belgemiz olmadığı için bu şekilde alamadık, çok ciddi bir mağduriyet söz konusu.

BAŞKAN – Peki, sizin üniversitede yan dalı olan çocuk acilciler var mı?

EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÇOCUK ACİL BİLİM DALI BAŞKANI DOÇ.DR. ULAŞ SAZ – Yok Hocam, yok.

Bundan dolayı, hizmet üretmekte asistan düzeyinde, ben direkt asistanlarla işi yürütmeye çalışıyorum, Okşan Hanım da aynı şekilde.

Ben burada söz aldığım için öncelikle hepimize gerçekten çok teşekkürler. Hiç inanamıyordum ben, ilk kez Medise geliyor, ilk kez böyle bir talepte bulunuyorum ve acaba bana biri bir fırsat verecek de ben bir gün problemimi çok güzel bir şekilde anlatabilecek miyim diye düşünüyordum. Çünkü, 2009'de benim, kendimin, sertifika verdiğim insanların çocuk acil yan dal belgesini aldığını ve benim, kendimin alamadığımı gördüm. O yüzden de hani hem buna hem de hastane öncesi sağlık hizmetlerinde de çok aktif bir rolümüz var bizim, 112'lerle çok güzel çalışıyoruz, Sağlık Bakanlığının Acil Sağlık Hizmetleri Müdürlüğüyle çok güzel çalışıyoruz. Hani, bu kapsamda acaba 21'inci maddeye "çocuk acil" ibaresi eklenirse problemin tamamen çözüleceğini... Zaten, toplamda dediğim gibi başvuru 50 civarındaydı, şu anda da üç beş kişi daha mağdur. Kavrayacak ya da kapsayacak başka da hiçbir şey yok. Yalnızca bir kelimenin buraya eklenmesi bizim mağduriyetimizi ve söz konusu popülasyonun da, hani özellikle 5 yaş altı mortalitesini çok ciddi şekilde etkileyen, "altın saatler" dediğimiz, kaza sonrası, enfeksiyon ya da aferez sonrası ilk plandaki hizmet veren ve en donanımlı bekground sahip çocuk acil eğiticilerinin çok da katastrofik ve yoğun bir yerde çalıştıklarını da hepimiz biliyoruz. Hani, bundan dolayı mesela hiçbir şekilde bunun üzerine gitmeyip, alamadıktan sonra çalışmayan arkadaşlarımız da var ama biz vazgeçmedik, çalıştık, hâlâ da çalışmaya devam edeceğiz. 2009'da çıkmasına rağmen, şu anda 2014'teyiz, hâlâ belge alamadık ama hâlâ çalışıyoruz ve çalışmaya da devam edeceğiz.

Çok teşekkür ederim bu konulardaki katkılarınız için.

BAŞKAN – Biz de teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Usulle ilgili bir şey söyleyecektim.

BAŞKAN – Usulle ilgiliyse buyurun.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Şimdi, arkadaşlarımız bilmedikleri için çalışma yöntemimizi otomatikman maddelere geçtiler. Maddelere geçince biz dağılıyoruz. Şimdi 21'inci maddeyi bir arkadaşımızdan dinledik, bir başka arkadaşımızdan da belki 35'inci maddeyi dinleyeceğiz.

Önce şu genelini bir bitirelim, arkadaşlar geneli hakkında ne söyleyeceklerse söylesinler, biz de maddelere geçelim, maddeleri sırasıyla görüşelim o maddelerde söz söyleyecek diğerlerini de birleştirmiş oluruz, toplu dinleriz.

BAŞKAN – Şimdi, tabii, onların, geneli hakkında çok fazla bir şeyi yok, kendi sorunları olan maddeleri dile getiriyorlar, herkes kendi derdinde yani kabaca. Şimdi, geneli hakkında şey yapmıyor ama kendi maddesindeki sıkıntısını ortaya koymaya çalışıyor.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – O zaman da sırasında söz alsın arkadaşlar.

BAŞKAN – Sivil toplum kuruluşlara önce veriyoruz ama.

Buyurun.

ÇOCUK ACİL TIP VE YOĞUN BAKIM DERNEĞİ YÖNETİM KURULU ÜYESİ PROF. DR. TANIL KENDİRLİ – Ulaş arkadaşımızın şeyini birkaç cümleyle tamamlamak istiyorum uzatmadan.

Biz, çocuk yoğun bakım hizmetiyle ilgili ben belge almıştım ama mağdur olan Ulaş arkadaşım gibi çok sıkıntılı birkaç arkadaşımız vardı. Bu çocuk yoğun bakım kısmı bizim açımızdan... Mağdur olan arkadaşlar gideriyor ama bizim çocuk yoğun bakım hizmetimizin çok önemli bir ayağı olan çocuk acilde birlikte çalıştığımız, dernek olarak da birlikte hareket ediyoruz çocuk acille.

BAŞKAN – Destek oluyorsunuz yani.

ÇOCUK ACİL TIP VE YOĞUN BAKIM DERNEĞİ YÖNETİM KURULU ÜYESİ PROF. DR. TANIL KENDİRLİ – O arkadaşların da “çocuk acil” ibaresi konulması durumunda sorunun çözüleceğini biliyoruz bizim beraber çalıştığımız çalışma grubu olarak. Biz de doğru buluyoruz eklenmesini, böyle bir talebimiz var.

BAŞKAN – Peki, Sayın Domaç'ın biraz evvel söylediği gibi maddeye geldiğimiz zaman ayrıca onu değerlendireceğiz tabii.

Başka konuşmak isteyen sivil toplum kuruluşlarından?

Peki teşekkür ediyoruz.

Milletvekillere söz veriyoruz şimdi.

Milletvekillerimizden kim söz almak istiyor?

Buyurun Aytuğ Bey.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, değerli milletvekilleri, sivil toplum örgütlerinin değerli temsilcileri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sanıyorum, Sayın Bakanım, alt komisyonda yaptığımız verimli çalışma size aktarılmış, öyle anlaşılıyor, sadece okumakla kalmadığınızı ümit etmek istiyorum çünkü her şeyi yazıya dökemiyoruz ancak üst Komisyonda Sayın Bakanın görüşünü alacağımız bazı maddeler var, siz de o zaman yurt dışındaydınız, o maddeler sanıyorum önünüze konulmuştur ve umarım alt komisyonun hassasiyetleri doğrultusunda prensip kararına varılmıştır. Ancak, benim henüz bu kararlardan haberim yok ama tümü üzerinde partimizin genel görüşünü aktarmam gerekirse:

Değerli arkadaşlar, bu kanun tasarısı ve daha sonra eklenilen tekliflerle birleştirilen tasarı ağırlıklı olarak sağlık sistemini de etkileyecek ama daha çok sağlığın akademik ve bilimsel boyutunu ele alan bir tasarıdır. Sayın Bakanın ve Müsteşar Yardımcısının deyişimiyle, sağlığın TÜBİTAK'ını kurmaya çalışmaktadır Sağlık Bakanlığı. Ne kadar doğru yapmaktadır bunları tartışmamız gerekiyor. Türkiye sağlık bilimleri enstitüsü kuruluyor, sağlık bilimleri Enstitüsü Başkanlığı kuruluyor yetmiyor, bir de Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi kuruluyor.

Sayın Bakanım, bugün Meclisimizi SSPE'li hastalar, yakınları ziyaret ettiler. Dikmen Kapı'nın önünde yüzlerce hasta yakını, Türkiye'nin dört bir tarafından, Edirne'den Diyarbakır'a kadar gelmişlerdi ve çocukları kızamıktan sonra beyin felci olan ve dertlerine çare arayan insanlardı bunlar. Benim Sağlık Bakanlığım bunlarla uğraşmalı birincil olarak yani kızamığın yeniden hortladığı, çocuk felcinin yeniden geldiği, İstanbul'un göbeğinde ha bire aşı kampanyalarının yapıldığı bir ortamda benim Bakanlığım bütün gücünü; bütün insan gücünü, para gücünü, beyin gücünü, her şeyini muhalefiyle beraber, üniversiteleriyle beraber birinci basamağa vermemlidir. Bunları yaparken ikinci, üçüncü basamağı ihmal etsin demiyorum, Türkiye'nin insan gücünü verimli kullanması açısından TÜBİTAK'ın yaptığı çalışmalar veya TÜBİTAK'a ismarlanacak veyahut da ülkemizin öncelikli çalışmaları söylenerek elde edilecek çalışmaların ürünlerini kullanmalıdır Sağlık Bakanlığı. Hani, AKP Hükûmeti ilk kurulduğu andan itibaren “Biz, kürek çeken değil, dümen tutan konumunda olmak istiyoruz.” diyordu, şimdi ne olduysa dümeni bıraktınız, tekrar küreklere geçtiniz. Diyorsunuz ki: “TÜBİTAK işe

yaramıyor, benim sağlığıma cevap veremiyor, ben TÜBİTAK'ın yapmadığı işi Sağlık Bakanlığı olarak yapacağım. Diyorsunuz ki: "Türkiye'deki üniversiteler yeterince işe yaramıyor, ben Sağlık Bilimleri Üniversitesi kuracağım, hepsi bana bağlı olacak, ben burada bir de tıp fakültesi kuracağım, ülkemizin bütün ihtiyaçlarını buradan karşılayacağım." Bir yandan Adıyaman'daki Tıp Fakültesi can çekişirken, orada hiçbir şekilde doğru düzgün öğrenci yetiştirilemezken siz kalkıyorsunuz İstanbul'un göbeğine, Türkiye'nin sorununu İstanbul'dan çözmeye kalkıyorsunuz. Ruh olarak yanlış Sayın Bakanım, böyle bir ruhu reddediyorum.

Bizler hem kendi yetişmemiz sırasında –siz de öyle- ve bizler ayrıca öğrenci yetiştirdiğimiz zaman bütün öğrencilerimize öncelikle "Siz pratisyen hekimsiniz, birinci basamakta çalışacaksınız ve Türkiye'nin sorunları birinci basamakta çözülür." demiştik, bu ruhu vermeye çalışmıştık. Ve onlara demiştik ki: "Çocuklar, size gelen hastanın yüzde 20'sinden fazlasını sevk ederseniz dönüp kendinize bakın, bir yerde yanlış yapıyorsunuz." Hâlâ diyoruz ama bunu diyen Sağlık Bakanlığı ve üniversiteler... Şimdi Bakanlık dönüp diyor ki: "Ben bütün gücümü Türkiye sağlık bilimleri enstitüleri kuracağım, bir başkanlıkta bunları toplayacağım ve ülkemizin kaynaklarını araştırmak için burada kullanacağım." diyorsunuz. Bir yandan Sağlık Bakanlığı olarak asli görevlerinizi yapmaya devam edeceksiniz, bir yandan bunu yapacaksınız. Eğer asli görevlerimizi mükemmel yapıyorsak mesele yok. Türkiye'de güzel işler olmuyor mu sağlık alanında? Elbette ki oluyor yani eğriye eğri dediğimiz gibi doğruya doğru da dememiz lazım. Şimdi, "Siz beşli karma aşığı getirdiniz, yanlış yaptınız." diyebilir miyim? Ellerimize sağlık, Allah razı olsun. Demir ilacı dağıttınız, d vitamini veriyorsunuz Hükümet olarak, bunlar yanlış şeyler mi? Hayır. Hastaneleri tek çatı altında birleştirdiniz, yanlış mı? Doğru şeyler yaptınız ancak yapacak daha çok işimiz var Sayın Bakan. Bizim bütün gücümüzü bu alanda kullanmamız gerekiyor. Acil sağlık hizmetleri perişan durumda, biz onu bırakmışız Sağlık Bilimleri Enstitü Başkanlığı kuruyoruz. Ambulanlarda yetişmiş, yetkin elemanlarımızın, doktorlarımızın sayısı yok denecek kadar az. Aile sağlığı sistemi neredeyse çökmüş durumda, İstanbul'da binlerce insan aile hekimi olmadan yaşıyor şu anda, bunu çok iyi biliyorsunuz. Boşta olan pek çok aile sağlığı merkezi var, birinci basamak hizmetini biz oralarda veremiyoruz, dönmüşüz Sağlık Bilimleri Enstitüsü kuruyoruz. Bu doğru değil Sayın Bakanım; dönmüşüz Sağlık Bilimleri Üniversitesi kuruyoruz. Gerekeceği okudum tekrar, üç sayfalık gerekçede bir cümle var Sayın Bakanım üniversite kurmanızla ilgili sadece bir cümle. Neden? Siz, gerekçenizin, bütün gerekçenizin yüzde 75'ini kanser üzerine odaklamışsınız. Bizim, Kanser Enstitüsü kurulmasına hiçbir itirazımız yok, kanser önemli bir halk sağlığı sorunudur, kurulmalıdır. Ama bir yanda can çekişen üniversiteler ve enstitüler varken siz, tabiri caizse, paşa bir üniversite ve paşa bir enstitü kuruyorsunuz. Üniversiteler bir yandan çalışıp para kazanıp elde ettikleri paranın yüzde 5'ini araştırma fonuna devrederek çocuklara tez yaptırmak için 10 bin, 20 bin lira para bulamazken bu enstitüde genel bütçeden yani hiç taş atıp kolunuz bile yorulmadan milyonlarca liralık yani eski parayla trilyonlarca liralık araştırmalara kaynak aktaracaksınız. Aktarın, tamam ama bunu kendi bünyenizde değil, bu paraları bu işi yapan üniversiteler var, oralardan yapmamız lazım. Bazı enstitüler -kanser enstitüsü gibi üniversitelere bağlı- çok güçlüdür, orayı kanser açısından yapalım, bir üniversitemiz lejmanya üzerine gitmişse onu oradan güçlendirelim, bir üniversitemiz eğer kalıtsal kan hastalıklarıyla ilgileniyorsa onu güçlendirelim. Niye hepsini kendiniz bünyenizde topluyorsunuz? Buralara para vermezken halkın parasını kendiniz burada harcamaya çalışıyorsunuz. Peki, harcayın, bu parayı cebeye atmayacaksınız, biliyoruz, harcayın. Peki, sizin rakibiniz midir üniversiteler Sayın Bakan? Üniversitelerin sağlık bilimleri enstitüleri Sağlık Bakanlığımın rakibi midir, eşit koşullarda mı uğraşıyorsunuz? Sağlık Bakanı rakip olmaz, Sağlık Bakanlığı hiçbir kimsenin rakibi değildir, herkesin babasıdır, herkese eşit mesafede olur, parasını da alır, bu enstitülere verir, sonra enstitüler birbirleriyle yarışır. Kongrelerde birbirleriyle yarışır, yaptıkları buluşlarla birbirleriyle yarışır. Siz diyorsunuz ki: "Enstitüler iyi çalışmıyor, işe yaramıyor." Para verdiniz de, imkân verdiniz de yapmadılar mı Sayın Bakan? Bunu yapabilirsiniz ama siz bunu yapmak yerine dönüp bütün gücü elinizde tutmaya çalışıyorsunuz. Bunun hiçbir şekilde doğru olmadığını düşünüyoruz. Üstelik, bunu yapamayacağınızı biliyorsunuz, bunu yapamayacağınızı bildiğiniz için buraya iki tane madde koydunuz. Diyorsunuz ki: "Ben Sağlık Bilimleri Enstitüsü Başkanlığını kendime bağladım, yönetim kurulunda Bakan olarak ben varım, müsteşarımı da koydum, yetmedi benim istediğim adamları da koydum ve her şey bana bağlı olarak çalışıyor ancak gene başaramayacağım. Ne yapmam lazım?" Tuttunuz iki madde eklediniz. Diyorsunuz ki: "Ben bir yönetim kurulu kararı alırsam istediğim üniversitedeki istediğim bilim adamını cımbızla çeker buraya alırım, üniversite buna muvafakat bile aramaz, muvafakatini bile aramam o üniversitenin." Neden? Çünkü, üniversite size bu adamı vermeyecek muhtemelen, kendi bilimsel ihtiyaçlarını kendisi gidermeye çalışacak. Yani, yeterli insan gücünüz yok, olmamalı zaten. Çünkü, siz, insanları çalıştırmak zorundasınız, orada çalışmayan insana parayı TÜSEB'de verip TÜSEB'de çalıştırmak yakışmaz Bakanlığımıza.

İkinci maddenizde kalktınız dediniz ki: "Ben TÜSEB olarak herhangi bir kurumdan hangi tür bilgiyi istersem isteyeyim bunu vermek zorunda." Niye versin kardeşim? Madem ki bir bilimsel yarış var, insanın doğasına da uygundur bu yarış, o zaman bırakın Sayın

Bakan, insanlar birbiriyle yarışınlar ve daha stratejik işler üretsinler ve bilimimizi bu şekilde geliştirelim. Ama siz, kısıtlı bütçelerle üniversiteleri, tıp fakültelerini ve enstitüleri bir yandan ölmeye mahkûm ediyorsunuz, öbür taraftan ballı börek TÜSEB'i Bakanlık bünyesinde kurarak Bakanlığın asli görevlerinden uzaklaştırıyorsunuz ve âdetâ üstüne birinci düzeyde vazife olmayan işler... Yani, piramidi düşünecek olursak Sağlık Bakanlığının nanoteknolojiyle uğraşması veyahut da inovasyon yapması gibi işler piramidin en üst kısmıdır. "Hiç ilgilenmez." demiyorum. Bakın, siz böyle bir yolu açınca bir sendika temsilcimiz de diyor ki: "Kardeşim, Sağlık Bakanlığın alet de üretsin." Ee, o zaman Bilim Bakanlığını da kaldıralım, Teknoloji Bakanlığını da kaldıralım. Yani, toplumda yarattığınız algı "Sağlık Bakanlığın bütün bilimsel işleri tek başına yapacak." algıdır, bu da gerçekten doğru bir algı değildir.

Bunları yaparken hadi bunları niçin yaptığınıza bakalım. Amaçlarınız ulvi görünüyor gerekçede, efendim Türkiye'nin ihtiyacı var, şu bu. Peki, alt komisyonda da tartıştığımız gibi, madem öyle neden şirket kuruyorsunuz? Bu şirketlerle ürettiğiniz bilgileri satmaya çalışıyorsunuz Sayın Bakan. Saydım, yaklaşık 8 tane şirket kurmayla ilgili yerde madde geçiyor. Niye şirket kuruyorsunuz, hani biz bilimi üretilip kendimize alacaktık? Ha, satsak fena mı olur? Hiç fena olmaz, o kadar da dar kafalı değiliz. Ancak, siz ulusal ve uluslararası şirket kurarsanız veyahut da bu şirketlere ortak olursanız bu sefer benim ülkemizin ihtiyaçlarını değil, şirketlerin ihtiyacını karşılamaya çalışırsınız. Bugün siz varsınız, ben sizi biliyorum, dâhiliyecisiniz, sizin kafanız öyle para pul işleri ile sağlığı birbirine karıştırmaz bilirim, ancak siz gittiğiniz zaman oraya gelecek olan bir başkası –hekim bile olmayabilir- bu durumda TÜSEB'in bütün işi bilgi üretilip ve satmak yoluna gitmiş olur. Böyle bir risk var ama biz bu işi TÜBİTAK aracılığıyla yaparsak ve orayı güçlendirirsek Türkiye birkaç kurumyla birlikte kalkınır. Bunda hiçbir sakınca yok, hiçbir sıkıntı da yok.

Sonra, dönüyorsunuz, üniversitede, sağlık bilimleri üniversitesinde bir tıp fakültesi kuruyorsunuz. Aynı haksız ve gereksiz rekabeti Sağlık Bakanlığın ile üniversiteler arasında kuruyorsunuz. Şu anda bir rekabet yok, SGK'nın önünde hepsi eşit, üniversitelerin birer tane hastaneleri var. Siz diyorsunuz ki: "Benim kuracağım üniversite hepinizin babasıdır." Niye biliyor musunuz? Çünkü, önüne "Türkiye" eklemiştir Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi. Yani, Türkiye İstanbul Üniversitesi, Türkiye Mersin Üniversitesi diyor muyuz Sayın Bakan, niye Türkiye eklediniz oraya? Türkiye Cumhuriyeti Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi de denilmeyeceğine göre burada bir çatı kuruluş gibi bu üniversite bütün üniversitelerin, sağlık üniversitelerinin babasıdır gibi bir kavram yaratıyorsunuz. Bu doğru bir algı değildir Sayın Bakan. O nedenle, buradan... Bu üniversitenin kurulması zaten Anayasa'ya aykırıdır, yapılanması zaten Anayasa'ya aykırıdır, bunu yol yakinken buradan çıkarmamız gerekiyor. Üstelik, siz bu üniversiteyi yaparken Sayın Bakan, bir madde eklemiştir, diyorsunuz ki: "Türkiye'de bulunan bütün eğitim, araştırma ve uygulama hastaneleri bu üniversitenin affiliye ettiği hastanelerdir. Yani, Mersin Üniversitesinin bir tane hastanesi varken bu üniversitenin onlarca hastanesi olacak. Diyeceksiniz ki: "Ne mahzuru var?" Mahzuru var Sayın Bakan. Buradan elde edilecek olan gelirle yapılacak olan araştırmalar nedeniyle bizler artık ne Adıyaman'da ne Atatürk Üniversitesinde, Erzurum'da ne de Mersin'de hiçbir şekilde öğretim üyesi tutamayacağız, herkesin yönü otomatikman size dönecek. Nasıl ki Bakan değişti, kameralar size döndüye şimdi de roller değişti, bütün öğretim üyelerinin yönü bu üniversiteye dönecek. Yani, bu üniversite iyi işler yapsa da benim ülkemizin genelinde sağlıkla ilgili akademik ilerlemeler duracak, tehlikeli noktalara gelecek. Burada herkes bir eli yağda, bir eli balda çalışırken tabiri caizse –tabii ki çalışacaklar- ama kıt kanaatlerle diğer üniversitelerin çalışmayacağını ya da sıkıntıya gireceğini hepimiz biliyoruz.

Sayın Bakanım, Türkiye'de kurumlardaki insan gücünü hiçe saymayalım, TÜBİTAK'taki ve üniversitelerdeki bilim adamlarımıza güvenelim, yeter ki önlerini açın. Bakın, demin genç arkadaşım dedi ki: "Bana belge vermediniz ama umurumda bile değil, ben ömrümü vakfetmişim, Allah bana acilci ruhu vermiş ben çalışıyorum." Türkiye'de böyle insanlar çok. Bunların inancı ne olursa olsun, bunların siyasi dünya görüşü ne olursa olsun, çok şükür Allah'a, zengin bir bilim adamı portföyümüz var, bunların önünü açalım. Siz burada bir üniversite kurarak, amacınız çok açık, eğitim ve araştırma hastanesindeki doçent ve profesörleri kadroya alacaksınız. Bunun için yapmayın, değmez. İnanın, o insanların çoğu bunu istemiyordur, inanın. Başka bir formül bulabiliriz mutlu olacaklarsa eğer ama bu formül Sayın Bakanım, orta vadede Türkiye'deki sağlık sisteminin ve akademik yapının belini kıracaktır. Bu iki nokta üzerinde uzun konuştum, maddeleri tek tek söylemeyeceğim, maddelerde konuşuruz ama diğer maddelerin tamamını ne olursa olsun bir şekilde çözebiliriz Sayın Bakan ama bu TÜSEB'in... Mademki kurmak istiyorsunuz, biz bunda da "Peki, kurabiliriz." dedik, tamamen kaldırım demiyoruz. O zaman gelin, bizim alt komisyonda önerdiğimiz gibi TÜSEB'in yapısını özerk yapalım, siz de kurtulun bu dertten, TÜSEB'in yapısını özerk bir hâle getirdim. Yani, Sayın Bakan, Sayın Müsteşar, Sayın Bakanın belirleyeceği 2 kişi falandan değil, bu TÜSEB'in altında bulunan 6 tane enstitü tanımlamıştık. Bu enstitü başkanlarından ve gerektiğinde TÜBİTAK ve YÖK'ten alacağınız destekle yönetim kurulunu oluşturalım. Başkanını yine istiyorsanız siz atayın, hiç itirazım olmaz. Bu enstitülerin, 6 tane enstitünün bilimsel kurullarını gerçekten liyakate göre yapalım. Türkiye'den insanlar başvursunlar, gelsinler, bilim kurullarını

oluştursunlar ve bunlar içerisinde bir başkanı yine siz atayın. Sonra bunların başkanları gelsinler, TÜSEB'in Yönetim Kurulunu oluşturunsunlar ve TÜSEB'in Başkanını yine Sayın Bakan atasın, buna bir itirazımız yok. Parayı da harcarken kendisi "Bizzat ben yapacağım." demek yerine, Türkiye'nin gücünü kullansın, parayı diğer üniversiteler ve enstitüler aracılığıyla araştırmalara harcasın. Buna varız yani "Çarşı her şeye karşı" mantığında değiliz. Bu olabilir yani çok büyük bir ihtiyaç değil ama Sayın Bakanım, olabilir, çok istiyorsanız böyle yapalım.

Danışma Kurulu, üst kurulunuz var. Bu üst kurula bütün bakanlıkların müsteşarlarını koymuşsunuz. Odaların, birliklerin başkanlarını zar zor koydurduk. Gelin, bunu da özerkleştirelim, zor bir şey değil, bilimsel hâle getirelim. Elbette ki teknik olarak da orada müsteşarlara ihtiyaç var. Para verilecek, Maliye Bakanı Müsteşarı tamam, oy hakkı olmadan gelsin, konuşsun, bir itirazımız yok ama eğer bir danışma kurulu yaparsanız ve bu enstitü danışma kurulu olacaksa bilimsel olmalı. Yani, biz bunun üzerinde çok çalıştık, çok da bir şey istemiyoruz artık bu TÜSEB'le ilgili. Yönetim Kurulunu, Danışma Kurulunu gelin özerkleştirelim. Özerk diyorsunuz, sizin ve benim anladığım anlamda özerklikten bahsetmiyor yanınızda oturan müsteşar yardımcısı ve avukat arkadaşımız. Onlar, özerkliği işte efendim ilişkili... Ben anlamam. Bir kurumun başında, yönetimde Hükümetin atadığı 5 kişi var ise bu kurum özerk filan değildir Sayın Bakan, birbirimizi kandıramayız. O nedenle Yönetim Kurulunun ve Danışma Kurulunun özerkleşmesi durumunda -bir iki küçük düzeltmeyle- biz TÜSEB'i gerçekten ülkenin ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde getirebiliriz. Alt komisyonda bunu beceriyorduk, siz yurt dışındaydınız, bu noktaya kadar geldik, burada durduk.

Üniversiteyle ilgili çok fazla konuşmayacağım. Tamamen yanlıştır, Anayasa'ya aykırıdır ve tehlikelidir Sayın Bakanım. Maddeler üzerinde, maddelerde konuşacağım Sayın Başkan.

Teşekkür ederim söz verdiğiniz için.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Buyurun Ali Bey.

ALİ ÖZ (Mersin) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, değerli Komisyon üyeleri, değerli sivil toplum örgütü temsilcileri, değerli katılımcılar; öncelikle ben de hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Gerçekten Türkiye'de Sağlık Enstitüsü Başkanlığı kurulması ve bu kadro içerisinde yapının nasıl oluşturulmasına ait görüşlerimizi alt komisyonda da paylaştık. Bu yapının gerçekten özerk bir yapı olduğunu söylemek mümkün değil. Siyasi iradenin temsilcilerinin, onların belirledikleri kişilerden oluşacak olan bu kurullarla bu yapı özerk olmaz. Bu yapı olsa olsa bağlı bir yapı olur. Aytuğ Bey'in de ifade ettiği gibi, Türkiye'nin gerçekten öncelikli ve acil ihtiyacı olan bu şekilde bir enstitü kurulması mı? Enstitünün başlangıçta amacını değerlendirdiğimiz zaman ülkenin gerçekten sağlık, bilim ve teknoloji alanında büyük bir çığır açacağı, yeni gelişimlerde bulunacağı, yeni faaliyetlerde bulunacağı gerçeğini kabul ettiğimiz için TÜSEB'in kurulmasına, böyle bir enstitünün oluşmasına biz de Milliyetçi Hareket Partisi Grubu olarak elbette ki karşı değiliz ama kurulacak olan bu yapının alt kollarının oluşturulması, tarif ettiğiniz enstitülerde ortaya konulacak şeylerin Türkiye'nin öncelikli ihtiyaçları olmadığı kanaatindeyiz.

Bugün Batı ülkeleriyle ülkemizi karşılaştırdığımızda, özellikle 2002 yılından itibaren geldiğimiz süre içerisinde iktidarınız döneminde sağlık alanında -madde madde saymaya gerek yok ama hakkınızı teslim etmek anlamında- çok iyi şeyler ve dönüşümler olduğunu, bundan dolayı da size teşekkür etmemiz gerektiğini her oturumda her defasında ifade ediyoruz. Burada bir sıkıntı yok. Yani, bu memlekette hangi siyasi ideoloji olursa olsun memleketin menfaatine ve faydasına, iyiye doğru giden bir şeye katkı sunmuşsa ona teşekkür etmeyi bir borç biliriz. Ancak, burada bu kurulacak olan yapının baştan itibaren merkezini neden İstanbul'a taşıdığınızı, bu kurulu özellikle bir tıp fakültesi kurmakla Türkiye'deki üniversitelerle alternatif bir yarış içerisine sokar gibi bir anlayışı kabul etmek mümkün değil. Bugün Almanya'da, İngiltere'de, Fransa'da, ülkemizdeki -aşağı yukarı, nereden bakarsanız- benzer nüfus oranlarına sahip olmakla beraber, bizdekilerin yarısı kadar tıp fakültesi olduğunu, dolayısıyla bu üniversitelerde yeterli araştırma geliştirme çalışmalarının da yapıldığını, kendi ülkelerinin sağlık alanındaki sağlık bilim ve teknoloji noktasında bir sorunları olmadığını görüyoruz. Yani, aslında bizim önceliğimiz Türkiye'de nitelikli bir sağlık eğitimi nasıl temin edilir? Türkiye'de harcanan bütçeden belki de daha azı kullanılarak nitelikli bir sağlık hizmeti nasıl üretilir? Bu konuda gerçekten ciddi bir çalışmaya ihtiyacımız olduğu kanaatindeyim.

Burada kuracağınız üniversiteyle özellikle bu üniversitede çalışacak olan akademisyen kadronun kendi isteği olmakla beraber ama üniversiteden herhangi bir muvaffakiyet söz konusu olmadan orada Bakanlığın talimatıyla çalışabilecek olması Türkiye'de diğer üniversitelerdeki akademisyenlerin âdeta İstanbul'a doğru göçüne vesile olacak. Oysa ki bu ülke sadece İstanbul'dan teşekkür etmiyor. Dolayısıyla, özellikle küçük üniversitelerin durumlarının daha da iyileştirilmesi, bunlara gereken desteğin verilmesi gerekiyor.

Bir de, daha önce de bunu eleştirdik: Burada bir sertifika vererek âdeta eğitimi tamamlandıktan sonra bazı aile hekimliğinde de bu uygulandı, gerçi daha sonra düzenlemeler yapıldı, uzaktan eğitimle bunların diploma almasının temini sağlandı ama bazı yapmış olduğunuz haksızlıkları da dile getirmek lazım. “Türkiye’de aile hekimliğine ihtiyaç var.” derken sağlık ocaklarını bir an önce kapatıp aile hekimliği hızlı sevdası ve furusuyla pratisyen arkadaşlarımıza kısa bir süre bir kurs vererek onlara aile hekimi statüsü kazandırmış olmanızı hiçbir zaman hazmetmedim çünkü bu iş için sınava giren, TUS sınavına giren, belli süre eğitim gören arkadaşlarımıza haksızlık yapıldığı kanaatindeyim. Onun için, buradaki kadroların oluşması noktasında da benzer şeyleri yapmamak lazım.

Maddelerde ben de görüşlerimi ayrı ayrı ifade edeceğim ancak burada gerçekten böyle bir enstitünün kurulması bilim alanında açık, yeni şeylere doğru hedef koymuş olmanızı saygıyla karşılıyorum. Ancak, bu kuruluşların kurumlarını özel hâlden özerk hâle taşımamızın gerektiğine inanıyorum. Bir de kurulacak olan tıp fakültesinin, özellikle Sağlık Bakanlığının kontrolünde... Diğer üniversitelerin mevcut durumları zaten kötü Anadolu’da, biliyoruz bunları, daha da işlerini zorlaştıracağı kanaatindeyim. Eğer yaptığınız iş Türkiye’de eğitimin kalitesini artıracaksa... Bizim en önemli sorunlarımızdan bir tanesi bu. Bu, maalesef sahada yaşadığımız önemli bir realite. Bugün, tıp fakültesini, yeni kurulmuş tıp fakültesini kazanan öğrencilerin çoğuna gidip sorduğunuzda o düşük puanlarla ancak oraları tutturabildiklerini, ancak oradan mezun olduklarında normal hastaya bakmakta tereddüt yaşadıklarını çekinmeden size ifade edeceklerdir. Türkiye’deki 84 tıp fakültesinin altyapısı güçlendirilmeden, onlara özellikle ekonomik anlamda ciddi katkılar sunulmadan bu şekilde şirket kurmak, ulusal, uluslararası, çok geniş yetkilerle donatılmış olan ve tıp fakültesi de kuracak olan TÜSEB’in bu üniversitelere daha büyük haksızlık yapacağı kanaatindeyim. Endişe ve çekincelerimiz bunlardan kaynaklanmaktadır. Onun için, gerçekten enstitüler yerindedir, ancak yapısının oluşturulması, üniversitelerin desteklenmesi öncelikli olması gerekmektedir diyor, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Buyurun İsmail Bey.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Teşekkür ediyorum.

Sayın Başkan, Değerli Bakanım, çok değerli milletvekili arkadaşlarım, sivil toplum örgütlerinin değerli temsilcileri; ben de hepimizi önce saygıyla selamlıyorum.

Evet, cuma günü itibarıyla bir alt komisyon kuruldu. Komisyonumuz yaklaşık on iki saat gibi hummalı bir çalışmayla, maddelerde oy birliğiyle anlaşarak, iki gün 19 ve 20’inde çalışarak, belli bir yere getirdi. Emeği geçen arkadaşlara önce teşekkür etmek istiyorum.

Ancak, siyaseten de olsa burada söylenen şeylerin burada yapılmamasının doğru olacağı kanısındayım. Değerli arkadaşlarımız bahsettiler, zamanı geldi, Sağlık Bakanlığını eleştirdiler, saygı duyuyoruz, eleştirmek bir eksikliği kendi açılardan olabirliğinin ifadesidir diye düşünüyorum ama haksız eleştirileri de kabul etmediğimizi antrparantez ayrıca belirtmek istiyorum. Neyi kabul etmiyoruz? Türkiye’de bir doktor açığı var, doğrudur. Yapılan aile hekimliğinin artı yine ambulanslardaki hekim eksikliğinin, - bunlara Sayın Bakan belki cevap verecek ama ben burada yine ifade etmeden de geçemeyeceğim- belki bu sıkıntılarla beraber bu eksiklikler aile hekimliğimizde hekimlerin bir eksikliğinden söz konusu olabileceğini ama genel anlamda sağlıkta dönüşümün başladığı Türkiye genelinde bir devrim yapıldığını memnuniyetle hem Aytuğ Bey’den hem de Ali Bey’den bunların doğru olduğunu özellikle Aytuğ Bey’in hastanelerin birleştirilmesiyle beraber...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Devrim yapıldığını söylemedik, devrim değil bunun adı. Aman, kayıtlara yanlış girmesin.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Siz belki öyle düşünebilirsiniz ama ben onu devrim olarak niteliyorum, onu halk da öyle değerlendirdi çünkü yüzde 39,9 olan memnuniyet oranı yüzde 76’lara kadar çıktıysa bu bizim gözümüzde bir devrimdir ve bunun devam etmesi aynı şekilde olacaktır ve yine devam edecektir.

Tabii, Sağlık Bakanlığının bu atılımını, özellikle TÜSEB’in kurulmasını sadece 1 tane enstitü değil, 6 tane burada enstitü kuruluyor. Nanoteknolojiyi belki alt komisyonda tartıştık, eksikliğinden bahsettik. Eminim ki burada sınırlayıcı bir özellik yok, bir kural yok. Yarın bir gün bir öneriyle orada nanoteknolojiyle ilgili, geleceğin teknolojisiyle ilgili sağlıktaki gelişmeye bu enstitülerin de rahatlıkla kurulabileceğini ifade etmek istiyorum.

Ayrıca, amaçlarının ulvi olduğu söylendi. Doğrudur, bizim amacımız ulvidir, geleceğimiz de ulvidir, hiçbir sakınca görmüyorum, şirketlerin kurulması açısından da sakınca görmüyoruz çünkü bugün önümüzde uluslararası alanda pek çok örnekleri var. İşte, o zaman da, alt komisyonda da bahsettik. Fransa’daki bir Pasteur Enstitüsünün pek çok şirkete ortak olduğunu, şirketler vasıtasıyla kazanımlarını dışarıya pazarladığını biliyoruz. O açıdan hiç endişeniz olmasın. Zaten Sağlık Bakanlığı resmî bir kuruluştur, bunların

müfettişleri vardır, bunların denetleyicileri vardır. Dolayısıyla, hiçbir şekilde en ufak bir sıkıntı olmadan eğer varsa yenilikleri bilgileri bunları hem dünyaya hem de ülkemize kazandırmaktan da büyük bir mutluluk duyacağımızı ifade etmek istiyorum.

Sağlık Bilimleri Enstitüsü Üniversitesine gelince: Aynı şekilde, bugün vakıfları küçümsediğim için söylemiyorum veya bugün üniversite açan diğer kurumları küçümsediğim için söylemiyorum, eğer onlar üniversite kuruyorsa Sağlık Bakanlığının üniversite kurmasının da çok doğal olduğunu ve bunu en iyi şekilde de götüreceğine inanıyorum.

Hepinize teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Tamer.

Başka söz almak isteyen var mı?

Buyurun Sayın Haberal.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, değerli milletvekili arkadaşlarım, değerli katılımcılar; ilk gün Sağlık Komisyonunun toplantısında da söylediğim gibi, ben bu tasarımı görünce haklı olarak kendime bir soru sordum: Acaba Sağlık Bakanlığı bir görev değişikliği mi yapıyor? Sağlık Bakanlığı Türkiye Cumhuriyeti devletinin Sağlık Bakanlığıdır yani hepimizin Sağlık Bakanlığıdır ve hepimize eşit mesafede durması gereken bir Bakanlıktır, aksi hâlde taraf olur.

Şimdi, değerli arkadaşımız söyledi. Evet, doğrudur, ülkemizde vakıflar vakıf üniversiteleri kuruyorlar, hastaneler kuruyorlar, şirketler hastaneler kuruyorlar ama bunu Sağlık Bakanlığıyla mukayese etmenin doğru olduğu kanaatinde değilim. Sağlık Bakanlığı Türkiye Cumhuriyeti'nin Sağlık Bakanlığıdır, vakıflar özel kuruluşlardır, şirketler özel kuruluşlardır. O zaman Sağlık Bakanlığının bunlardan hiç farkı olmaz, taraf olur. Nitekim, yine o zaman söylemişim. Şu anda aslında baktığımız zaman -şimdi zaman zaman geçmişte yaşadık- tabii Sağlık Bakanlığı haklı olarak kendi kurmuş olduğu kuruluşları korumakta veyahut da onlarla ilgili gerekli ne varsa onları temin etmekte yükümlü. Hatta bu nedenle diğer kuruluşlar sıkıntıya giriyorlar. Üniversiteler, işte vakıf üniversiteleri hastaneleri. Neden? Sağlık Bakanlığı bir ilan veriyor. O kurumlarda ne kadar personel varsa malum devlet kapısı hep garanti, şemsiye olarak o görüyor ve herkes oraya gidiyor. Bu defa kurumlar doğal olarak sıkıntıya giriyorlar.

Hatta bunu bir kere daha tekrarlamakta yarar görüyorum. Sayın Sağlık Bakanına sorduğum zaman, gerçekten öyle bir konuma geliyor ki sanki Sağlık Bakanlığı diğer kuruluşlarla âdeta rekabet ediyor izlenimi almışım ve bu soruyu da sormuştum Sayın Bakana. Sayın Bakan da bana rahatlıkla demişti ki: "Evet biz sizinle rekabet ediyoruz." O zaman ben de demişim ki: "Siz Türkiye Cumhuriyeti'nin Sağlık Bakanısınız. O zaman ben de kendi Sağlık Bakanımı arayacağım." Öyle Sayın Bakanım, kusura bakmayın, siz Türkiye Cumhuriyeti'nin Sağlık Bakanısınız, hepimize eşit mesafede durmak durumundasınız ve ülkemize sağlayacağınız imkânlar gerçekten bütün sağlık kuruluşlarını değerlendirip ona göre hareket etmektir diye düşünüyorum çünkü bugün baktığımız zaman, tabii arkadaşlarım sağlıkta devrim diyorlar. Devrimi iyi tarif etmek lazım. Acaba hangi noktada devrim oldu? Eğer şimdi Sosyal Güvenlik Kurumunu kurmak bir devrimse doğrusu artık onun takdirini sizlere ve toplumuza bırakıyorum ve bugünkü tabloyu da iyi değerlendirmek lazım.

Dolayısıyla, önce bugün durumumuz nedir, hastanelerimizin durumu nedir, üniversitelerimizin durumu nedir ve bunlar hangi ihtiyaç nedeniyle gündeme geldi? Alt komisyonda da söyledim. Enstitü evet, hep örnek veriliyor, işte Pasteur Enstitüsü örnek verildi, NIH ki o zaman ben örnek vermişim NIH'i. Evet, NIH hakikaten çok önemli bir kuruluştur Amerika'da ve bütün üniversiteler ondan gider "grand" alır ve ona göre... Elimde zaten NIH'in dosyası, hakikaten baktım, özellikle de araştırdım. Acaba kliniği var mı burada olduğu gibi hastaneler kuruyor mu, ediyor mu? Burada yapılan şey -çok yakın arkadaşlarımın o konuyla olan ilgisini de bildiğim için- üniversitelere katkı sağlıyor, üniversiteler de bütün araştırmalara katkı sağlıyor. Ha, burada da Sağlık Bakanlığı eğer böyle bir enstitü kuracaksa yani üniversitelerin ve diğer eğitim hastanelerinin gelişmesine katkı sağlayacak, projelere destek verecek bir organizasyon kuruyorsa saygı duyarız, hatta biz de destekleriz. Yapalım ve hakikaten ülkemizde gerekli bilimsel araştırmalar yapılsın ama onun dışında bugünkü hâliyle... Tabii, Sayın Bakan bizim arkadaşımız, ya burada hiçbir şey yok ve burada bu konuşmalarımızı da bir siyasi amaç için yapmıyoruz Sayın Başkan, Sayın Bakan. Yani önemli olan şey eğer kuracaksak böyle bir organizasyonu -ben alt komisyonda da önermişim- TÜBİTAK'ta olduğu gibi hani özerk kuruluş elbet ki bu kuruluşun başkanını zattalınız atar ama gerçek anlamıyla bir bilimsel organizasyon kuralım ve diğer kurumlara bu konuda yardımcı olalım. Dolayısıyla, eğer ihtiyaç varsa bunları iyice araştıralım. Elbet ki araştırmışınız, saygı duyuyorum ama şu anda biz doğrudan doğruya bu işlerin içinde yaşayan insanlarız. Üniversitelerin ne kadar sıkıntıda olduğunu çok iyi biliyorum. Dahası, üniversiteler kurulmuştur. Öyle üniversitelerimiz var ki kendi hastaneleri yok, bazı hastaneleri afilliye etmek durumunda kalmışlardır. Şimdi, böyle bir ortamda biz Sağlık Bakanlığı olarak üniversite kuruyoruz. Tabii yani

siz dersenez ki "Ben kurarım." Saygı duyarız çünkü siz Hükûmetsiniz ve burada da ya kusura bakmayın işte arkadaşlarımız zaten çoğunlukla kararı verirsiniz, kurarsınız ama yaptığımız iş gerçekten ülkemizin geleceğine katkı sağlayacaksa saygı duyarım ama hani halk arasında bir tabir var ya... Önce kendi kurumlarınızın ihtiyaçlarını yani bugünkü üniversitelerin ihtiyaçlarını temin edersiniz ki bu Türkiye Cumhuriyeti Hükûmetinin, bu bir yerde Sağlık Bakanlığının görevidir.

Şimdi, ben yine alt komisyonda söyledim. Şimdi, öyle bir noktadayız ki kotalar koyuyoruz Sayın Bakan, diyaliz makinelerine kotalar koyuyoruz, işte radyoterapiye kotalar koyuyoruz. Şimdi, biz üniversite olarak bütün öğretim elemanlarımızı kendimiz yetiştiriyoruz. Şu anda bizim kurumumuzda 300' den fazla araştırma görevlisi var. Ben araştırma görevlisi talep ediyorum, ben istiyorum 100, bana geliyor 20. Çok şükür şu anda Türkiye'nin üçte 2' sinde Başkent Üniversitesi olarak biz hizmet veriyoruz ve ülkemize verdiği hizmetlerle de gurur duyuyoruz ama öyle sıkıntılar yaşıyoruz ki tabii bunları çözmek bir yerde geliyor, Sağlık Bakanlığını ilgilendiriyor ama maalesef, gerçekten, belki ilk bakışta "Bunlar sorun mu? Bunları çözeriz." anlamında olabilir ama çözemiyoruz ve bu konuda gerçekten ciddi sıkıntılarımız var.

İşin özeti: Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli arkadaşlar; bugün hakikaten inaniyorsak ki böyle bir enstitüye ihtiyaç var, onu TÜBİTAK örneğinde olduğu gibi, özerk bir enstitü kuralım ve hakikaten ülkemizde yapılacak araştırmalara katkı sağlayalım.

İki: Ben hiçbir zaman vakıf üniversiteleri, devlet üniversiteleri diye bir ayırım yapmadım, olmaz. Yükseköğretim, Türkiye yükseköğretimi bir bütündür. Bu bina gibi düşünelim. Şimdi, bu binanın önemli olan esas iki kısmı var: Temeli var, çatısı var. Onun içerisinde istediğimiz şekilde... Bakın, burası toplantı salonu, ne güzel, buradan çıkacağız, ofisler olacaktır. Dolayısıyla, Türk yükseköğretimi bir bütündür. O bütünlük içerisinde vakıf hastanelerinin de, vakıf üniversitelerinin de sağlık yönüyle problemleri var; devlet üniversitelerinin de sağlık yönüyle problemleri var. Önce bunları bir çözelim, bunları halledelim, ha ondan sonra eğer ihtiyaç varsa, inaniyorsak ki hakikaten ülkemizde enstitülere ihtiyaç var, tamam, kuralım. Yeni bir üniversiteye sağlıkla ilgili ihtiyaç var, bunu da elbet kurarız ama önce mevcutları değerlendirelim, ondan sonra gereğini yapalım.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Vekilim.

Buyurun Sayın Şeker.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, Sayın Bakanım, kıymetli milletvekili arkadaşlarım, sivil toplum örgütünün değerli temsilcileri; sözlüme başlamadan önce hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Tabii, arkadaşlarımızın genelde eleştirileri oldu, Sayın Bakan da dikkat ediyorum not alıyor. Öncelikle bir serzenişle başlamak istiyorum Sayın Bakanım: Bugün, SSPE' yle ilgili aileler Türkiye'nin dört bir yanından Mediste grubu bulunan bütün siyasi partileri ziyaret ettiler. Aynı aileler Sağlık Bakanlığı önüne de gitmişler bugün. Tabii ki sıkıntıları var, sorunları var. Sağlık Bakanlığın da sağlıkla ilgili olan her bölümde ve her yerde olması gerekiyor ama hiçbir görevli hiçbir kimse bu arkadaşlarla görüşmemiş. Ben sizin bundan haberiniz olmadığını tahmin ediyorum.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Benim bilgim yok ama Halk Sağlığı Kurumu Başkanımız onlarla görüştü ama bugün için bilgim yok ama geçtiğimiz hafta Halk Sağlığı Kurumu Başkanımız görüşmeyi yaptı.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Bugün için sizden ricam, bu arkadaşlarımızdan bir temsilcileri ne yapılabilir, ne edilebilir? Biz de tabii biliyoruz çok şeyin kısıtlı olduğunu, yapılacak çok az şey olduğunu ama en azından bu sıkıntıyı yaşayan, bu sorunu yaşayan ailelere yanlarında olduğunuzu, onlara destek olacağınızı hissettirmenizi öncelikle rica ediyorum.

Sayın Bakanım, üniversite de kurabilirsiniz. İşte biraz önce bahsedildi, herkes eleştirilerde bulundu ama benim bakış açım şu: Sağlık Bakanlığı asli görevini yapmalı. Bu asli görevi ne? Evet, bütün arkadaşlarımız da fikirlerini beyan ettiler. Evet, sağlıkta iyi şeyler olmuyor mu? Oluyor, biz bunları görüyoruz ve söylüyoruz ama eksikleri de söylüyoruz. Bunu Sayın Bakanım hatırlarsanız yine Meclisteki bir kanun, torba kanun geçerken sağlıkla ilgili orada da söylemişim, özellikle şunu vurgulamıştım: Sayın Sağlık Bakanım eğer bu ülkede isminizin kalmasını istiyorsanız iki şeyi yapmanız lazım demişim: Birisi, koruyucu sağlık hizmetlerine öncelik ve önem verin. Bir diğeri, hekimlerle iyi geçinin demişim hatırlarsanız ama maalesef ülkemizde koruyucu sağlık hizmetleriyle ilgili çok ciddi şeyler yapılmıyor. Hekim ordumuz var, 342 milyon geçen sene reçete yazmış. Yıllara vurduğunuzda 200 milyondan başlayarak 300 milyona kadar oluşan bir reçete yazan hekim ordusu var. 90 milyon kişi 76 milyon nüfuslu ülkede acile gitmiş. Diğer ülkelerle karşılaştırdığınızda bu rakamları yakalayamıyorsunuz. Reçete yazılma oranına baktığınızda, dünyanın gelişmiş ülkeleriyle karşılaştırdığınızda biz fersah fersah öndeyiz. Geri dönüp bakıyoruz, bu kadar işi yapan, çalışan, emek veren bir sağlık ekibi var ama

2000 yılındaki TURDEP çalışmasındaki diyabetli hasta oranı 7,2'yken bugün 13,9'a gelmişiz. Kronik hastalıklar artıyor. Bulaşıcı hastalıklar son zamanlarda tekrar baş gösterdi. Tarihin eski bir hastalığı olarak söyleyeceğim, tüberküloz bu ülkede tekrar baş göstermeye başladı. Demek ki birtakım şeyleri yanlış yapıyoruz. Çok reçete yazarak, yeni hastane kurarak, çok hasta bakarak bir şeyleri yaptığımızı zannediyoruz belki ama maalesef geldiğimiz noktada çok sağlıklı bir yerde değiliz.

Yine, geçen Mediste bir önergeyle ilgili her siyasi partiden arkadaşlar görüşlerini açıklamıştı ben de Cumhuriyet Halk Partisi adına görüşlerimi açıklarken şunu söylemişim. Ben de sormuştum Sağlık Bakanlığına: Niçin bu ülkede on iki yıl önce ortadan kalkmış olan kızamık tekrar başladı? Ve bunun da gerekçelerini söyledim, üç yıldır da söylüyorum. Sınır güvenliğiniz yok, orada, Suriye tarafında bir Sağlık Bakanlığı yok, aşı yapılmıyor, o insanlar bu ülkeye geliyor, bizimle aynı sokaklarda, aynı evlerde, aynı ortamda yaşıyorlar ve dolayısıyla da kronik hastalıklar arttığı gibi, bulaşıcı hastalıklar da artmaya başladı demişim. Özellikle, kızamıkla ilgili sizin verdiğiniz rakamlar 6 bin küsur tane, geçen yıl bize söylediğiniz rakam bu ki buna inanıyoruz, bu rakamlara. Fakat şu var Sayın Bakanım: Problem, maalesef daha önceden tedbir almadığımız için birtakım sıkıntılarla karşılaştık burada. Verilen cevapta, Sağlık Bakanlığının verdiği cevapta bana şöyle deniyor: "Bunun kökeni, kızamık hastalığının Türkiye'de kökeni Avrupa kökenli." Ben Gaziantep Milletvekiliyim. Şanlıurfa ve Gaziantep'te kızamık vakaları gözüküyor. Bir miktar da coğrafya bilgimden onların da Avrupa'yla bir bağlantısı ve komşuluğu olmadığını biliyorum. İstanbul'da da görülüyor, doğru ama İstanbul'da da Suriyeli mülteciler var. Denetlenemeyen, nerede oturdukları bilinmeyen, kaç kişi olduklarını devletin dahi tespit edemediği sayıda insanlar var ve biz bunları aşılayamadık. Bugün hekim arkadaşlar, o gün Meclis konuşmamdan sonra bana mesaj atılar Sayın Bakanım: "Kızamık aşısı yok, yapamıyoruz." dediler. Gaziantep'ten arayan hekim arkadaşlar. Herhâlde olan bir şeyi inat olsun diye ya da sizleri kızdırmak, bizleri kızdırmak için söylediklerini zannetmiyorum. Bu eksiklerin giderilmesi lazım.

Evet enstitü var, TÜBİTAK MAM var. İşte, bizim de denetçisi olduğumuz KİT Komisyonunda, orada da söyledim o arkadaşlara: Yani, çok büyük şeyler yapmaya çalışmayın, aşı yapın ya bu ülkede. Uçak yapmayın, gemi yapmayın, otomobil yapmayın, istemiyoruz, aşı yapın, aşığı yapabilecek teknolojiye ulaşalım. Maalesef yok. Yani, bir yerden başlamamız lazım Değerli Bakanım. Yani, sağlıkla ilgili bence Sağlık Bakanlığı koordinatörlük görevini, sağıktaki organizasyonu yapabilirse ve özellikle de koruyucu hekimlikle ilgili çok ciddi tedbirler alırsa daha başarılı olacağıımıza inanıyorum.

Arkadaşlarım detaylı olarak eleştirdiler bu kurulacak yeni kurumlara ilgili, onlara girmeyeceğim. Hepinizi saygıyla selamlıyorum. Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Vekilim.

Buyurun Kadir Bey.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Sayın Başkan, değerli Komisyon üyesi milletvekili arkadaşlarım ve STK temsilcileri; öncelikle, bugün Mediste de yapmış olduğum bir konuşma var, ondan başlamak istiyorum. Türkiye'de sağıkta devrim yapıldığı söyleniyor, bir görüntü var, kabul ediyoruz, iyi şeyler var, kabul ediyoruz ama bu görüntü ve algı operasyonunun dışında da bazı gerçekler var, Mediste yaptığım hatırlatmayı burada da yapmak istiyorum: İstanbul'da 123 aile hekimliği kadrosu açılıyor, müracaat eden sayısı 10. Yani yaklaşık 113 aile hekimi açığı var. 113 aile hekimi yaklaşık 450 bin kişilik bir nüfusu kapsıyor. Bu da inanılmaz büyük bir alanı kapsıyor yani bir orta büyüklükteki bir şehri kapsıyor. Bunları biliyorsunuz, neredeyse zimmetlenmiş durumda insanlar bu aile hekimlerine. Aile hekimlerinin bunlara yapacağı, koruyucu hekimlik, aşılama veyahut da ilk basamak hizmeti ortadan kalkmış oluyor. Bu 450 bin kişinin, demin arkadaşlarımızın da anlattığı gibi, aşılama ve koruyucu hekimlik anlamında çok ciddi sıkıntıları olduğuna inanıyoruz. Bu aile hekimliklerine bu kadar müracaatın az olmasının biraz da sebeplerini Bakanlık olarak ve bizim, Meclis olarak araştırmamız lazım, burada saatlerce, günlerce konuştuk; gece nöbetleri, hafta sonu nöbetleri, artık belli bir angarya hâline getirilmekte, bütün sistemin yükü aile hekimlerinin üstüne yüklenmekte, meslektaşlarımız bu anlamda meslekten soğumaktadırlar. Bu, meselenin bir yüzü ve günlük yüzü.

İkincisi, bu Sağlık Enstitüleri Başkanlığı kurulması, kanser gibi bir hastalığın öne çıkarılarak halkın gözünde popüler bir hâle getirilmesi, hiç kimsenin itiraz edemeyeceği bir olay. Hakikaten, bir kanser enstitüsü kurulsun, Türkiye'de kanser çok ciddi oranda büyüyor, demek ki buna bir önlem alınması lazım ama diğer enstitüler göz önüne getirilmiyor. Bizce kurulması gereken halk sağığı enstitüleri, kronik hastalıklar enstitüleri ortalıkta yok, hâlbuki toplum genç nüfus, toplumun ciddi şekilde koruyucu hekimliğe ihtiyacı var. Bu enstitüler arkadaşlarımızın da belirttiği gibi, kendi raporumuzda da belirttiğimiz gibi ve özellikle bu işle ilgili STK'ların, odaların belirttiği gibi TÜBİTAK bünyesinde özerk bir kurum olarak kurulması mümkün, çok da başarılı olacağıına inanıyoruz. Bu enstitülerde en iyi hocalar toplanacak veyahut da öyle olduğu varsayılacak, Türkiye'de bu enstitülerin albenisi çok yüksek olacak. Biliyorsunuz,

Hükümetin en büyük övünç kaynaklarından biri de halk artık fakültele gidebiliyor, halk direkt fakülteye gidiyor, direkt üniversiteye gidiyordu, bu da en basit olguların bile üniversite kapılarına yığılmasına neden oldu. Hâlbuki birinci basamak sağlık ocağı sistemi olmuş olsaydı bunların çoğu eleniyordu. Bu şey şimdi üniversiteleri de değersizleştirecek, insanlar sadece bu enstitülerin kapılarında sıraya girecek. Milletvekili arkadaşlarımız bugün nasıl iş bulma kurumu gibi çalışıyorsa, hastanelere adam yatırma kurumu gibi çalışıyorsa, o zaman da “Bu hastanelerde, bu enstitülerde daha nasıl fazla benim tanıdığımı da oraya götürürüm, o üniversite iyi değil, bu enstitü en iyisiymiş, en iyi hocalar buradaymış.” algısı yaratılacak, doğal olarak da hepimiz göreceksiniz, bu enstitüler kurulursa bu işlerle uğraşacağız, albeni hakikaten çok yüksek olacak. İstanbul gibi bir merkezde olması da albeniyi yükseltecek çünkü birçok...

Bunun diğer şeyi de şu: Birçok hocada İstanbul’da yerleşebilmek ve bu enstitüye girmek için Sağlık Bakanlığı da dâhil olmak üzere birçok milletvekilinin ve siyasilerin kapısını aşındırarak yani buralarda çalışabilmek de bir statü olacak, millî takım gibi olacak, millî takıma girme gibi bir şey olacak. Bunun çok objektif kurullarla bence kontrol edilmesi lazım. Bu Bakanlığa bağlı 5 kişilik yönetimin bu işi yapabileceğine çok inanmıyorum yani inanmıyorum çünkü Türkiye’deki işleyişi görüyoruz.

Bu dönemde üniversiteleşme adına, okulluşma adına onlarca sayıda tıp ve diş hekimliği fakültesi kuruldu, bunlara itiraz ettik. Tabii, bu da vatandaşlara şey olarak anlatıldı “Yani bakın, bunlar tıp fakültesinin çoğalmasına, tıp öğrencilerinin çoğalmasına, yeni doktorların yetişmesine karşı.” diye sunuldu. Ama o zamanlarda anlattık, yeni kurulacak fakülteye öğretim üyesi bulma şansınız yok, diş hekimliği fakültelerine öğretim üyesi bulma şansınız yok; var ne oluyor? Bir öğretim üyesi bulunuyor, adı orada görünüyor, kendi gidiyor, gitmiyor yani yeteri kadar öğretim üyesi bulamamakla yeni, iyi bir eğitim sağlanamayacağını düşünmekteyim. Bunun pratik şeylerine de zaten görüyoruz. Sağlık Bakanlığının görevi denetlemek ve teşvik etmek olmalı bu tür yerleri. Bu bilimsel kurul özerk olmalı ve özerk bir yönetimi gündeme getirmeli diye düşünüyorum. Öğretim üyelerinin kurumlarından izin almadan enstitülere alınabilmesi de üniversiteleri, özellikle belli noktalarda gelişmiş üniversiteleri yani isim söylemeyeceğim, bazı üniversiteler daha şey, “Ya, şu iş için bu üniversite gidilir.” diyebilecek, bazı öğretim üyelerinin adıyla gidilen üniversiteler var, o üniversitelerden öğretim üyesini çekerek o üniversitelerin izni olmadan öğretim üyelerini çekerek oraların da zayıf düşmesine neden olacaktır diye düşünüyorum.

Sağlık Bakanlığına bağlı üniversitenin de kurulmaması gerektiğini düşünüyorum. Ayrıca, alt komisyonda Diş Hekimleri Odası Kanunu’yla ilgili değişiklikte partilerimizin birlikte yapmış olduğu önergelerin de kabul edilmiş olmasından da alt komisyona şimdi teşekkür ediyorum.

Sağ olun.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Buyurun Sayın Bakanım.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Şimdi, bir açıklama ihtiyacı var, Kadir Bey daha önce, Sayın Atıcı da benzer şeyleri söylediler. Arkadaşlar, bir algı hatası veya bakış açısı hatası yapmayalım. 6 enstitü kuruyoruz, bu enstitülerin hiçbirinde eğitim kadrosu bilim kurulu dışında 2-3 kişiyi geçmeyecek. Bunların tamamen, görevi, farz edelim, Ege Üniversitesindeki bir projenin kanserle ilgili, işte anne çocuk ve ergen sağlığıyla ilgili, kronik hastalıklarla ilgili hangi enstitüye, bunlarla ilgili projeyi bilim kurulu değerlendirecek ve o projenin gerek üniversitesinde gerekse Türkiye’nin halk sağlığı laboratuvarı -inşallah üç yıl sonra olduğunda- bu tür laboratuvarlarda bu projesini tamamlamasının organizasyonunu yapacak. Dolayısıyla, herhangi bir üniversiteden hoca kaçıışı veya herhangi bir üniversitemizin bilimsel araştırma dinamiklerini azaltması mümkün değil, tam aksine çoğaltmasını hedefliyoruz. Yani bu Samsun’dan gelir, bu Erzurum’dan gelir, bu Van’dan gelir, buradaki bilim kuruluna “Benim meme sağlığıyla ilgili şöyle bir projem var.” veya prostatla ilgili veya diyabetle ilgili veya işte, bu tamamlayıcı tıpla ilgili. Dolayısıyla, biz buradaki enstitüsü algısını... Yani devasa yapılar kuruyoruz, araştırmaları biz yapacağız, böyle bir şey söz konusu değil, amacı da bu değil, bu şekilde bir yanlış algıyı da tekrarlanmaması için bu düzeltmeyi yapma ihtiyacını duydum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Bakanım.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakanım, yani buraya bir açıklık getirirsek yönetim kurulu teşkiline ve danışma kurulunun teşkiline belki bu kadar çok konuşmayacağız. Yani eğer siz diyorsanız ki “Evet, biz yönetim kurulunu değiştirmeyi ara vererek tartışalım, özerk yapalım.” belki bu kadar konuşmayacağız.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Sayın Atıcı, bunun yönetim kuruluyla bir alakası yok ki. Bunun yönetim kurulunun özerk, Ahmet olduğu, burada da bürokrat falan olduğu... Amaç, bu kadrosu da belli, orada kadroları da... Eğer enstitüyle ilgili kadro sayısı bütün bürokratlarıyla, yöneticileriyle 40-50’yi geçmeyen bir kadro talebi var.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakan, o değil.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – 40-50'yi geçmeyen bir kadro talebinin bilim kurulu da dâhil temel felsefesi belliyse... Ama şundan rahatsız oluyorum yani madem ona girdiniz, arkadaşlar, bizim özerk kurullardaki Ahmet'e, Mehmet'e güvendiğimiz kadar bu milletin seçtiği seçilmişlere güvenmeyen bir anlayış da açıkçası siyasetin kendi kendine yaptığı en büyük haksızlıktır. Bugün Artvin'de de hesabı siyasetçi, milletvekili veriyor, Mersin'de de gittiğinde hesabı vatandaş sokakta sizden soruyor. Bu ülkede daha iyi gelişme olup olmadığının dinamiklerinin derdini siyasetçi, bürokrattan veya o dediğiniz özerk kuruldan daha çok taşıyorsa zaten biz siyaset yapıyoruz da demeyelim, bu milletin sorumluluklarını üstlenmeye talibiz de demeyelim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakan, konu güven konusu değil, yanlış anlamayın.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Ama şahsıyla ilgili söylemiyorum bunu. Bu ülkede siyasetçiye güveni, dışarıdakileri yıpratmaya çalışabilirler, bunu başardılar ama ne olur siyasetçiye güveni bu masada “Biz güvenmiyoruz.” anlamına...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Konu güven konusu değil Sayın Bakanım. Konu, tamamen özerk düşünce sistematiğidir, bakın, eğer bunu...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Bilim kurullarında bu başarıyı getiremeyecekse zaten o yapı çöker.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakanım, bilim kurulu bir yere getiriyor, 1 trilyon liralık bir yatırımın ya da araştırmanın kime verileceğine yönetim kurulu karar veriyor. Böylece, buna karar verecek olan yapının gerçekten özerk olması... Niye kendinizi töhmet altında bırakıyorsunuz ki bırakın, sizin atayacağınız insan Başkanlık yapsın.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Esasında Aytuğ Bey, buna gönüllü talip olunmaz, buna dertliysen talip olursun. Gönüllü talip olunur mu? Bırak, başkaları yaparsa yapar yapmazsa yapmaz ama ülkemizde...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Dert mert yok, burada minimum 1 trilyon ve üstü para var Sayın Bakanım. Yapılacak olan araştırmalara bilim kurulu karar verse bile...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Bilim kurulu buna doğru karar veriyorsa ve bu desteği istiyorsa analizini yapar.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yönetim kurulu bu kararı onaylayabilir veya onaylamayabilir.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – O da bütçesine bakacak herhâlde, bütçesi nedir, ne değildir.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakanım, eğer yönetim kurulu yani siz ve ekibiniz beni seviyorsanız bunu onaylarsınız, sevmiyorsanız onaylamazsınız.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Aytuğ Bey, bu çok sığ bir cümle.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yumuşatayım, onaylamayabilirsiniz. Bu böyledir. O zaman biz de burada muhalefet olmayalım, siyasetçiye güvenelim, çıkalım, siz kararlarınızı verin Sayın Bakanım, böyle şey değil. Konu başka pencereleden bakabilmektir, başka pencereleden baktığınızda...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Aytuğ Bey, benim sizin farklı pencereden bakıyor olmanıza bir itirazım yok.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Peki, o zaman o yönetim kurulunu böyle oluşturalım.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Neticede... Ama “Böyle oluşturalım.” dediğim zaman bizimki farklı pencereden bakıyor oluyorsa sizin dediğinize “olmadı” demek o zaman olur mu?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ortak karar verelim Sayın Bakanım.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Ben özü itibarıyla amacı ve hedefi söylüyorum, o amaçtaki ve hedefteki sorumluluğu da bu yapı üstlensin diyorum. Ha, katılırsınız katılmazsınız, önerilerinizi değerlendiririz, “evet” diyebiliriz, demeyebiliriz. Ama bu yapıları da “Ya, orası çok güvenilir, burası da yani her zaman, her türlü yanlışı yapar.” diye bakarsanız ilkesel olarak ondan rahatsız olduğunuzu ifade eder.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakanım, siz müsteşarınızı değiştirdiniz mi geldikten sonra, bir öncekine güvenmediniz mi? Bu konu güven meselesi değil. Bakın, bütün bakanlar müsteşarlarını, müsteşar yardımcılarını değiştirirler. Bu, doğal bir şeydir yani bu çalışma alanıyla alakalıdır, güven meselesi değil. Bakın, biz yapıcı muhalefet yapıyoruz, madem böyle bir şeyi uygun gördünüz, bütün maddelerde anlaşırız bu TÜSEB'le ilgili. 2 madde var Sayın Bakanım, önemli olan, bir; yönetim kurulu, iki; danışma kurulu.

Münasip görürseniz ara verelim eğer değiştirmeye niyetimiz varsa hemen ortak bir önerge hazırlayalım, "Yönetim kurulu şöyle oluşur." diyelim, bitti, gitti bu iş, uzatmamıza da, konuşmamıza da gerek kalmaz. Bu kadar zaman kaybetmemiş oluruz.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Aytuğ Bey, benim burada bir hedefim varsa, bu hedefe gitmek istiyorsam müsaade edin de o sorumluluğu alayım ben.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ben de müsaade edin, muhalefet edeyim o zaman.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Tabii, ona da itirazım yok. Ama bunu da...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Heyetin zamanını almayalım diye... Biz o zaman muhalefete devam ediyoruz.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Burada işte enstitülerin başkanları da sorumluluk, görev alsın. Evet, yönetim kuruluna o arkadaşları da alalım, benim ona da itirazım yok.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – E, tamam o zaman bir ara verelim, bir düzenleyelim Sayın Bakan, on beş dakikada çözeriz, böylece konuşma süresi azalır.

BAŞKAN – Çok teşekkürler Aytuğ.

Ramazan Kerim Özkan...

RAMAZAN KERİM ÖZKAN (Burdur) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, değerli Bakanım, kıymetli Komisyon üyeleri; ben Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu üyesiyim ancak bir veteriner hekim olmam itibarıyla buradayım. Sağlık Komisyonunda veteriner hekimlikte uzmanlık dalında Sayın Profesör Doktor Yunus Kılıç arkadaşımın verdiği kanun teklifini desteklediğimi belirtmek için buradayım. Bu, gerçekten daha öncelerde bizler tarafından verildi ancak muhalefette olduğumuz için bu uzmanlığı bir türlü -ben on iki yıldır Parlametodayım- aşamamıştık. Yunus Arkadaşımız bir can simidi olarak aramızda şu anda. Ki hayvan sağlığı en önemli konu, onda da koruyucu hekimlik ve sağlık hizmetleri var, insan sağlığını direkt ilgilendiriyor. Gıda güvenliği çok önemli, "Çiftlikten, çatala hatta damağa kadar gıda güvenliği." diyoruz. Çevre sağlığı, zoonozlarla mücadele, ülkemizde kuduz, kırım kongo kanamalı ateşi, brusella, kister, tüberküloz, deli dana gibi hastalıklar hüküm sürmeye devam ediyor. Ancak bunlar koruyucu mücadele ve uzman bir kadroyla aşılabılır şeklinde değerlendiriyoruz. 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 3'üncü maddesinin (1)'inci fıkrasının (t) bendine "tıpta uzmanlık" ibaresinden sonra gelmek üzere "veteriner hekimlikte uzmanlık" ibaresinde "Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından düzenlenen esaslara göre yürütülen ve veteriner hekimlere belirli alanlarda özel yetenek ve yetki sağlamayı amaçlayan bir yükseköğretimdir." ibaresinin bu kuruldan geçmiş olması veteriner hekim camiasını, konseyimizi, Veteriner Hekimler Derneği'ni mutlu etmiştir. Ben Sağlık Komisyonuna teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Peki efendim, teşekkür ediyoruz.

Buyurun Sayın Haberal.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Sayın Bakanım, teşekkür ederim.

Sayın Bakan, bizim arkadaşımızsınız, biz sizi kırmayız ama şimdi şöyle bir şey var: Yani gerçekten siz tarafsınız. Şöyle tarafsınız: Türkiye Cumhuriyeti devletinin sağlığının tarafısınız, şimdi bu öneriyle Sağlık Bakanlığı muayyen grupların tarafı konumuna geliyor.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Hayır.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Ama öyle Sayın Bakanım, şimdi gerçek burada. Ama ben bunu yaşamış kişi olarak söylüyorum.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Sayın Haberal, o zaman bizim hastaneleri de kapatmamız lazım.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Hayır, öyle değil efendim, öyle değil.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Yani bunu dediğiniz zaman biz hastaneleri de kapatmalıyız, hastaneler de...

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Hayır, öyle bir şey yok, efendim, öyle değil.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Kapatıyorsunuz Sayın Bakan, zaten kapatıyorsunuz, hastaneleri kapatıyorsunuz.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Hayır, öyle değil efendim.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Anlaşalım bir, kapatıyor muyuz, çoğaltıyor muyuz?

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Olur mu böyle bir şey yani, böyle bir şey değil. Ama en azından bugüne kadar yapılan şeyler de gerçekten Sağlık Bakanlığı diğer kurumları destekleyebildiği kadar destekleyerek geldi Sayın Bakanım. Bugün gerçekten

sağlık alanında hakikaten, ülkemizin gurur duyduğu, duyacağı çok önemli çalışmalar yapıldı, yapılıyor da. Dolayısıyla, yani şimdi burada doğal olarak, bu organizasyonlarla siz hani istesenez de istemesenez de başında bulunduğunuz bir kurumu bugün, zaman zaman karşılaştığımız gibi, bütün tabii devletin imkânlarına da kullanarak daha iyi noktaya getirmeye elbetteki çalışırsınız. Neden? Nasıl ki ben bir üniversite kurmuşum, o üniversitenin daha iyi olması için bütün imkânları kullanıyorum, siz de o pozisyona geliyorsunuz. Hâlbuki benim inanışım, devletin görevi, devlet standardı koyar, devlet denetler ve altyapıyı yapar. Yani şu anda Sağlık Bakanlığından da benim beklediğim şey budur. Dolayısıyla, bunu siz lütfen, şahsınıza alınmayın ve biz burada ne ben ne de diğer arkadaşlarım hani siyasi bir polemik için bunları konuşmuyoruz. Hepimiz bu ülkenin insanıyız ve sağlığın çok daha üst düzeye gelmesi için ne gerekirse onları yapmak hepimizin görevidir ve burada eğer bizim size ülkenin sağlığı bakımından bir katkımız olacaksa bundan mutluluk duyarız. Önemli olan bu ama şimdi bir tarafta gerçekten bugün içinde yaşıyoruz. Burada ihtiyaç var, bunlar var ama bunlar dururken böyle bir organizasyon hakikaten iyi değerlendirilmelidir diye düşünüyorum.

İki: Enstitülerle ilgili bir şey söylediniz. Bu projelerden bahsettiniz de onu öğrenmek istiyorum. Şimdi, diyelim ki ben organ nakliyle ilgili bir proje verdim, bu projeyi kendi kurumda yani hastanelerinde öğretim üyeleri yapabilecek mi? Yani bu enstitü o kuruluşa veya o kişiye yardımcı olacak, aynen NIA sisteminde olduğu gibi... Öyle değil mi?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Aynen dediğiniz gibi.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Tamam, teşekkürler.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Orada, bakın, Aytuğ Bey'in itiraz ettiği veya heyet de itiraz ediyorsa... Mesela, o projenize sizin Başkent Üniversitesi Hastanesinde uygulamak istediğiniz o projenize diyelim ki Başkent Üniversitesi Gaziantep Üniversitesinden bir uzmanı o projenin içinde istiyor, şayet istiyorsa diyoruz ki biz: "Muvafakat almadan o projede o eleman, o uzman, o, kimse orada yer alabilsin." Yoksa proje bizim değil zaten. Proje üniversitelerin, proje bu araştırmaları yapanların. O projenin içinde bir isim istediği zaman ve hakikaten stratejikse o ismi alabilsin, oranın "Ya, ben elemanımı vermiyorum." ama bu heyetle buna karşysa ben ona "Eyvallah, tamam." derim, vazgeçerim. Ama bu projeyi yapacakların hiçbiri Sağlık Bakanlığı değil, enstitülerde değil. Enstitülerin görevi bu projelerin, bir; tıkandığı yerde devamını sağlayabilmek, iki; sıfırdan alıp sonucuna gidebilecek kadar ona gerek kendi mekânında... Çünkü sizin laboratuvarınız ve altyapınız belki projenin sonuca gitmesi için yeterli olmayacak. O zaman Türkiye için kazandıracığımız o 2 büyük laboratuvar da finansmansa finansman, altyapıysa altyapı desteğinin sağlanmasının kararını verecek. Hiçbiri Sağlık Bakanlığının "Ben bu projeyi yapıyorum." diyeceği bir hedef de yok, bakış açısı da yok. Ama orada istediği eleman konusunda muvafakat tamamen o stratejik proje için stratejik bir elemansa bu yetki verilsin diyoruz. Ha, arkadaşlar derse ki "Yok kardeşim, biz bu kadar idealist düşünmüyoruz, bu kadar da çok hedefe kilitlemenin manası yok." orada da açıkçası çok da... Ama bu ülke bizim ülkemiz, bu ülkenin insanları bizim insanlarımız, üniversiteler bizim üniversitemiz ve istiyoruz ki hiçbir üniversitemiz yaptığı herhangi bir bilimsel çalışmada "Ben yetersizim." diye tıkanmasın ve bilimsel olarak bu ülke, bu beyin ve bu dinamiklerinden ürün üretebilecek noktaya gelsin. Bu enstitülerin hiçbirinde araştırma yapma altyapısı da olmayacak, böyle bir kadrosu da olmayacak.

Dolayısıyla, sizin ister vakıf olsun ister üniversitemiz olsun, az önce Sayın Aytuğ'un dediği gibi, leishmaniya ile ilgili bir çalışma yapıyor, o bilim kurulu "Bunun desteğini gerek." diyorsa o bilim kurulu ona destek verecek Sayın Haberal. Siz yapıyorsanız, Sabancı yapıyorsa, Koç yapıyorsa, kim yapıyorsa yapsın, bu ülke yapsın. Burada yine biz bir taraf değiliz, biz bu ülkenin sağlığının bugün olduğundan hele hele bilimsel... Ben birçok yerde görüyorum, Ege'de de görüyorum, Akdeniz'de de görüyorum, sizde de var, birçoğu yetersizlikten tıkanıyor, kalıyor.

Birincisi, teknolojik altyapısı yetmiyor, oraya bütçe ayırması lazım. Proje beş yıl, on yıl sürüyor. Bu beş yıl, on yıl süren projelerde hakikaten, dinamik çalışabilen bir desteğin var oluşunu özü itibarıyla hepimiz aynı şeyi düşünüyoruz, bana göre şekilde takıldığımız alanlar var.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Bakanım.

Cemalettin Bey, buyurun.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, değerli milletvekili arkadaşlarım, değerli misafirler; ben de tam şimdi Sayın Haberal Hocamla Sayın Bakanımın konuştuğu noktada söz alacaktım. Nedense yeni bir TÜSEB kuruluyor ve bazı taleplere göre de bazı kanun maddelerini değiştirmek için toplandık. Hakikaten, şeyine baktığımız da çok...

Şimdi, Sayın Bakanımın da izah ettiği gibi, izah ettikçe de Komisyon üyelerinin, Sayın Haberal Hocamın da ikna olduğu gibi, ikna oluyor zannediyorum, bu yararlı bir şey olduğuna hep beraber karar vereceğiz. Ama esas sorun burada şu: Geçen çarşamba günü Komisyona gelen ve hemen alt komisyon kurulup, cuma geceye kadar konuşulup daha alt komisyon raporları, muhalefet şerhleri yazılmadan bugün hemen bunun görüşülmesi, neden biraz daha olgunlaştırmadan... Biraz daha karşılıklı konuştukça ikna oluyoruz. Medis kapanacak, böyle çok aciliyeti olan bir şey olsa deriz ki "Tamam, hemen bunu çıkaralım." Ya, çıksın ama ikna olun bakın, işte anlatıyor, Aytuğ Hocam öyle söylüyor, bizlerin bazı endişeleri var. Onun için, bu gibi kuşku ortadan kaldırılabilmesi için biraz daha tartışılması... Tüm kanunlar böyle, çok çalışan bir Komisyon değiliz biz, ben dördüncü seneye geldim, üç senedir buradayız, çok fazla toplanmadık; bazılarında herhâlde iş yoğunluğu nedeniyle geriye göndermişiz ama yoğunluğumuz falan da yoktu işin doğrusunu söylemek gerekirse. Onun için, bunu böyle Medisin kapanacağı zaman değil, karşılıklı biraz daha birbirimizi anlayarak yaparsak daha doğru olacağını düşünüyorum. Elbetteki TÜSEB gibi sağlık konusunda bir araştırma merkezinin kurulmasını ve üniversitelerle nasıl koordine edileceğini bile bakın, buradaki hepsi hekim buradaki arkadaşlarımızın, bilmiyorlar ve...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Hekim dışı da var.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Hemen hemen hepsi dedim yani "hemen hemen" lafı var ya, o düzeltiyor biraz işi.

Onun için, bunun biraz daha tartışılması gerektiğini, konuşulması gerektiğini, aceleye getirilmemesi gerektiğini söylüyorum.

Bir de sağlıkta bazı şeylerden bahsedildi. Tabii, hiçbir şey durağan değildir, bazı gelişmeler, iyileşmeler mutlaka olacaktır, birtakım değişiklikler oldu. Eskiden sistem içerisinde tedaviyi normal olarak alamayan hastalar gene aynı zorluklarla aynı güçlüklerle bu sistemin içerisinde karşı karşıyalar. Her 2 sistemde de ben çalıştığım için biliyorum.

Şimdi, bu sistemi getiren iktidar diyor ki: Muayenehanesine gitmeden hasta tedavi olmuyordu. Şimdi de ahbab, dost, eş bulmadan hekime ulaşmak mümkün değil. Yapılan şey... İsmail Bey, biz bunu yaşayarak biliyoruz yani sahada size de geliyor her gün. Bir de vakıf hastanelerini ya da özel hastaneleri önce teşvik ettik, sonradan da tu kaka ilan ettik. Yani hâlbuki de kendimiz rahatsızlandığımızda, kendimiz şey yaptığımızda ya özel hastaneye gidiyoruz ya vakıf hastanesine gidiyoruz. Bunu da burada konuşmamız lazım geliyor.

Onun için, şimdi de hastalar hekime ulaşmakta zorlanıyor, gene sistem tedavi etmiyor. Sadece nicelik olarak arttı sayın ama nitelikli bir sağlık hizmetini hâlâ sunduğumuz konusunda benim çekincelerim var. Yani nitelikli bir sağlık hizmeti sunamıyoruz. Şimdi hep söylüyorum, Avrupa Birliğinin 27 ülkesi ortalamasına göre, hekim sayısında en az sırada olacağız ama kişi başına düşen hasta muayenesini 8'e çıkardık diye övüneceğiz, böyle bir sağlık sistemini savunabilmek mümkün mü? Yani Avrupa Birliğinde 6,5 yıllık müracaat, 6 civarında, bizde 8 civarında, 9'lara doğru gitmiş. Yani biz çok iyi şey yaptık, şöyle bir şeye kapılmış iktidar milletvekili arkadaşlarımı dinleyince "Biz çok iyi şey yapıyoruz, daha bunun hiçbir düzeltilecek, tahammül edilecek ya da eleştirilecek bir yönü yok." böyle bir şey yok. Her 2 sistemde de çalışan biri olarak söylüyorum yani ben hem kamuda hem de özel muayenehanecilik yapmış bir dış hekimi kardeşiniz olarak bu sistemi takip eden, az çok da idarecilikte bulunmuş birisi olarak... Onun için her zaman kendimizi sorgulayıp daha birbirimizi anlayarak bunu yapalım. Tabii ki, sağlık enstitüleri birliğinin sağlıkta sağlık gibi önemli bir konuda araştırma yapılmasını ya da bu konuda Türkiye'nin belli yerlere gelmesini hepimiz isteriz. Ama kuşku ortadan kaldırabilmek ve neyi amaçladığımızı iyice birbirimize anlatabilmek için, böyle Medisin kapanmasının önü sıra bunu yapmamamız lazım, biraz daha tartışmaya açık.

Komisyonunda kırk sekiz saat sonra gelmesi lazım, milletvekiline geldikten sonra Komisyonların kurulması lazım, bildiğimi kadarıyla, iki gün, dün geldi bu. Alt komisyondaki arkadaşların muhalefet şerhleri yok ekinde okuyorum ben bunu, neye hazırlanıp geleceğim? Ben madde madde okuyacağım da az çok bilgi sahibi olacağım, burada tartışacağız. Ben Sayın Sağlık Komisyonu Başkanımızı aradım, Necdet Bey'i aradım, sayın milletvekilimi, dedim ki: Bunun ekinde muhalefet şerhleri yok, bir şey yok, alt komisyon raporu gelmiş, "Saat on sekizde de toplanın." diyorlar bize. Burada böyle sağlıklı bir karar verebilmemiz ya da birbirimizi ikna edebilmemiz mümkün değil. Onun için elbette sağlık enstitülerine kimsenin karşı çıkacağını zannetmiyorum ama biraz daha tartışılmaya ihtiyacı var, tartışılrsa daha iyi olur diyorum.

Şimdi, bakın taleplere göre burada madde var. İşte, milletvekili emeklilerinin kendi kadrolarında, kadroya bakılmaksızın veya başka bir üniversitede çalışacaksa da oradaki kadroya göre şey almaları diye. Ama başka arkadaşlar şimdi bugün bak, yeni talepleri söylüyorlar, çok da makul talepler. Demek ki bir şeyi siyaset böyle taleplere göre değil de daha geniş açıdan bakarak değerlendirip yaparsa daha iyi olur diye düşünüyorum. "İşte, o talep etti, bunu da yazalım. Öteki talep etti..." çorbaya dönüyor. Döndük zaten çorbaya.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Vekilim.

Nurettin Hocam, buyurun.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, Komisyonun değerli üyeleri, sivil toplum kuruluşunun değerli temsilcileri; sizleri sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Efendim, tabii ki burada söyleyecek pek çok şey var ama özellikle bu dönem milletvekili olarak geldiğimden bu yana Türkiye Büyük Millet Meclisine gelen bu torba yasalarının her gelişinde içinde bir art niyetin olduğunu, iyi niyetin olmadığını hep beraber görüyoruz, yaşıyoruz. Maalesef, yani iyi niyetle getirmiyor iktidar. Kendi almış olduğu, Bakanlar Kurulunda aldığı karar rağmen birçok yasayı torba yasası şeklinde getirip bazen kendilerine birçok yeni fırsat yaratıyorlar. Yani özellikle Türkiye Büyük Millet Meclisinin kapanmasına çok az bir zaman kalan bu süreçte bakıyorsunuz ki yağmur dolusu gibi torba yasaları geliyor. Yani sözün özü, torbalar bitmiyor.

Tabii ki bu torbaların içinde, aynı etrafı şekerlenmiş, tatlandırılmış acı ya da zehir gibi insanlara, bizlere, kamuoyuna yutturmaya çalışıyor iktidar. Maalesef böyle bir durum var, bunu kabul etmek gerekiyor arkadaşlar. Dolayısıyla da biraz önceki konuşmacının söylediği gibi, “Apar topar nasıl geçiririz, bir an evvel bunları nasıl olgunlaştırmadan gideriz?” diye bakmaya çalışıyor. Yani sizin anlayacağınız, sağ gösterip sol vurmak gibi bir şey. Bizler de tabii, her sene olduğu için hep beraber alıştık galiba. Biraz burada boğuşuyoruz ediyoruz, ondan sonra o yasalar da geçip gidiyor. Ama bir bakıyor ki iktidar “Ya, yanlış yapmışız.” tekrar onları düzeltmeye çalışıyor. Maalesef böyle, sağlıklı, verimli çalışmayan bir Türkiye Büyük Millet Meclisi görüntüsüne bu iktidar soktu. Onları kutluyorum bu açıdan!

Şimdi, bu yasaya baktığımızda, Sayın Bakan, benim bir önerim var: Bu “özerklik” kelimesini kaldıralım. Sayın Bakan, özerklik kelimesine hiç yakışmıyor burada. Ya da Ekşi Sözlük’te yeni bir ek tanım koyalım, “özerklik eşittir bağımlı, bağımlılık” diye. Sanıyorum belki onu ekleyeceklerdir Ekşi Sözlük’te. Böyle bir görüntü var. Nasıl özerklik bu Sayın Bakan? Üniversitede özerklik kalmadı ki sizde olsun.

Bakın, size bir örnek vereyim: Size bağlı Adli Tıp Kurumu iktidar döneminizde hemen siyasallaştı ve özellikle, yıllarca acı çekmiş olan Ergenekon, Balyoz ve diğer suçlamalarla insanları, içeride olan tutukluları inim inim inlettiler. Birçoğu sakat kaldı, birçoğu öldü gitti. Kim yaptı bunu? Adli Tıp Kurumu yaptı, öyle değil mi? Yani neresi özerkti bunun? Tamamen siyasi iktidarın yönetiminde bir enstitü burası da sonuçta, öyle değil mi? Bizim endişelerimiz -belki siz iyi niyetle bakıyor olabilirsiniz- burada biraz önce Aytuğ Bey’in dediği gibi, “Ya, bu adam, kardeşim, bunu bir şey yapın, bu çalışmayı vermeyin.” diyeceklerdir. Bugün SSPE ile ilgili gelen bu insanların niçin geldiğini biliyor musunuz? Sayın Bakan, biliyor musunuz bu konuyu? Bakanın yetkililerine soruyorum, Ankara’ya bu kadar insan neden geldi? Komisyon Başkanına soruyorum, Çocuk Hastalıkları Profesörü, neden geldiler? Ankara’ya kadar bu kadar bu yoksullukta çocukları felç bir şekilde niye geldiler? Gelmelerinin sebebi şu: Bizim sorunlarımızın bilimsel bir şekilde araştırılması için TÜBİTAK’ta incelenmesi, bir komisyon kurulması, bilimsel bir kurul kurulması için başvuruldu, onlara hayır cevabı çıktı, öyle değil mi?

Şimdi, gerçekleri görmek lazım arkadaşlar. Buradan paldır küldür yasa çıkarmak kolay bir iş. Dolayısıyla yani buradaki özerklik anlamını isterseniz çıkaralım, enstitüleri de kuralım ama yazık etmeyin o “özerklik” kelimesine, kandırmayalım birbirimizi.

Peki, bir şey soracağım, YÖK’ten görüş alındı mı? O kadar hocalar var, sağlık bilimi enstitüleri var, bunlar ne yapacaklar? Size olumlu, pozitif bir görüşleri var mı bu bilim insanlarının? Böyle bir şey var mı? Ben göremedim. Eğer varsa ortaya koyun. O zaman “81 ilde üniversite kurduk, işte, 200 küsur üniversitemiz var...” Peki, bunların içinde hiç mi bu konuyla ilgili görüş verecek insan yok Sayın Bakanım, Bakan Yardımcım? Dolayısıyla, yani hiçbir görüş almamışsınız, ondan sonra... Gerçi YÖK’ün ağızını da bantladınız, YÖK’ten ses çıkmıyor. Kardeşim, 301 tane insan ölmüş Soma’da, 500’e yakın çocuk babasız kalmış ortada, bir senatodan bir şey çıkmadı. Nerede bu üniversiteler? Mısır’daki bir olay için senatolar karar çıkarıyor, görüş bildiriyor ama 301 tane Somalı madencimiz cinayette yok oluyor ama 200 küsur üniversitenin senatosundan bir ses çıkmıyor. Ne oldu bu Türkiye’ye?

Geçtiğimiz dönem özellikle, tabii ki haklısınız, “Sağlık bilimleri ya da üniversiteler yeterince çalışmıyor, dolayısıyla biz bu işleri götürmeye çalışıyoruz, AR-GE’ye destek olacağız.” diyor. Geçen dönemin Bakanı üniversiteleri kan kusturdu, kan. Ne personel desteği yaptı ne maddi destek verdiler, o insanlar illallah ettiler. Ben Sayın Bakanın geldiği gün, özellikle ilk görevine başladığında “Lütfen, üniversitenin hocalarıyla, bilim insanlarıyla, çalışanlarıyla barışın.” dedim ama yok maalesef. Bırakın üniversiteyi, sevgili arkadaşlar, sağlık çalışanlarının hiçbiri mutlu değil. İstanbul Esenler’de bir iğne vurmamı diye, bir kayıt yaptırmadığı için, kimliği

olmadığı için oranın üst yetkilileri, sağlık müdürlüğü soruşturma açıyor. Ne adına? Hipokrat Andi'nin gereğini yerine getirmede diye. Hipokrat Andi'ndeki cümleleri değiştiriyor, yani bir de cahilliğini de ortaya koyuyor. Yani şu anda Sağlık Bakanlığında çalışan gerek hemşireler gerek taşeronlar gerek hekimler illallah etmiş durumda. Peki, çalışanı, sağlık çalışanlarını biz mutlu etmediğimiz sürece nasıl yeterince verimli bir hizmet alacağız?

Yine, Sağlık Bakanlığının yetkililerine soruyorum: Arkadaşlar, bakın, siz bu kadar enstitü kuracaksınız, "Bu kadar üniversite kuracağız." diye bağıırıyorsunuz ama şu anda 1,5 milyona yaklaşan Muğla'nın nüfusu, yaz nüfusu 3,5-4 milyon oluyor. Ama 10 tane 112 acil servisini kaldırdınız. Niye kaldırılıyorsunuz, anlamıyorum ki.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bu bilgiler işe yaramayacak mı Sayın Bakan Yardımcım?

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Bakan dinlemiyor, Bakan Yardımcısı dinlemiyor. Peki kime konuşacağız?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakan Yardımcım, bu bilgiler hiç işinize yaramayacak mı Allah aşkına ya?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Not alıyoruz efendim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ya, ne notu alıyorsunuz? Biz buradan görüyoruz. Bizim gözümüzün önünde. Yapmayın! Samimi bir ortamdayız Sayın Bakan Yardımcım.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Bir milletvekili arkadaşımız gelmiş bir şey söylüyorsa "Kalk, git." diyebilir miyiz?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – O zaman siz de çıkın, Bakan da çıktı. Biz kendi kendimize konuşalım. Yapmayın Allah aşkına! Yani bu Komisyonun ciddiyetine yakışmıyor. Olmaz böyle bir şey, lütfen yani.

Hem Milletvekili hem Profesör kimliğiyle birisi konuşuyor, Bakan yok, siz orada konuşuyorsunuz, kimsenin bir şey dinlediği yok. "Ben bildiğimi yaparım." Olur mu böyle bir şey ya!

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Bütün arkadaşlarımız notlarını alıyor. Bir milletvekili arkadaşımız gelip bir soru sormuşsa ona cevap vermeme hakkım var mı?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Efendim, ara verelim.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Ara verelim Sayın Başkan.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Lütfen efendim, siz devam edin, biz dinliyoruz.

BAŞKAN – Nurettin Bey, buyurun, siz konuşmanıza devam edin.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Meslektaşım, arkadaşımız, dostumuz İsmail Bey şimdi çıktı konuştu beş dakika ama "sağlık" dedi, "devrim" dedi filan. Ya, arkadaşlar, bırakın bunları, artık bunlar bitti.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sataşma var herhâlde.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Hayır, burada konuştuğuna cevap veriyorum. Verme hakkım yok mu?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Peki, tamam, dinliyorum efendim, dinliyorum.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Siz söylediniz, "Devrim var." dediniz. Nasıl devrim arkadaşlar bunlar? 76 milyon olan bir ülkede 90 milyon insan acil servise gidiyor. Her gün herkes hastalanıyor mu arkadaş, nedir bu ya? Peki, reçete? Reçete sayısı 400 milyonu bulmuş. Peki, ilaç tüketimi? 3-4 kat artmış. Kronik hastalık miktarı? 22,5 milyonu geçmiş. Arkadaşlar, bakın 22,5 milyonu geçmiş, hemen hemen dörtte 1'inden fazlası şu anda kronik hastalıklarla debeleniyor. Peki, 2 milyon civarında "muskul atrofi" den acı çeken bir şey var, hiçbir sahibi yok, aileler baş başa kalmışlar ve bir iki tane bezirgân çıkmış "Kök hücre yapacağım." diye, 55 milyon, 100 milyon para alıyorlar. Peki, nerede Sağlık Bakanlığı arkadaşlar? Yani "Memnuniyet yüzde 70-76." demekle bu işten kurtulamazsınız. Yani o nedenle... Hipertansiyon yüzde 34,5'lara vurmuş, obezite Türkiye'nin ciddi bir sorunu olmuş.

Dolayısıyla bunları göz önüne aldığımızda, bence, sadece çok reçete yazmak, sadece insanların o andaki sorunlarını gidermek, kuyruktan kurtarmak sağlık sorunlarının çözüldüğünü göstermez. Evet, sağlık sorunlarında devrim yaptınız. Nerede yaptınız? Özel hastaneleri sıraladınız. Gidin İzmir'e, İstanbul'a, Ankara'ya, her yerde özel hastane var. Evet, devrim yaptınız, mevcut yüz yıllık hastaneleri kapatılıyorsunuz. Bilgi birikimli, bu kadar hocasıyla, uzmanıyla, ekibiyle oluşmuş bir hastaneyi, yüz on yıllık, gerek Birinci Dünya Harbi'nde hizmet vermiş gerek Kurtuluş Savaşı'nda hizmet vermiş Doktor Suat Seren Göğüs Hastalıkları Hastanesini Tepecik Hastanesinin yönetimine veriyorsunuz. Olmaz Sayın Bakanım. Yani biz sizlerden çok şey bekliyorduk. Bunları görmek lazım.

Bakın, Suriye olayı. Suriye'de ciddi bir sorun var. Halk sağlığıyla ilgili sıkıntıları söylediler, bulaşıcı hastalıklarla ilgili söylediler, çocuk felcinden bahsediyorlar. Gerçekten kızamıkla ilgili çok ciddi sorunlar var. Orada 1 milyonu geçen mülteci var, bunların sağlık sorunlarıyla ilgili ciddi giderimiz var arkadaşlar. AFAD ödüyor ama çok büyük rakamlar bunlar. Onlara gani gani veriyoruz ama

kendi halkımızdan bunu esirgiyoruz. Onun dışında sadece 1-1,5 milyon olan Suriye'deki mültecilerle gelen bu insanların dışında olan, sokakta yaşayanlar ise tam bir hastalık şeyi.

Yine, Çukurova'da, Mersin'de, Osmaniye'de uyuşturucu 9 yaşına kadar inmiş ve yüzlerce, binlerce insanımız var ama Sağlık Bakanlığı bu hastalarla ilgilenecek, bunların sorunlarını çözecek hiçbir çalışma yapmıyor, hiçbir tedbir almıyor. Hadi İçişleri Bakanlığı tedbir almıyor ama sizin Sağlık Bakanlığı olarak bunların sorunlarını çözmek için orada ciddi hastaneler, rehabilitasyon ve şeyler almanız lazım. Bunların hiçbiri yok Sayın Bakan, "Biz sağlık enstitüsü, bilmem ne, üniversite kuracağız." diyorsunuz. Üniversite sizin göreviniz değil Sayın Bakan. Orman Bakanlığı "Ben de orman teknolojisi üniversitesi kuracağım." ne olacak ya da Millî Savunma Bakanlığı çıkarsa "Ben de bilmem ne üniversitesi kuracağım." derse ne olacak? YÖK'e güvenmiyorsanız -ki güvenmediğiniz ortaya çıkıyor- o zaman gelin, hep beraber YÖK'ü yeniden yapılandıralım, değiştirelim. Öyle değil mi? Yani demek ki siz YÖK'e, Türkiye'deki eğitim sistemine, üniversiteye, eğitime, akademik çalışmaya inanmıyorsunuz. Ya, yapmayın, etmeyin Allah aşkına Sayın Bakanım.

Yani zaten siz görevinizi yeterince yapamıyorsunuz toplum sağlığıyla ilgili, halk sağlığıyla ilgili, kronik hastalıklarla ilgili, uyuşturucularla ilgili. Ya, bırakın tıp fakültesi bilmem neyi, söyleyin, destekleyin, Turgut Özal Üniversitesine mi vereceksiniz desteğinizi, deyin ki "2 kat kurun." Hacettepe'ye verin, 3 kat kursunlar. Alt yapıları var, hocaları var, asistanları var. Bakın, hoca diyor ki: "Bana asistan gönder, ben sana 2 kat, 3 kat öğrenci yetiştireyim." Yani herkesi ona göre yolunu yordamını alması gerekiyor. Dolayısıyla, yani bunun neresi -benim söylediklerim- sağlıkta devrim arkadaşlar? Devrim buysa, bizim o zaman devrimin terimini değiştirmemiz lazım. O zaman diyeceğiz ki Ekşi Sözlük'e, "Bunun adını değiştirelim." Yani, dolayısıyla, bunlar ciddi konular.

Bakın, Sayın Bakanım, 2 milyon "muskuler distrofi"den acı çeken insanımız var, kök hücreleriyle ilgili çok ciddi sorunlar var Türkiye'de ama bununla ilgili hiçbir çalışma, bir enstitü... Benim yasa teklifim var mesela, almamış Komisyon, gelememiştik geçen hafta. Lütfen onu da çıkartın, onu da dikkate alalım.

Dolayısıyla, sadece burada değil ki biz Cezaevi Komisyonu olarak sıkça 1.500 civarında cezaevi tutuklularını gördük. Gerçekten büyük bir acı çekiyorlar ama sizin Bakanlığınızdan sonra aile hekimliğini bazı cezaevlerinde iyi uygulamaya başladınız. Kutluyorum. Gittim. Oraya her gidişimizde sadece tutukluları ziyaret etmiyorum ben, oradaki aile hekimlerine de gidiyorum. Mesela son gittiğimde Aliğa'daki aile hekimi, gönül vermiş bir insan, hizmet ediyor ama oradaki çalışan doktorlar, diş hekimleri, kurum revir çalışanları Sağlık Bakanlığının imkânlarından yeterince yararlanamıyor. Onlara imkânlar sağlamak lazım.

Bunların hepsi dururken Sağlık Bakanlığı tıp fakültesi kuracak. Ya, etmeyin Sayın Bakan, ne olursunuz. Bu tıp fakültesi hakikaten kafayı çok karıştıran ve altında art niyetin yattığını... Sizin yarın bir gün Bakan olarak devam edeceğinizin bir garantisi yok ki, böyle bir şey yok. Üniversitelerimiz var, size yakın üniversiteler var, sizin atadığınız rektörler var, dekanlar var, verin onlara destek. Yani onlara destek verin, bakın nasıl çalışacaklar. Ben tıp fakültesi dekanlığı yaptım ama ben farklı bir görüşte adamım diye zırnık koklatmadı bu iktidar ama sizden yana olan birçok insan var, onlara verin, size personel yetiştirsinler.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Hocam.

Buyurun Kadir Bey.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Teşekkür ederim.

Sayın Bakanım, verdiğiniz bilgiler için, açıklayıcı bilgiler için teşekkür ediyorum ama sürekli şu baskı altında da kalmamız çok doğru değil, yani burada söylediğimiz her şeye "İşte, özerklere güveniyorsunuz da siyasilere güvenmiyor musunuz? Siz ne biçim... Yani, kendinize güvenmiyorsunuz." gibi bir şey söylüyorsunuz. Yani, öyle bir şey yok. Aynı üslubu Başbakan da kullanıyor yani "Ben sokağa gidiyorum, hukukla ilgili bir problem olduğu zaman millet benden hesap soruyor. O zaman hukukçuları ben atayayım, bunu ben yapayım." Yani, biz o özerk yapının dünyanın en muhteşem şeyi olduğunu falan söylemiyoruz ama bir kontrol sistemi de olması lazım diye düşünüyoruz, bu kadar da siyasi bir kontrolde olmasının anlamı yok diye düşünüyoruz. Yoksa bu söylem bizim yarın iktidara gelebileceğimizi düşündüğümüzü söyler ki böyle bir şey yok. Yarın biz de bunları kullanacağız, bu ihtimalleri, bu olanakları biz de kullanacağız. Tıpkı Cargill için soru önergeleri veren, Meclisi ayağa kaldıran Bakanınız şu anda Bakanlık yapıyor ve Cargill de Türkiye'de gayet iyi bir şekilde devam ediyor. Aynı Bakan Cargill'le ilgili en ufak bir çalışma yapmıyor. Yani, siyaset böyle bir şey değil. Biz gideceğiz, siz geleceksiniz ama bu komisyonların görevi de ortak bir şey bulabilmek. Yoksa, illa bu olsun veya illa bu olsun değil. Yani şu suçlamayı kabul edemem, onu söylemek istiyorum: "Yani, siyasilere güvenmeyin, şeylere mi güveniyorsunuz? Ne bu kendinize güvensizlik?" olgusunu da reddetmek.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Ben de fikrimi söyledim o kadar yani, ben de o anlamda bakış açımı ifade ettim.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Tamam efendim. Yani, onu kabul etmediğimi ben de tutanaklara geçirmek istiyorum. Daha ortak bir “check-balance” sistemi kurulmasında yarar var diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Peki Kadir Bey, çok teşekkürler.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Teşekkür ediyorum söz verdiğiniz için.

BAŞKAN – Buyurun İsmail Bey.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Tabii, ismim geçmesi münasebetiyle, özellikle de Türkiye’de sağlıkta devrim yaptığımızı ifade etmemle pek çok arkadaşım buna karşı çıktı. Tabii, onlar siyasi olarak çıkıyorlar, onun altını çizelim, kayıtlara da öyle geçsin. Çünkü şimdi başlayacak olsam saatlerce anlatamam ama kısaca ifade edeyim Türkiye’de niye sağlıkta devrim oldu, neden böyle diyoruz? Biz demiyoruz aslında, bunu halk diyor; biz demiyoruz, Dünya Sağlık Örgütü diyor; biz demiyoruz, sağlıkla ilgili tarafsız insanlar diyor.

Şimdi, Haberal Hocama soruyorum: Sayın Hocam, siz Türkiye’de önemli doktorlardan bir tanesisiniz. Zamanında Türkiye’de belki de -ben öyle zannediyorum ki- ilk defa böbrek transplantasyonu yapan kişisiniz. Doğru mu Hocam? Yani, önemli bir katkı koydunuz. Soruyorum size: Yıllar önce sadece siz yaparken böbrek transplantasyonunu, artık böbrek transplantasyonu bugün birçok hastanemizde doğuda da yapılabilir, batıda da yapılabilecek hâle gelmiş. Bu, acaba sağlıkta devrim değil de nedir Hocam? Bakın, siz de cerrahsiniz, ben de cerrahım, eskiden, çok uzun değil, 2000’li yıllarda çile ipliklerle, beyaz ipliklerle biz ameliyat yapıyorduk, bir tane siyah ipliği bulamıyorduk ortada. Ama bugün artık Hakkâri’deki hastanede de siyah iplik var, burada da var, orada da var.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – İsmail Hocam...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Lütfen. Ben dinledim, siz de dinleyin Nurettin Hocam.

O kadar çok örneğini verebilirim ki, eskiden Amerika filmlerinde gördük helikopterin gidip bir hastayı alıp getirdiğini veya karda paletli ambulansların gittiğini veya denizdeki ambulansların gittiğini gördük. Ama artık bugün helikopterler pek çok hayatı kurtarıyor, pek çok... Bunların hepsi devrimdir Hocam. Yani, benim saymakla bitiremeyeceğim pek çok şeyin size örnekleri verebilirim.

Kızamığa gelince...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bilmeyen de inanır.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Bakın, değerli arkadaşlar, kızamık bugün Türkiye’de hiçbir zaman eradike edilmedi, elimine edilmedi. Son dönemde de...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hortladı mı, hortlamadı mı?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Hortlamadı, sadece sayısı arttı. Sayısının artış nedeni de Hocam, temel olarak da Avrupa’ dan gelen kızamıklar.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Halk buna “hortlama” diyor.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Bırakın, öyle bir şey yok.

1,5 milyon kişiyi dışarıdan getirip de öyle besleyip bugünkü sağlık sorunlarıyla, her şeyiyle ortaya koyduğu hiçbir ülke yok, Amerika’ da dâhil olmak üzere konuşuyorum. Hiç kendinize haksızlık etmeyin, kendinizi bu kadar şey yapmayın.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – 120 bin Türkmen de var, onları da alın.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Türkmenler de başımızın tacı, hiç öyle oralara girmeyelim lütfen.

BAŞKAN – Hocam, karşılıklı konuşmalıyım lütfen.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – O açıdan şunu ifade etmek istiyorum: Türkiye’de devrim yapıldı, sağlıkta devrim devam ediyor ve bundan sonra da devam edecek. Tabii, bunların en büyük... Burada değerli birçok bürokrat arkadaşımız var, emekleri geçti. Ben huzurlarınızda onlara emeğinden dolayı hepsine de teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz İsmail Bey.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Cevap hakkım var değil mi?

BAŞKAN – Buyurun Domaç...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Yo yo, Haberal Hocam ama kısa bir cevap versin.

BAŞKAN – Hayır Hocam, bir dakika.

Bir dakika, bir dakika, lütfen.

Buyurun Domaç...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Çok teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Arkadaşlar, biz bu konuya çok yoğunlaştık, çok da uzun üzerinde çalıştık ancak konular birbirini açınca herkesin sağlık konusunda söyleyeceği çok laf olduğu için bu laflar sürekli söyleniyor. Ben çok fazla söylemeyeceğim ama şunu söylemek istiyorum: Hatırlar mısınız, bu hastaneler birleştirileceği zaman da yani özellikle SSK hastaneleri ve devlet hastaneleri birleştirileceği zaman da büyük kıyamet kopmuştu “Bunlar birleştirilmesin.” diye hatta Anayasa Mahkemesine gitmeye karar verilmişti ve hatta daha ileri giderek şöyle söylenmişti: “Bunlar SSK’nın parasıyla yapılmıştır. Bunlar bir başkasına devredilemez, verilemez.” falan denilmiştir.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hâlâ o noktadayız.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Tamam, hâlâ o noktadasınız ama birleştirilmesi çok iyi oldu.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tabii iyi oldu, parasını verin, el âlemin parasını yemeyin.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Tamam, tamam.

BAŞKAN – Aytuğ Bey, lütfen karşılıklı konuşmayın.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ama Hocam, kışkırtıcı bir şey derse bir cevap vereceğim, kusura bakmayın yani.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Yo, bakın ben size hiçbir şey...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Kusura bakmayın yani adamın hastanesinin üstüne otur, parasını verme...

BAŞKAN – Karşılıklı cevap ister, söz hakkı istersen veriniz.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Bakın, siz bunları söylediğiniz zaman ben bir tek cümle etmedim, tek cümle çıkmadı ağızımdan.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – O zaman ben de söz isteyeceğim madem öyle.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Şimdi, ağızımdan tek cümle çıkmadı. Ben sadece geçmişte yaşananları hatırlattım o kadar, başka bir şey yapmadım.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Peki.

Madem öyle konuşacağım.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Şimdi, bütün paralar bu ülkenin parasıdır, Ahmet’in, Mehmet’in, Hasan’ın, Hüseyin’in parası değildir bunlar. Dolayısıyla bunlar tek çatı altında birleşmiştir ve çok yararlı olmuştur. Bu bir değişimdir.

Şimdi, herkes aşılamadan bahsediyor. Biz rakamlarla falan konuşmalıyız aslında. Neydi aşılamamanın durumu, şimdi ne? Böyle bakılır. Biz şu anda 98’lere, 99’lara vardık aşılamada Türkiye’de, yani böyle bakmamız lazım.

Şimdi, bakın, arkadaşlar yaşadı ama ben yaşadığımı aktarayım size: Biz sağlık müdürlüklerinden aşı alırdık -unutmayın bunu, altını kalın çizgilerle çiziyorum- yanında da son kullanım tarihini uzatma yazısı alırdık. Sağlık müdürlüğünden aşı alırdık, yanında da son kullanma tarihini uzatma yazısı alırdık. Şimdi böyle bir şey olsa kıyamet kopar Türkiye’de.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tabii kopar.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Şimdi böyle bir şey olsa Türkiye’de kıyamet kopar. Dolayısıyla, bugünleri geçtik, bugünler geçti.

Şimdi, aşı konusunda arkadaşlar haklılar, aşı üretilmesi lazım Türkiye’de ama şu anda iki tane firma Türkiye’de aşı üretmek için çabalıyor ve üstelik biyoteknoloji ile bu aşığı yapmak için çaba harcıyor ve çok fazla sürmez, bir müddet sonra yapılır ama her zaman ölçek ekonomisi unutuluyor. Bir aşı üretim yeri kuracaksınız onun bir ölçeği olacak. Sadece Türkiye’de tüketilecek aşı ürettiğinizde o aşı üretim fabrikasını veya üretim yerini çalıştıramıyorsunuz.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Satın.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Ha, bakın “Satın.” İşte şimdi geldi, ne güzel oldu. “Satın.” diyor arkadaşım, iyi! Bir de “Şirket kurmayın.” diyorsunuz. Yani nasıl satacağız? Şimdi, bunlar birbirine bağlı, iç içe geçmiş olaylar, birbirine bağlı ve iç içe geçmiş olaylar bunlar.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Biz öyle bir şey demedik.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Şimdi, siz devam ederseniz, ben söyleyeyim: “Aşığı üretebilmek için benim biyoteknoloji enstitüsüne ihtiyacım var.” Tamam, bak orada var, kurulmuş, enstitü kurulmuş, “biyoteknoloji enstitüsü” diyor.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sağlık Bakanlığı mı kuracak?

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Kurabilir. Çok da rahat tüm alanları düzenleyebilir, tüm alanlara da hizmet konusunda, onların kalitesinin artması konusunda çaba harcayabilir, çok da güzel yapılabilir. Şimdi, bu aşı işini çok uzatmak istemiyorum. Orada keseyim.

Şimdi, biz, bebek ölümleri... Yani bunlar sağlık göstergeleri. Bakıyoruz bebek ölümlerine, ciddi bir düşüş var, çok ciddi. Biz anne ölüm oranlarına bakıyoruz, çok ciddi bir düşüş var. Biz bakıyoruz doğuştan beklenen yaşam süresine, artış var. Bu sadece sağlığı ilgilendirmiyor ama sağlık da bunun en önemli fonksiyonlarından bir tanesi, artış var.

Şimdi, biz böyle genelden baktığımızda bu göstergelere ciddi ölçüde sağlıkta uygulanan politikaların vatandaşta yerini bulduğunu görüyoruz. Şimdi, bunu görürken de bunu daha ileriye taşımak istiyoruz. Bu, sizin çok alanınıza giren işi bir kenara bırakmak istiyorum ama bir aile hekimliği kurumu oluşturuldu. Yoktu bu, oluştu, çok da kısa bir sürede oluştu. Kolay değil, sıkıntıları var, çözülmesi gereken sorunları var ama oluştu bu. Evet, bunu daha geliştirebiliriz, hatta onlarla ilgili bir yasa yaptık yakında, yasa yaptık. Geliştirebiliriz. Bunu nasıl geliştirebiliriz? Onu konuşmalıyız diye düşünüyorum ben.

Ayrıca, arkadaşlar, herkes ilaçtan bahsetti ama, ya, benim ülkemde 2000 yılında hekime gitme sıklığı 2,6'ydı hocalarım, benim ülkemde hekime gitme sıklığı 2,6'ydı 2000 yılında. Şimdi 8'e çıktı diye rahatsız oluyoruz.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Daha çok hastalandı o zaman.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Bir dakika... Olur mu öyle şey. Ya, yapma, tersinden bak Nurettin Hoca. Gidemiyordu doktora, ulaşamıyordu doktora. Niye böyle bakmıyorsun?

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Eczacı emeği ucuzlamış o zaman.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Niye böyle bakmıyorsun?

Bakın, tersten bakın, hep böyle sizin tarafınızdan bakmayın. Hekime gitme sıklığı, hekime ulaşma olanağı arttı, onun için.

ALİ ÖZ (Mersin) – Ayrı ve uzun bir konu...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Ayrı, uzun; ama bir dakika ya. Ya, siz hepiniz söylediniz, ben söyleyince niye saldırıyorsunuz ya? Hepiniz söylediniz, niye beni kınıyorsunuz?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sabaha kadar konuşacağız.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Hayır, siz konuşma hakkınızı kullandınız.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Biz sadece Bakanın...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Öyle bir şey yok. Ben kimseye cevap vermiyorum, ben kimseye cevap vermiyorum.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Domaç, bütün konuşmamda tasarı dışında bir cümle yoktu ama sizler tasarıdan başka her şeyi konuşuyorsunuz.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Efendim, sizin yoktu, başka arkadaşların vardı. Sizle alakalı değil, diğer arkadaşlar konuştular. Hepsisiyle ilgili burada, konuşmalarla ilgili hep madde var.

Şimdi, efendim, bakın, esas değişim İlaç Fiyat Kararnamesidir, bunu gözden kaçırmayın, esas değişim İlaç Fiyat Kararnamesi'dir. 70 liralık ilacın 11 liraya düştüğü süreci yaşıyoruz, 48 liralık ilacın 8 liraya düştüğü süreci yaşıyoruz.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Bütün dünyada olduğu gibi.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Yo, o kadar uzun boylu değil.

Evet, bu süreci yaşıyoruz. Bu süreç, değiştirilen İlaç Fiyat Kararnamesi'yle ortaya çıkmıştır. Bu İlaç Fiyat Kararnamesi... Türkiye'deki ilaç kutu bazında 700 milyon kutudan 1 milyar 800 milyona çıktığı hâlde fiyatlar daha aşağıda kalmıştır. Evet, fiyatlar daha aşağıda kalmıştır.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Bedava olsa daha çok...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Ha, bedava olsa, tabii, iyi olur ama orada da kimse suyla geçinmiyor, hayatını suyla geçindirmiyor.

ALİ ÖZ (Mersin) – Doğru değil. Ucuzlamış ama...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Arkadaşlar, yapmayın ya, beni susturamazsınız öyle kolay ya.

BAŞKAN – Ali Bey...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Ben öyle, konuşmayı çok seven biri değilim ama yani arada bir konuşuyorum. Bana siz söylüyorsunuz, arada bir konuşuyorum ya, arada bir. Lütfen sabırlı olun, sabırlı olun lütfen. Şahsınıza bir şey söylemiyorum, hiç kötü sözcükler kullanmıyorum. Hiç şahsınıza da bir şey söylemiyorum, rencide edici bir tek cümlem yok.

Dolayısıyla, İlaç Fiyat Kararnamesi değişimi Türkiye’de ilaç konusunda ciddi bir dönüşümü sağlamıştır. Buradaki eksiklik şudur: İlaç fiyatları aşağıya düştüğü için İlaç Fiyat Kararnamesi ile eczacı kârlılığı da düşürüldüğü için onlar sıkıntılıdır.

ALİ ÖZ (Mersin) – Gene eczacıya dayandırdın ucunu, helal olsun.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Bu sıkıntı sana dayanıyorsa sana söylerim, seni söylerim, hekimleri söylerim ama dayanan orası, orayı söylüyorum. Yani sana dayanmıyor. Ben dokunan yeri söylüyorum.

Arkadaşlar, bu enstitüler Türkiye’de ilaç AR-GE’sini geliştirecek ve Türkiye dünyanın yüzde 1 ilacını tükettiği hâlde AR-GE’den maalesef hiç pay almamaktadır, hiç pay almamaktadır AR-GE’den. Dolayısıyla, gelişen ilaç AR-GE’si Türkiye’nin ilaç AR-GE’sinden pay almasını sağlayacaktır ve bu enstitüler, bu çatı, bu yapı onların gelişmesine neden olacaktır. Ayrıca, millî gelirdeki pay artacaktır, AR-GE’ye ayrılan pay burada. Düşüktür ama daha ileride artacaktır. 10 bin kişiye düşen araştırmacı sayısı artacaktır. Düşüktür, yeterli değildir, eksiktir. Artacaktır onlar. Uluslararası yayınlar ortaya çıkacaktır ve Türkiye ilaç bulamazsa da Faz II’ye, Faz III’e ilaç taşıyabilecektir, belki de ilacını bulacaktır. 80 milyar dolarlık AR-GE var dünyada. Bunun yüzde 85’ini G8 alıyor, benim ülkem niye almasın? Yüzde 85’ini G8 alıyor. Ben de pay almak istiyorum çünkü ben de ilaç tüketiyorum, çünkü ben de ilaç üretiyorum. Onun için bunun önünün açılması lazım.

Arkadaşlar, değerli milletvekilleri; şunu söylemek istiyorum: Evet, sorunlarımız var, hipertansiyon sorunumuz var, obezite sorunumuz var, doğru. Daha artırabiliriz bunları, evet, artırabiliriz. Ama bunlar dünyanın her yerinde var. Onlar nasıl çabalıyorsa düşürmek için, biz de aynı çabayı göstereceğiz.

şimdi, Sağlık Bakanlığı obeziteyi düşürebilmek için büyük kampanyalar yapıyor, çalışmalar yapıyor. Biz de düşüreceğiz. Bizim görevimiz bunları düşürmek için düzenlemeleri sağlamak. Ben şunu söylüyorum: Bu bizim yaptığımız iş doğru bir iştir. Burada bazı değişiklikler yapabiliriz, Sayın Bakanımız katılırsa bazı değişiklikler yapabiliriz. Hayırlı işi uzatmamak lazım.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

BAşKAN – Teşekkür ederiz.

Sayın Haberal, buyurun.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli milletvekili arkadaşlarım.

şimdi, İsmail Bey böyle başlayınca... Evet, bir devrimdir, Türkiye Cumhuriyeti devletinin kuruluğu bir devrimdir. Bu ülke odun ateşinin ışığından lazere geldi. Değerli arkadaşlar, ben, Mehmet Haberal, odun ateşinin ışığında ders çalıştım, okul yoktu. Bugün lazer kullanıyorum ve dünyada ve ülkemde birtakım ilklerin altına imza atma fırsatını bu millet bana vermiştir. Dolayısıyla, ülkemizin bugün geldiği noktayla hepimiz gurur duyuyoruz. Ülkemizi kuran Atatürk, arkadaşları ve aziz şehitlerimizi her zaman rahmetle, şükranla anıyorum. Evet, bir devrimdir. Rahmetli İhsan Doğramacı Hocamın Hacettepe’yi kurması bir devrimdir, evet, sağlıkta bir devrimdir. Gerçekten, bugün eğer ülkemizde sağlık bugünkü düzeye ulaşmış ise orada İhsan Bey’in ve Hacettepe’nin çok önemli katkıları olmuştur.

Yani şöyle görmeyelim: Bu zaten ülkemizin geldiği nokta, bu işin doğasında vardır. Aksi hâlde bugünkü noktaya geldik diye, “Bakin, bunları biz yaptık.”... Kim ülkemizin bugünkü noktaya gelmesine katkı sağlamışsa ben onları her zaman şükranla anıyorum, onlara teşekkür ediyorum. Bu gerçek ama bunu muayyen şeylere...

Veyahut da şöyle: Değerli arkadaşlar, bugün ülkeyi yöneten değerli arkadaşlarımız benim yakın arkadaşlarım. Daha fazla teferruatına girmek istemiyorum. Nereden, nasıl gelindi, bunları bire bir yaşayan Mehmet Haberal’ım. Onun için şöyle görmeyelim lütfen: “Ülkemiz bugün, bu dönemde bu noktaya geldi.” dersek o zaman geçmişimize çok büyük haksızlık yapmış oluruz. Bu, işin özeti.

Ha, diğeri, evet, ben 1975’te Türkiye’ye döndüğüm zaman yasa yoktu. İlk böbrek naklini muvafakatnameyle yaptım. Daha sonra yurt dışından böbrek getirdim, gösterdim ki ölen insanların organları hastaların tedavisinde kullanılıyor. 1979’da Medisten 10 tane yasa geçti, 10 tane sadece. Bunlardan bir tanesi Organ Nakli Yasası’ydı ve o yasa da bugün dünyanın en önemli yasalarının başında gelir. Neden? Çünkü 3’üncü maddesinde özellikle, organ satışı engelleniyordu. 4’üncü maddesinde de bunların reklamı yasaklanıyordu. Dolayısıyla, bugün dünyanın en önemli sorunlarından bir tanesi olan organ ticaretini bile yıllar önce biz bu ülkede engellemiş değerli arkadaşlar.

Dahası, 1982’de çıkarılan 2594 sayılı yasa. Ayrıca, o yasanın çıkmasıyla da ülkemizde karaciğer ve kalp transplantasyonları ve daha sonraki diğer transplantasyonlar başlamıştı. İlk karaciğer transplantasyonunu da 8 Aralık 1988’de yaptım. Avrupa’da ve Orta Doğu’da çocuklarda kısmi karaciğer naklini biz yaptık. Dünyada erişkin hastalarda ilk kısmi karaciğer transplantasyonunu yine bu ülkemizde biz yaptık. Dünyada, yine, aynı donörden, aynı vericiden hem kısmi karaciğer hem böbrek naklini yine biz yaptık. İşte Türkiye’nin geldiği nokta burası değerli arkadaşlar. Dolayısıyla, ben ülkemizin geldiği bu noktayla gurur duyuyorum.

Ha, bunlar doğru, bunlar doğru ama sorunlar yok mu? Size söylüyorum, Sayın Bakanımıza da söylüyorum, bir sürü sorunuz var. Önce bunları bir halledelim. Ha, ondan sonra gereksinim var ise eksikliği olanları takviye etmek Sayın Bakanın ve Sayın Bakanlığın görevidir. Onun için ben diyorum ki Sağlık Bakanlığı bir koordinatördür, bir koordinasyon yapar. Ülkemizde sağlığın gerçekten bugünkü düzeyinden çok daha ileriye gitmesi için ne gerekirse... Biz size her türlü katkıyı yapmaya hazırız Sayın Bakan. Her konuda; bilimde, elemanda, ne gerekirse bunları yapmaya hazırız. Ama yaşıyoruz, biliyoruz ki gerçekten çok ciddi sorunlarımız var. Üniversitelerin sorunu var, hastanelerin sorunu var. Şu anda yaşıyoruz ve bunları gerçekten sizinle otururuz, konuşuruz. Ha, ilaveten, gayet tabii, söylüyorum: Hakikaten, işte, TÜBİTAK gibi, NIH gibi özerk bir kuruluşla size araştırmalara yardım edecekseniz buna saygı duyarız ve onu da desteklemek bizim görevimiz olur.

Ha, diğeri, üniversite: Ya, doğrusu, yani bunu hakikaten Sayın Bakanım, oturalım, iyi bir değerlendirelim. Tekrar ediyorum, diğer üniversiteler, tamam, bu iş olmuyor dedirtmeyiz. Çünkü üniversitelerimiz hakikaten toz konduramayız. Ya, eksikleri var, doğrudur. Ben şunu söylüyorum: Üniversiteler ülkelerin geleceğidir. Hangi devlet güçlü ise inanıyorum ki o devletin eğitimi ve yükseköğretimi çok güçlüdür. Örneği var işte, Amerika. Hep Avrupa diyoruz. Niye biz değiliz? Ama oradaki üniversitelere bakalım. Onu orada, gittik, gördük, geldik, dedik ki: "Evet, orada yapılıyorsa burada niye yapılmaz?" İşte yaptık, işte Türkiye bu noktada, evet ama eksiklerimiz var. Benim sizden ricam, Sayın Bakan, gerçekten eksikleri giderelim, ondan sonra ihtiyaç var ise bunu yapmak hepimizin görevidir.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Hocam, Sayın Vekilim.

Sayın Bakanım, tüm bu konuşmalar üzerine söz almak ister misiniz?

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Daha bir sürü söz isteği var, konuşmayan...

BAŞKAN – Şimdi, değerli arkadaşlar, herkes sözlerini aldı ve konuştu. Maddeleri oylayacağız ve maddeler üzerinde istediğiniz kadar tekrar söz hakkına sahipsiniz ve konuşursunuz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Genel üzerinde cevap vermemiz gereken konular var. Onun için aramızı verelim, ondan sonra dönelim. Kaldığımız yerden... Bakın, benim ışığım yanıp sönüyor, arkadaşlarımızın yanıyor.

Yani onlar oradan carcar "Devrim yaptık." diyecekler, biz cevap vermeyeceğiz öyle mi! (Gürültüler)

BAŞKAN – Şimdi, konuşmalara...

Domaç, bir dakika...

Şimdi, Aytuğ Bey, konuşmalarımıza, lütfen, hepimizin dikkat etmesi lazım. Konuşanlar milletvekilidir...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – O zaman sözümüzü kesmeyin.

BAŞKAN - ..." carcar" diye konuşmaz. Onlar da gerekli sorunları dile getiriyorlardır mutlaka. Lütfen...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – O zaman biz de carcar konuşalım, bize de izin verin. Madem...

BAŞKAN – Lütfen saygılı olalım. Konuşanlar carcar konuşmuyor. Rica ederim...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan, madem tarzımız değişti. O zaman biz de böyle konuşacağız.

BAŞKAN – Siz tarzınızı değiştiriyor iseniz bundan kimse sorumlu değil. Ama tarzın değişeceği de hiçbir sebep söz konusu değil.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Peki efendim. Bizim söz hakkımız mahfuzdur. Sözümüzün de...

BAŞKAN – Sayın Bakanım...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkanım, bizim sözümüzü kesemezsiniz.

AHMET HALDUN ERTÜRK (İstanbul) – Peki, sen Başkanın sözünü nasıl kesiyorsun ya! Başkan orada konuşuyor, sözünü kesiyorsun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Şimdi, eğer bu şekilde devam edeceksek bağırıyla...

AHMET HALDUN ERTÜRK (İstanbul) – Sen bağırıyorsun kardeşim ya, Başkan konuşurken sözünü kesiyorsun.

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, bir saat yemek arası...

Kapanma Saati: 20.46

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 21.58

BAŞKAN : Necdet ÜNÜVAR (Adana)

BAŞKAN VEKİLİ : Türkan DAĞOĞLU (İstanbul)

SÖZCÜ : İsmail Tamer (Kayseri)

KÂTİP : Vural KAVUNCU (Kütahya)

(Oturum, Başkan Vekili Türkan Dağoğlu tarafından açıldı)

0

BAŞKAN - Değerli arkadaşlar, Hükümet yerinde ve Komisyonumuzun çoğunluğu var; oturumu açıyorum.

Kanunun tümü üzerindeki görüşmelere devam ediyoruz.

Buyurun Aytuğ Bey.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli arkadaşlarım, öncelikle Sağlık Komisyonu alışık olmadığı bir gerginlik yaşadığından üzgün olduğumu ifade etmek isterim. Bu Komisyonda hepimiz bilgiyi yarıştırmalıyız, deneyimi yarıştırmalıyız ama zaman zaman gerginlikler oluyor. Bu, üzüntü verici bir olaydır umarım tekrar etmez. Günlerce sizlerle sabaha kadar. Günlerce sizlerle sabaha kadar çalıştık, alt komisyonlarda sıkıntı olmadık yaşadık. Burada da bizlerin muhalefet milletvekilleri olarak bu kanunun Türkiye'ye hayırlı olması için çalıştığımızı her defasında söylememize gerek kalmamalarkadaşlar ama zaman zaman demek ki söylemek gerekiyor. Söylediklerimiz eğer dinlenirse ve dinlendikten sonra "Evet, biz dinledik, anladık buna rağmen siyasi bir sorumluluk alıyoruz." derse Hükümet, hiç olmazsa biz görevimizi yapmış oluruz, aydınlatmış oluruz, kayıtlara girmiş olur ve biz de rahat etmiş oluruz.

Alt komisyonda yazılı olmayan bir ilke koymuştuk; demiştik ki: "Teknik çalışalım, teknik konuşalım, çok da siyaset yapmayalım." dedik ve saatlerce, on iki saati aşan sürelerde hiç siyasete bulaşmadık, teknik konuştuk. Burada da yine benzer bir uygulamayı yapabiliriz diye düşündük. Tabii burası üst komisyon ve Sayın Bakan olunca ister istemez biraz daha siyaset girecek.

Tabii, değerli AKP milletvekili arkadaşlarımız yaptıklarını söyleyince, kayıtlara da bu şekilde girince bizi dinleyen, izleyen arkadaşlarımız da bunun böyle olmadığını bilince bizim de söyleyeceğimiz sözler olur. Bu sözler karşılıklı devam eder, gider ve asıl konudan uzaklaşmış oluruz. Açıkçası, kişisel olarak ben böyle bir şey istemem; ancak çok kısa olarak arkadaşlarımızın bahsettikleri konulara girme mecburiyetim vardır, ona gireceğim ve ondan sonra da fikirlerimi yine tümü üzerinde söyleyeceğim.

Şimdi, değerli arkadaşlar "Hastanelerin devredilmesi iyi bir işti." dedik. Hastaneler birbiriyle aynı çatı altında toplandı ancak SSK'lı hastaların bizzat ceplerinden kesilen paralarla yapılan SSK hastanelerinin paralarının devletimiz tarafından hak sahiplerine ödenmesi gerekirdi, orada bir gasp olayı olmamalıydı yani hak gasbı olmamalıydı. Maalesef bu yaşandı. Buna rağmen, ilke olarak, hastaneler bir çatı altında tabii ki birleşmelidir, buna bir itirazımız yoktur; Bakanlık eliyle yürütülmelidir ama oradaki SSK'lıların hak gasbını da unutmamamız gerekir.

Değerli arkadaşlarım, sağlıktaki ilerlemelerin, tüm dünyada olan ilerlemelerin Türkiye'ye yansımaları inkâr etmek mümkün değil. AKP döneminde, on iki yıllık bir iktidar döneminde sağlıkla ilgili her şey kötüydü demek de akıl kârı değil. Tıp ilerliyor, sağlık ilerliyor, bilişim ilerliyor ve böyle bir ortamda elbette ki sağlık da ilerleyecek ama ben şuna bakarım: Bilimsel olarak baktığımda eğer aynı dünyada yaşayan komşu ülkeler, benden daha ileri gidiyor ise ben o işi yeterince iyi yapamıyorum demektir. Bebek ölüm hızı, anne ölüm hızlarından bahsettiler ve bunlar Değerli Başkanımız Türkan Dağoğlu'nun da doğrudan ilgi alanlarımız. İlk ölçümler başladığı andan itibaren grafiklerde çok sert ve ciddi düşüşler olmuştur bunu Sayın Hocam da bilir, bütün dünya da bilir. Oradaki düşüşleri de Türkiye'de yaşayan, çalışan sağlık emekçileri yapmıştır. O zaman Bakan kimdi yani çalışanların hepsinden Allah razı olsun. Yani bebek ölüm hızları düşmeye devam etti, en sert düşüşünü yaklaşık yirmi sene önce yaptı ve on yıldır da, on iki yıldır da gerçekten düşmeye devam ediyor ama etraftaki ülkelere baktığım zaman bebek ve anne ölüm hızlarındaki düşüşler onlarda daha fazla. İsrail'de daha fazla, savaş öncesi Suriye'de bile daha fazla yani bir şeye bakacaksak, bilimsel olarak ve mukayeseli olarak bakmamızda büyük yarar var; o nedenle bu önemlidir.

Kar paletli ambulans, işte, uçak ambulans, bunlar elbette güzel şeyler. Dünya bunları kullanmaya başladı, biz de gittik, kiraladık. Bizim istediğimiz şey şudur: Birinci basamakta acil sağlık hizmetlerini bizim organize etmemiz lazım. Hâlâ hastaya erişim süresi eğer problemliyse, dokuz dakikanın altına düşürememiş isek, hâlâ biz ambulanslarda yetiştirdiğimiz hekimleri, acil ruhu olan

hekimleri aile hekimi yapıp acilleri boşattıysak, o zaman benim bunu sorgulamaya hakkım vardır. Yapmayın. "Acil sağlık hizmetleri, ambulans" diyorsunuz ben üniversitedeki hayatımın, çalışmamın yanı sıra tam on iki yılımı bu Bakanlıkta çocuklarda ileri yaşam desteği kursuna adanmış bir insanım. Ambulanların bütün teknik donanımlarının, yönetmeliklerinin çıkarılmasında imzam vardır. Yani benim uzmanı olduğum konularda lütfen bu kadar keskin konuşmayınız. Elbette güzel şeyler yapıyoruz. Biz de hiçbir zaman "Efendim, Sağlık Bakanı Recep Akdağ'dır. Ben onun yanına gidip de iş yapmam." demedik. Biz de gittik koşu koşu ve ülkemizin gerekleri ne ise onu yaptık ve bu başarı, elde edilen başarı ortak bir başarıdır, halkımızın, sağlık çalışanlarımızın başarısıdır. Ama diyorum ki bu başarı yetmemiştir, bizimle beraber olan ülkeler bizden ileri gitmişlerdir. Bizim imkânımız daha fazla olduğu hâlde daha başarılı olabilirdik. Aile hekimliği, bugün sıfır nüfuslu –bilen arkadaşlarım söylesinler- aile hekimliği üretiyor musunuz, üretmiyor musunuz? Bir doktora diyorsunuz ki: "Al sana bir aile hekimliği verdim." sıfır nüfus var. "Ne yapacağım diyor?" Git, ondan bundan hasta tırtıkla. Böyle bir sisteme siz eğer "devrim" diyorsanız bakın bu iş çok uzar gider. Çok detayına girmeyeceğim ama eğer devam etmeyi arzu ederseniz elbette birbirimize farklı pencerelerden bilgi birikimlerimizi aktarabiliriz. Eğer bugün bu ülkede kızamık bitme noktasına gelmiş, çocuk felci artık elimine edilmiş iken yeniden benim ülkemde bunlar görülüyorsa yarın benim de torunum çocuk felci, kızamık olabilir, SSPE olabilir. O nedenle bu konu önemlidir. Efendim "Kızamık, Avrupa'dan gelmiş." Nereden gelirse gelsin benim çocuğum aşıyla ise bulaşmaz. Ben çocuğumu aşılamaşamışım. Bana ne olur yüzde 120 aşu rakamlarını göstermeyiniz. Yani eşeğin sırtında köylere gidip aşu yapan sağlık çalışanlarımızın olduğu dönemde hekimlik yaptım. Ben de bunlara katıldım ve aşu yaptım; hepimiz yaptık, bütün hekimler, sağlık çalışanları yaptık. Şimdi, tam bitirme noktasına gelmişiz, birinci basamağa yeterince ağırlık verilmediği için kızamık tekrar görülür hâle gelmiş. Ha bunun adına "hortlamış" dersin, "Avrupa kızamığı" dersin ne dersiniz dersiniz ama sonuçta benim ülkemde kızamık vakaları artıyor bunu reddedemeyiz, inkâr edemeyiz; birinci basamağı iyi düzenleyememişiz. Tekrar düzenleyebiliriz. Benim bu Komisyonun başından beri Sayın Bakan Yardımcım, söylemem o ki başından beri söylediğim şey birinci basamağı mutlaka halledelim, güçlendirelim ve ondan sonra gücüm yeterse efendim biyoteknolojiye gideyim ama biyoteknolojide geri kalmayayım, TÜBİTAK yürüsün orada. Söylememizin nedeni budur.

Siz vatandaşın memnuniyet anketlerinden bahsediyorsunuz. Şu anda bir memnuniyet anketi yaptırdığınızda –tabii, hangi soruyu nasıl sorduğunuza da bağlı- Allah aşkına söyleyin, tam 11 noktada katkı payı ödeyen bir insan, aldığı sağlık hizmetinden nasıl memnun olabilir? Daha bismillah telefon açıp, randevu almak için bile bu insanların cebinden katkı parası çıkıyor. Para çıkıyor ve ondan sonra da özel hastanelerin kazandıkları otelcilik hizmetleri gibi hizmetleri, bunların hangi birini sayayım, hangi birisi devrim? Şimdi burada bütün sağlığı masaya yatırmaya kalkarsak, on iki yılı, yani hakikaten Komisyon amacından sapar.

Benim naçizane önerim, bu kadar kısa bir cevaptan sonra, biz mümkünse bu Komisyonun asıl işlevi olan işimize bakalım. Mademki Sağlık Bakanlığı TÜSEB kurmaya çalışıyor ona bakalım, ona yoğunlaşalım. Elbette siyasetçiyiz, elbette siyasetimizi yapacağız ama Genel Kurulda isteyen istediği siyaseti yapar, konuşur buna da hiçbir itirazımız sizin de bizim de olmaz. O nedenle buraya yoğunlaşmamızda yarar var.

Bizim 1' den 19' uncu maddeye kadar olan kısımda Sayın Bakan Yardımcım, iki tane çok önemli gördüğümüz nokta var, bir iki tane de tali nokta var. Bunlardan bir tanesi -tekrar ve son kez olarak söylüyorum çünkü hepimiz birbirimizi anlayacak kapasitedeyiz- bu, TÜSEB'in Yönetim Kurulunun teşkilidir. TÜSEB'in Yönetim Kurulunun içerisinde Sayın Bakanın ve Sayın Müsteşarın bulunması demek bu TÜSEB'in vereceği idari kararların doğrudan Bakanın emri, talimatı anlamına gelir çünkü Bakan başkanlık ediyor. O zaman biz buna "enstitü" demeyelim "Bakanlığın bir uzantısı" dememiz gerekir. Buna bizim ciddi itirazımız var. Eğer bir iş yapacaksak, eğer siz genel bütçeden bu TÜSEB'e para ayırıp, araştırma yapacaksanız başım üstüne. Bu, önemlidir, iyidir tamam; her ne kadar üstünüze vazife olmasa da yani birincil vazife olmasa da TÜBİTAK'ın vazifesi olsa da. Madem parayı böyle harcıyorsunuz hiç olmazsa bilim kurullarında pişen ve bilim kurullarının kabul ettiği projelerin önceliğini belirleyecek olan bu Yönetim Kurulunun özerk olması gerekir. Özerk derken kendi başına iş yapan da demiyorum, her şeyi kendi başına karar veren demiyorum. Bu ülkenin Sağlık Bakanlığı bütün gücünü kullanarak benim ülkemizin ihtiyaçlarını belirler araştırma alanında. Der ki: "Ben bu ülkenin sağlığını tek elden yönetiyorum. Benim para harcayacağım araştırma konuları şunlar, şunlar, şunlardır." O Yönetim Kurulu da Bakanlığın bu talimatı çerçevesinde oturur, önceliğine karar verir ama bunu yaparken de gerçekten bilimsel ölçütlere göre karar verir, hangisi öncelikliyse ona karar verir. Ee, Bakanı ya da Müsteşarı buraya koyduğunuz zaman söyleyecek bir şey yok, Bakanın her söylediği emirdir. Siz Bakan Yardımcısınsınız bunu çok daha iyi bilirsiniz, eski parlamentersiniz. Bunu çok iyi bilirsiniz yani bakanın ağzından çıkan laf, daha bunun şeyi olur mu? Sayın Bakan söyler o iş... Bakan da tabii, boş laf konuşmaz ama gerek yok Bakanın kafası başka şeylerle de meşgul. Bırakın bu enstitü özerk ya da özerke yakın bir şekilde devam etsin.

İkinci büyük itirazımızın olduğu nokta da bu Danışma Kurulunun olduğu 7'nci maddedir, Yüksek Danışma Kurulu. Buraya baktığınız zaman neredeyse bütün bakanlıkların müsteşarları burada görev alıyor. Bu müsteşarlar gerçekten donanımlı, iyi insanlardır ancak bunlar idarecidir, Yüksek Danışma Kurulunda bir bilimsel hava olmalıdır. Bizim önergemizde de bu bilimsel hava estirilmiştir, yansıtılmıştır; yoksa bizim adamımı koyun diye bir şeyimiz yok, bir talebimiz yok. Sadece doğru düzgün bir iş yapılması gerekir. Bu iki konu üzerinde eğer bir noktaya varılabilirse değerli arkadaşlar, ufak tefek bir iki madde var onlar üzerinde de konuşuruz ve ilk 19 maddeyi de bu şekilde halletmiş oluruz. Ama "Hayır, biz ısrar ediyoruz." dersiniz de saygı duyarı, diyecek bir şey yok; günahı, sevabı sizin olur ve biz de muhalefeti mi yapılmaya elbette ki devam ederiz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Atıcı.

Buyurun İsmail Bey.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Değerli arkadaşlar, yaklaşık bu üçüncü toplantımızda herkesin birbirine saygı çerçevesi içerisinde götürdüğümüz bir Komisyon çalışması olmuştu. Burada aslında yakıştıramayacağım ama hoş olmayan bir tavır ve üslupla burada kimsenin kimseye hakaret etme seviyesine gelmemesi gerekir. Siyasi olarak her şeyi söyleyebilirsiniz, ben "devrim" derim hâlâ diyorum ama siz farklı şey söyleyebilirsiniz. Bu, tamamen siyasi bir tercihtir, siyasaldır ve hiç kimse bunu farklı şekilde algılayamaz ama siz kalkıp da bir milletvekili arkadaşınıza "Cır, cır, cır" diyecek, hakaret edecek şekle sokarsanız, bu, hoş olmayan bir şey. Ben o açıdan... Ben de yoktum gerçi ama hoş bir şey olmamış. Biz yine eskisi gibi... Benim sizlere saygım sonsuz, hiçbir konuşmamda, hiçbir davranışmada sizlere hakaret edici bir kelime olmamıştır kayıtları çıkarabilirsiniz. Hepinize, siyasi görüşünüze de saygı duyarak her şeyi başlamışım ama Türkiye'de olan gerçekleri, bilimsel gerçekleri, Dünya Sağlık Örgütünün açıkladığı gibi bütün bunları otuz yılda yapan ülkeler varken on yıl içerisinde bu seviyeye getirdiğini de inkâr etmeyeceğimizi ben de bir Hükümet olarak, aynı zamanda da iktidar olarak da siz nasıl muhalefette "Bunu yapamıyorsunuz, bu devrim değil." diyorsanız, benim de bunu iddia etmek de en tabii hakkımdır diye düşünüyorum.

O açıdan birbirimize olan saygımızı yitirmeden Komisyon çalışmalarımıza devam etmemiz gerektiğine inanıyorum, tekrar hepinize saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz İsmail Bey.

Başka söz almak isteyen arkadaş var mı?... Peki, teşekkür ederiz.

Şimdi, efendim ben belki oturuma başlarken söylemeyi idim, belki Sayın Bakan Yardımcım da söyleyebilir. Sayın Bakanın yarın Katar Sağlık Bakanıyla randevusu vardı ancak Katar Sağlık Bakanının babasının yoğun bakıma kaldırılması üzerine bu gece Türkiye'den ayrılması gerekiyor. O nedenle Sayın Bakan yarın olması gereken randevuyu bu geceye aldı ve dolayısıyla Katar Sağlık Bakanıyla olan görüşmesinden sonra aramıza geleceğini düşünüyorum.

Hükümetin kanunun bütünü üzerinde söylemek istediği var mı?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Bütün milletvekili arkadaşlarımıza verdikleri katkıdan dolayı teşekkür ediyoruz. Gerçekten siyasetin doğasında olan şeyler yaşanıyor burada. Farklı açılardan bakılıyor olması demokrasinin güzelliğidir diye bakıyorum ben. Bu, bir ülkenin kazancıdır ve biz Bakanlık olarak burada her söylenen sözü, iktidar ya da muhalefet milletvekili olmasına bakmaksızın her söylenen sözü önemsiyoruz, notumuzu alıyoruz ve yararlanma imkânımız olan bütün konularda da yararlanacağımızın bilinmesini istiyorum ve teşekkür ediyorum efendim.

BAŞKAN – Alt komisyon metninin tümü üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Maddelerine geçilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler.. Kabul edilmiştir.

Alt komisyon metninin maddelerinin görüşülmesi ne geçiyoruz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Maddeleri okumayacak mı arkadaşlar?

BAŞKAN - 1'inci maddeyi okutuyorum:

TÜRKİYE SAĞLIK ENSTİTÜLERİ BAŞKANLIĞI KURULMASI İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanun; sağlık bilim ve teknolojileri alanında ülkeye ve insanlığa hizmet etmek amacıyla; Türkiye'nin rekabet gücünü artırmak ve sürekli kılmak, kalkınma planı hedefleri ile Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun belirlediği öncelikleri de dikkate alarak, ülkemizin ileri teknoloji ve inovasyon ihtiyacını karşılamak, yeni ürünlerin üretimini ve var olanların geliştirilmesini sağlamak, araştırmacılara bilimsel ortamı temin etmek, kamu hukuku ve özel hukuk tüzel kişileri ile iş birliği yaparak bilimsel araştırmalar yapmak, yaptırmak, koordine etmek, teşvik etmek, Ar-Ge'lere katkı sağlamak, sağlık bilim ve teknoloji kültürü ile ekosistemlerin geliştirilmesinde öncülük yapmak, sağlık hizmetlerinde akreditasyon faaliyetlerini yürütmek üzere Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığının kurulması ile teşkilat ve görevleriyle ilgili usul ve esasları düzenler.

BAŞKAN - 1'inci maddede önerge yok.

Söz talebi var mı 1'inci maddede?

Buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Değerli arkadaşlar, bu 1'inci maddede Sağlık Bakanlığımızın amacı, bu tasarıdaki amaç yazılmaya çalışılmış.

Şimdi "Ülkeye ve insanlığa hizmet etmek amacıyla" diye başlayan ve daha sonra da "Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun belirlediği öncelikleri de dikkate alarak ülkemizin ileri teknoloji ve inovasyon ihtiyacını karşılamak" diye kendine bir amaç edinmiş bu tasarıda Sağlık Bakanlığı.

Şimdi, Sağlık Bakanlığının piramidin en üst noktasındaki, kulağa hoş gelen bu süslü lafı söylemesi Sağlık Bakanlığının ana amacından ne denli uzaklaştığını bizlere gösteriyor. Eğer bunu kabul eder isek yani ülkemizin -ileri teknoloji tabii, sağlık alanında diye algılıyorum- ileri teknoloji ve inovasyon ihtiyacını karşılamak gibi sağlık alanında bir misyonu varsa Sağlık Bakanlığının böyle bir misyonu da gerçekleştirme olanağı olmayacağı için bu, ileride bizim Sağlık Bakanlığımızı da küçük duruma düşürebilir. Çünkü ülkenin ileri teknoloji ve inovasyon ihtiyacını Sağlık Bakanlığı karşılamaz, Sağlık Bakanlığı ülkemizde üretilen ileri teknolojiyi kullanır hem de anasının ak sütü gibi helal bir şekilde kullanır. Herkes üretir, bilim adamı, ilgili kişiler, biyomedikalci ler ya da ilgili her kimse teknoloji üreten bunu üretir hem de Sağlık Bakanlığının istediği şekilde üretir, Sağlık Bakanlığı da bunu alır, gayet iyi bir şekilde kullanır. Ama bunu kendisi üretmeye kalkarsa o zaman asli görevinden uzaklaşmış olur; bu da bizi gerçekten sıkıntıya sokar, ülkemizi sıkıntıya sokar ve birinci basamakta verilen hizmetlerin de kalitesinin azalmasına neden olur. Çünkü burada Sağlık Bakanlığının ruhu değişiyor arkadaşlar. Bakın, bu tasarıda bizi en çok inciten, yaralayan konu budur. Sağlık Hizmetlerinin Sosyalleşmesi tasarısıyla başlayan bir misyon üstlenmiştir Sağlık Bakanlığı Nusret Fişek döneminden bu döneme kadar. Sağlık hizmetleri sosyalleşmiş ve halk sağlığı öncelikli olmuştur. Şimdi Sağlık Bakanlığı diyor ki: "Hayır, ben ülkemizin ileri teknoloji ve inovasyon ihtiyacını da karşılayacağım." Burada bir ruh değişikliği var. Ben de bir öğretim üyesiyim ve elbette ki ileri teknolojiyi çok kullandım yoğun bakımçı olarak hem de inovasyonları da her zaman için mecburdük izlemeye ama Sağlık Bakanlığının piramidin bu üst kısmıyla uğraşması gerçekten sıkıntılıdır. Ya onu oradan kaldıralım ya da bu bilinci eğer taşıyarak devam etmek istiyorsanız elbette ki devam edebilirsiniz ama bu, benim hayal ettiğim Sağlık Bakanlığının temel misyonuna uygun bir yaklaşım değildir.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Atıcı.

1'inci madde üzerinde başka söz isteyen? Yok.

Sayın Bakan Yardımcım, bu 1'inci madde üzerinde bir söz talebiniz...

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Yok efendim.

BAŞKAN – Peki, 1'inci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

2'inci maddeyi okutuyorum:

Tanımlar

MADDE 2- (1) Bu Kanunun uygulanmasında,

a) Ar-Ge: Sağlık bilimi ve teknolojileri alanındaki araştırma ve geliştirme faaliyetlerini,

b) Bakan: Sağlık Bakanını,

c) Bakanlık: Sağlık Bakanlığını,

ç) Başkan: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanını,

d) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu: 16/8/1983 tarihli ve 77 sayılı Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu Kurulmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararname ile teşkil edilen Kurulu,

e) TÜSEB: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığını,

f) Yönetim Kurulu: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Yönetim Kurulunu, ifade eder.

BAŞKAN - 2'nci maddede önerge yok.

2'nci maddede söz talebi var mı? Söz talebi yok.

2'nci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... 2'nci madde kabul edilmiştir.

3'üncü maddeyi okutuyorum:

İKİNCİ BÖLÜM

TÜSEB'in Kuruluşu ve Görevleri

TÜSEB'in kuruluşu

MADDE 3- (1) Bu Kanunla verilen görevleri yerine getirmek amacıyla, kamu tüzel kişiliğine, bilimsel ve idari özerkliğe sahip, özel bütçeli Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı kurulmuştur. TÜSEB'in merkezi İstanbul'dadır.

(2) TÜSEB'in ilgili olduğu bakanlık, Sağlık Bakanlığıdır.

(3) TÜSEB, bu Kanunda düzenlenmeyen hususlarda, özel hukuk hükümlerine tabidir.

BAŞKAN – 3'üncü maddede dört tane önerge var; okutup işleme alıyorum:

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna

Görüşülmekte olan Kanun Tasarısının 3'üncü maddesinin birinci fıkrasında geçen "İstanbul" ibaresinin "Ankara" olarak değiştirilmesini teklif ederim.

Aytuğ Atıcı

Mersin

Aynı mahiyetteki diğer önerge sahibi:

Ali Öz

Mersin

BAŞKAN – Aytuğ Bey, önerge üzerinde konuşmak istiyor musunuz?

Buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Şimdi, Sayın Bakan Yardımcım, burada halka hizmet edecek bir birim oluşturmuyorsunuz. Niye İstanbul'a alıyorsunuz bunu? Geçen alt komisyon toplantısında "Efendim, şirketler orada. İşte bu işin nabızı orada atar." gibi bir yaklaşım oldu. Yani Bakanlığa bağlı bir yapı kuruyorsunuz, Türkiye'nin orta yerinde bütün üniversitelerin ve enstitülerin rahatlıkla ulaşabileceği Ankara'da neden yapmıyorsunuz da İstanbul'da yapıyorsunuz? Hakikaten, doyurucu bir açıklama yok, sizin bilginiz var mı bilmiyorum.

BAŞKAN – Sayın Bakan Yardımcım...

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Yani bizim yaptığımız çalışmalarda İstanbul'da olmasının daha reel ve daha çok kaynaklara yakın olma anlamında önemli olduğunu düşünüyoruz ve katılmıyoruz öneriye.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hangi kaynaklara Sayın Bakan Yardımcım?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Hem insan kaynağına, birçok üniversitemiz İstanbul'da ve dünyadaki bilim merkezlerine erişimin daha kolay olacağını düşünüyoruz. Onun için yaptığımız çalışmalarda ve bilim dünyasıyla yaptığımız istişarelerde İstanbul'da olmasının daha doğru olacağını düşünüyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Bakan Yardımcım.

Nurettin Hocam, buyurun.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Yani bilimsel bir çalışma mı yaptınız pek anlayamadık o kısmı? Yani Bakanlık olarak ne tür bir çalışma yapıldı? Yani bir komisyon mu kurdunuz? Ne yaptınız, nasıl bir çalışma bu? Yani "Çalışma yaptık." diyorsunuz da o çalışma bir bilimsel çalışmadır galiba. Yani bu çalışmayı biz de görebilir miyiz?

BAŞKAN – Buyurun Sayın Bakan Yardımcım.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Yani öyle bir usul var mı? Soru-cevap yapacaksak... Ben şunu arz etmeye çalışıyorum: Tabii ki bu taslak hazırlanırken hem Bakanlığımızın bünyesinde hem Hükümet nezdinde hem diğer bakanlıklar bünyesinde ciddi bir çalışma yapılmıştır, konular enine boyuna tartışılmıştır. Kendi dinamiklerimizle ve kendi ulaşabildiğimiz danışman kadrolarımızla, kendi kadrolarımızla gerekli çalışma yapılmıştır ve bu çalışmanın sonunda da bizim İstanbul'da... Bakanlığımız burada,

biz rahat edeceksek Ankara'da kurulmasını isterdik ama bu işin İstanbul'da olmasının daha doğru olacağı düşünülmüştür. Bizim Bakanlık olarak ve Hükümet olarak görüşümüz bu noktadadır.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Buyurun Ali Bey.

ALİ ÖZ (Mersin) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Alt komisyonda da tabii ki konuyla alakalı ciddi derecede tartışmalarımız olmuştuk. Yani bir bütün içerisinde değerlendirdiğimiz zaman bu kurulacak olan Enstitü Başkanlığının, Başkanlığın Yönetim Kurulunun, üst düzey yöneticilerinin, Sağlık Bakanlığından başlamak üzere müsteşarının, Bakanın seçeceği üyelerin, bunların hepsinin bulunduğu yer Ankara. Ankara olmasının ne mahzuru var? Yani sadece ticaret merkezini İstanbul olarak düşünüyorsanız, o zaman baştan aşağı demek ki bu yaptığımız şeyde bilim dünyasına, araştırma geliştirmeye katkıdan öte ticari bir amaç mı güdüyor acaba? Aklımıza böyle şeyler geliyor. Yani bunun Ankara'da olmasının ne mahzuru var, ben bunu hiçbir şekilde anlamış değilim çünkü kurmuş olduğunuz kadronun tamamı, Sağlık Bakanlığı İstanbul'da mı, müsteşar İstanbul'da mı? Yani bunların hepsinin olduğu yer Ankara ama kurmuş olduğunuz bilimin merkezini İstanbul yapıyorsunuz.

BAŞKAN – Ali Bey, teşekkür ederiz.

Buyurun Sayın Haberal.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) - Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, merkezî bir organizasyon kuruyoruz ve gerçekten, bu faaliyetlerin esas olması gereken yer her türlü aktiviteleriyle Ankara oluyor. Şimdi, o gün alt komisyonda arkadaşlarımız tabii, değişik görüşler ortaya atıldılar ben kendilerine saygı duyarım ama bu, hep üzerine konuştuğumuz gerçekten bütün kurumları, bütün birimleri destekleyecek bir organizasyon olacak ve bu imkânları da devletin bütçesinden sağlayarak temin edecek ise o zaman o organizasyonun merkezi normalde Ankara'dır. Ulaşımı, bunları bir tarafa bırakıyorum tabii, dünyanın neresinde olursanız olun ama normal bürokratik yapı itibarıyla da bu tip genel, Türkiye Cumhuriyeti'nin bütün insanlarını ilgilendiren konularda esas olması gereken yer Ankara. O zaman tabii, aynı şey bakanlıklar için de düşünülebilir, diğer organizasyonlar için de düşünülebilir. Tabii, hepsine saygı duyarım ama normalde Bakanlığın en üst düzeyde bir organizasyonu yani bütün toplumu içine alacak bir organizasyon ve o kadar çok hani toplantılar yapılacak, bürokratik o kadar çok aktivitesi olacak ki onun elbette ki normalde bulunması gereken yer Ankara'dır. Diğer kurumlara olan ilişkileri bakımından da, örneğin TÜBİTAK'la rahat organizasyon içinde olması lazım, iletişim içinde olması lazım, diğer bakanlıklarla da öyle. Dolayısıyla eğer böyle bir organizasyon kuracaksak onun normal yerinin Ankara olduğu kanaatindeyim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Vekilim.

Buyurun Sayın Domaç.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Önce, İstanbul'da olması çok isabetli bir defa. Bu, yani bir bayrak direği dikilecekse bizim ile olsun yaklaşımıyla değil.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Muğla olsun.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Siz önerebilirsiniz bunda bir mahzur yok. 8 tane ilaç araştırma merkezi var İstanbul'da ama 1 tane Ankara'da yok mesela, bir örnek.

Alt komisyonda da söyledim 25'ten fazla vakıf üniversitesi var İstanbul'da, 12 tane devlet üniversitesi var İstanbul'da, teknoparkları saymıyorum, ne kadar teknopark olduğunu saymıyorum, sanayiye de saymıyorum, nitelikli sanayiden de bahsetmek istemiyorum çünkü alınganlık oluyor ve o da İstanbul'da. Baktığımızda bu kadar birim var, biz merkeziyetçi bir yapıyla "Ankara'da olsun." diyoruz. Bunlar İstanbul'da, hepimiz de biliyoruz bunun böyle olduğunu ve bu enstitüler de bu alanlarla çalışacaklar ağırlıklı olarak. Onun için İstanbul'da olması gerekiyor.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Domaç.

Buyurun.

VURAL KAVUNCU (Kütahya) – Tabii, değerli vekillerimizin böyle bir merkezin nerede olması gerektiğiyle ilişkili farklı düşünceleri olabilir. Gerekçeler farklı olabilir ama "Ankara dışında olmamalı." şeklindeki yaklaşımı oldukça yadırgadığımı söylemek istiyorum. Böyle bir yaklaşımla bütün resmî kurumların bakanlarla olabilecek irtibatları nedeniyle Ankara'da kurulma zorunluluğu

olması gerekiyor gibi bir anlam çıkıyor. İletişim çağının bu denli ilerlediği bir dönemde böyle bir şeyin çok anlam taşımadığını, fiziksel yakınlıktan ziyade, biraz evvel Sayın Domaç'ın belirttiği hususların yani üniversite, hitap ettiği bu kurumun ilişkide olması gereken AR-GE merkezleri, diğer sektörler, diğer insan kaynakları açısından bir tercih yapılmıştır. Ben de İstanbul tercihinin son derece doğru olduğuna inanıyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Hükümet önergeye katılıyor mu?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Katılmıyoruz.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan kanun tasarısının 3'üncü maddesinin üçüncü fıkrasının tasarı metninden çıkarılmasını teklif ederim.

Aytuğ Atıcı

Mersin

Aynı mahiyetteki diğer önergenin sahibi:

Ali Öz

Mersin

BAŞKAN – Buyurun Aytuğ Bey.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Şimdi, Sayın Bakan Yardımcım, burada, TÜSEB'i hem kuruyorsunuz hem de özel hukuk hükümlerine tabi olmasını istiyorsunuz. Bir yandan, öyle çelişkili işler ki bunlar. Hadi, özerk bir yapısı olsa bir noktaya kadar anlaşılabilir ama hem başına Bakanı koyuyorsunuz, içine, yönetimine Müsteşarı koyuyorsunuz yani devleti koyuyorsunuz içine, dönüyorsunuz ondan sonra diyorsunuz ki: "Hayır, bu özel hukuk hükümlerine tabidir." Yani, bunu gerçekten anlamakta zorlanıyoruz. Yani, ya hakikaten özerk yapın, o zaman hukukun sistemini değiştirin, nereye tabi yaparsanız yapın ama burada devleti özel hukuk hükümlerine bir noktada tabi tutuyorsunuz. Bunu da anlamakta hakikaten zorlanıyoruz.

BAŞKAN – Önerge üzerinde başka söz talebi...

Sayın Bakan Yardımcım, Hükümet önergeye katılıyor mu?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Katılmıyoruz.

BAŞKAN - Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

3'üncü maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

TÜSEB'in görevleri

MADDE 4- (1) TÜSEB'in görevleri şunlardır:

- a) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun sağlık bilimi ve teknolojileri konusunda aldığı kararları uygulamak veya bu kararların uygulanmasında eşgüdüm sağlamak.
- b) Ar-Ge yapmak, Ar-Ge'lere mali ya da bilimsel destek sağlamak, bunları koordine etmek, teşvik etmek, izlemek, bu amaçla program ve projeler geliştirmek.
- c) Kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri tarafından Ar-Ge'lerin yapılmasını veya yaptırılmasını sağlamak, bunları desteklemek, teşvik etmek, iş birliği yaparak ortak projeler yürütmek.
  - ç) Sağlık bilimi ve teknolojilerindeki gelişme, buluş ve yeniliklerin sağlık hizmetlerinde kullanımına ve yaygınlaştırılmasına, toplum ve bireyin sağlık düzeyinin yükseltilmesine dönük Ar-Ge yapmak ve/veya yaptırmak, bu maksatla Ar-Ge merkezleri ve ihtiyaç duyulan diğer birimleri kurmak veya kurdurmak.
- d) Ar-Ge sonucu üretilen veya geliştirilen aşı, ilaç, tıbbî cihaz ve ürün ile teşhis ve tedaviye yönelik teknik ve yöntemlerin üretimini, tanıtımını, kullanılmasını ve bunlardan yararlanılmasını sağlamak, bu maksatla ilgili sektörlerle iş birliği ve ortaklıklar yapmak; elde edilen çıktılarının ticari değere dönüştürülmesini ve bu alanlardaki girişimciliği desteklemek; Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde hibe niteliğinde ve/veya geri ödemedi destekler vermek ve ön ödemede bulunmak; Bakanın onayı üzerine bu

amaçlarla yurt içinde ve/veya yurt dışında şirket kurmak ve/veya kurulmuş şirketlere ortak olmak, kurulmuş şirketlerde imtiyazlı pay sahibi olmak.

e) Öncelikle 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 50 nci madde hükümleri olmak üzere, görev alanına giren hususlarda Bakanlık ve bağlı kuruluşları tarafından talep edilen işleri Yönetim Kurulu kararı ile yapmak veya yaptırmak.

f) Sağlık hizmetlerinde kalite ve akreditasyon kurallarının belirlenmesinde Bakanlığa bilimsel katkı sağlamak, ulusal ve uluslararası düzeyde sağlık kuruluşlarını akredite etmek; uluslararası ve bölgesel akreditasyon birlikleri ve örgütleri ile diğer ülkelerin akreditasyon kuruluşlarıyla karşılıklı tanıma anlaşmaları yapmak.

g) Teşhis ve tedavi standartlarının oluşturulmasına ve yeni tedavi yöntemlerinin geliştirilmesine katkıda bulunacak Ar-Ge yapmak veya yaptırmak.

ğ) Sağlık bilimi ve teknolojilerindeki gelişmelerin uygulamaya aktarılması, Ar-Ge'nin özendirilmesi maksadıyla seminer, sempozyum, kurs, konferans ve benzeri etkinlikler ve sertifika ile değerlendirilecek eğitim ve öğretim programlarını düzenlemek ve uygulamak.

h) Görev alanına giren faaliyetlerle ilgili danışmanlık hizmeti vermek ve görüş bildirmek.

ı) Fikri mülkiyet haklarını koruyacak ve geliştirecek şekilde ulusal ve uluslararası literatür ve patentleri takip etmek, yeni patent başvuru alanlarını keşfetmek ve gerçekleştirmek, araştırmacılar adına bu süreçleri gerektiğinde karşılıksız olarak yürütmek, fikri haklar, lisans ve bilgi aktarımı amacıyla girişimlerde bulunmak, satın almak, satmak ve ortaklık yapmak.

i) Uluslararası kurum ve kuruluşların sağlık bilim ve teknolojisi alanındaki gelişmelerle ilgili yayınlarını takip etmek, gerekli görülenleri tercüme ettirerek yayımlamak, görev ve faaliyet alanı ile ilgili yayınlar yapmak.

j) Bilim insanlarının ve araştırmacıların yetiştirilmeleri ve geliştirilmeleri için imkânlar sağlamak; bu amaçla ödüller vermek, öğrenim ve öğrenim sonrasında üstün başarısıyla kendini gösteren gençleri izleyerek onların yetişme ve gelişmelerine yardım etmek.

k) Bu Kanun ve diğer kanunlarla verilen görevleri yerine getirmek amacıyla; teknopark, kuluçka merkezi, teknoloji merkezi, teknoloji transfer ofisleri, proje geliştirme ve bilgi aktarım merkezleri, bilim merkezi, bilim parkı ve benzerlerini kurmak ve bu amaçla faaliyet gösteren üniversiteleri desteklemek, destek programları oluşturmak, iş birliği ağları ve kümelenme faaliyetlerini desteklemek, proje pazarı, bilim fuarı, yarışma ve benzeri etkinlikleri düzenlemek ve desteklemek, ödül ve teşvik ikramiyesi vermek, Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde teminatlı veya teminat alınmaksızın hibe ve/veya kredi olarak sermaye desteği vermek ve ön ödemede bulunmak.

(2) TÜSEB, görevleri kapsamında yurt içinde veya yurt dışında, kamu hukuku ve özel hukuk tüzel kişilerine ait sağlık kurumları, enstitüler, Ar-Ge merkezleri ve laboratuvarları, insan kaynağı, fiziki mekân ve altyapı, donanım, finansman dâhil her türlü kaynağı iş birliği ve/veya birlikte kullanım protokolü çerçevesinde kullanabilir veya kendisine ait kaynakları kullanabilir.

(3) Bakanlık ve bağlı kuruluşlarınca talep edilecek saha araştırmaları, Ar-Ge, yayın ve danışmanlık hizmetleri TÜSEB tarafından yerine getirilebilir.

(4) TÜSEB'in enstitüleri, kamu kaynağı kullanılan projeler ile kamu kurum ve kuruluşlarının finanse ettiği projelere de başvurabilir.

BAŞKAN - 4' üncü madde üzerinde beş tane önerge vardır, okutup oylarınıza sunacağım.

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan kanun tasarısının 4' üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinin tasarı metninden çıkarılmasını teklif ederim.

Aytuğ Atıcı

Mersin

BAŞKAN – Aytuğ Bey, konuşacak mısınız?

Buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Değerli arkadaşlar, 4' üncü maddenin (d) bendi aslında bu TÜSEB'in neden özel hukuk hükümlerine tabi olması gerektiğini ve 1' inci maddede sayılan son derece kulağa hoş gelen amaçlardan ayrı olarak gerçek amacını da ortaya koyuyor. Burada defalarca tartıştık, konuştuk. "Bakanın onayı üzerine bu amaçlarla ve/veya yurt dışında şirket kurmak ve/veya kurulmuş şirketlere ortak olmak, kurulmuş şirketlerde imtiyazlı pay sahibi olmak..." gibi doğrudan kâr amaçlı bir cümledir bu Sayın Bakan Yardımcısı. Eğer sağlığı kâr edilecek bir alan olarak görüyorsa benim devletim burada büyük sorunumuz var demektir. Zaten,

böyle gördüğünü bildiğimiz için sorunlar yaşıyoruz. Bir özel hastane sağlığı kâr aracı olarak görebilir, bunu bir noktaya kadar sineye çekebilirim. O, kâr amacı olarak görse de siz Bakanlık olarak belli başlı kuralları koyarak -örneğin acil sağlık hizmetlerinde olduğu gibi- bu hastanelerin sadece ve sadece kâr amaçlı çalışmalarını engellersiniz, bunu da yapmaya çalışıyorsunuz, görüyorum ama burada doğrudan Bakanın ve Müsteşarın yönetim kurulu üyesi olduğu bir durumda kâr amacı gütmek gerçekten bize ters geliyor. “Kâr etmesin mi?” diye yaklaşabilirsiniz. Ederse etsin, bir mahzuru yok fakat bir şirket kuruluyorsa bu şirketin birincil amacı kâr etmektir, bunda tartışacak bir şey yok. Şirketlerden biraz anlayan insan bilir, Allah rızası için şirket kurulmaz, hayır kurumu kurulur. Burada sizin yaptığınız iş hem şirket kuruyorsunuz, hem şirketlere ortak oluyorsunuz... Ha “Mahzuru nedir?” diye arkadaşlarım söyleyebilirler. Mahzuru şudur efendim: Yaptığınız ürünü pazarlamak istiyorsanız bunun için şirkete de gerek yok aslında, döner sermayeler üzerinden nasıl birçok işlem yapılıyorsa yapılabilir. Şirket kurduğunuz zaman sadece kârı düşünürsünüz, başka hiçbir şeyi düşünmezsiniz. Bir. İki: Şirket ortaklarınız size benim ülkem de değil de -uluslararası da şirket kurduğunuza göre- başka ülkelerin de ihtiyaçlarına göre sipariş verebilir. Bu mantıkla bu normaldir ama biz bunu istemiyoruz. Eğer TÜSEB çalışacaksa öncelikli olarak benim ülkem ihtiyaçlarını karşılamalıdır çünkü benim vergilerimle ödenen paralardan araştırma yapıyor. O hâlde, bu çıktıları önce benim halkım kullanmalı. Uluslararası şirket kurduğunuz zaman bu şirket size sipariş verir. Şirket mantığıyla baktığınız zaman ne mahzuru var? Tabii ki bir mahzuru olmayabilir ancak başından beri söylediğim, Sağlık Bakanlığımızın öncelikli konular olarak belirlemesi gereken konuların dışına çıkabilir, çıkar da zaten. Özel hastanelerin sıklıkla “Doktor bey, doktor hanım veya hocam, çok iyi gidiyorsunuz ama önümüzdeki ay cironuzun yüzde 10 artmasını rica ediyoruz dediğinde -ki bunun böyle olduğunu hepimiz biliyoruz- ortaya çıkan durum neyse buradaki durum da o olacaktır, işler şaşacaktır, bilimsellikten çıkacaktır. Bunları öngörmek için âlim olmaya da gerek yoktur, illa ki bu işin içinde olan bizler olmasına gerek yok, sizler de görürsünüz “şirket” diyor, “uluslararası şirket” diyor, “yetmez, imtiyaz ve pay sahibi olmam gerekir” diyor Bakanlık. Bunun altında ticaret vardır, o zaman da bu bizim anladığımız ve sizin amaçta belirttiğiniz hiçbir şeye uymaz. Benim gerçek amacım, sizin gerçek amacınız 1’inci maddeyse bilelim, yoksa 4’üncü maddedeki (d) fıkrasıysa bilelim. Bunu bize açıklamanız lazım.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Haberal.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Aslında burada önemli olan şu: Bu kurulacak enstitünün bütçesi önemli. Eğer bütçe gerçekten devletin bütçesinden alınacak paraysa o zaman onun bir tek amacı olur, bu konuda araştırma yapacak kuruluşları desteklemektir. Bu bir. İki, hep aynı şeyleri söylüyoruz, bu kurulacak enstitü laboratuvarlar kuracak, o laboratuvarlarda araştırmalar yapılacak ve o araştırmaları değerlendirip onlardan bir kaynak temin edilecek, ondan sonra bunları kullanacaksa tabii o zaman değişik değerlendirmek durumundayız. Ama, ben baştan beri hep aynı şeyleri söylüyorum, diyorum ki: Bu kuruluş diğer kurumları, üniversiteleri ve bu konuda araştırma yapacak kuruluşları destekleyecek bir enstitü olmalı ki gerçekten Sağlık Bakanlığı görevini yapmış olsun. Eğer bu şekilde olursa o zaman... Şöyle düşünelim: Gebze’de bir Araştırma Enstitüsü var. O Enstitünün organizasyonu, yönetimi nasıldır acaba Sayın Bakan Yardımcımız, bu konuda bilginiz var mı? Gebze Enstitüsünün, Gebze’de kurulmuştur...

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Bilemiyorum efendim.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Kim yürütüyor onu? Hani örnek olabilir de onun için söylüyorum çünkü orası bir araştırma enstitüsüdür.

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – O, TÜBİTAK’ın Sayın Haberal.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – TÜBİTAK’ın değil mi. TÜBİTAK’ın yaptığı bir araştırma enstitüsü. Orada ne yapılıyor? Oradaki projeler destekleniyor ve araştırmalar yapılıyor. Onun gibi bir organizasyon yaparsak o zaman zaten Sağlık Bakanlığının kuracağı bu kuruluş için bir özel yasa çıkaralım, Sağlık Bakanlığının kendisine ait bir kuruluş. Şimdi, Sağlık Bakanlığının hastanelerinin özel bir yasası var mı? Yok. O zaman Sağlık Bakanlığı bunu kuruyorsa niye bir özel yasada getiriyoruz ve ona göre bir organizasyon yapıyoruz? Evet, bu enstitüyü kuralım, kuralım ama diğer birimleri, başta üniversiteler ve diğer araştırma yapacak hastaneleri destekleyecek, bu projeleri destekleyecek bir organizasyon kuralım.

BAŞKAN - Teşekkür ediyoruz Sayın Haberal.

Buyurun Sayın Tamer.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Teşekkür ediyorum Başkanım.

Değerli arkadaşlar, şimdi, bir şirketin kurulmasının en büyük amaçlarından birisi de herhâlde ki yapmış olduğu çalışmalarını satılmak ve ondan da belli bir miktar kâr edebilmek, şüphesiz ki. Nasıl ki Fransa’daki -daha önce de örnek verdim- Pasteur

Enstitüsünde olduğu gibi, orada da yabancı şirketlere ortak olup yabancı şirketlerin kendisiyle çalışma yapmasını sağlması, bulduğu yenilikleri, aşları da dünyaya pazarlamakla ilgili bir görev. Bu da en tabii hakkıdır yani bu şirketin. Eğer şirket olarak olmasa zaten döner sermaye üzerinden gitmesi mümkün değil de, öyle bir olay olamaz. Siz kanser enstitüsünü kuruyorsunuz, burada bulacağınız yeni bir ilacı, kanser etkili bir ilacı da dünyaya pazarlayacaksınız ki amacınıza ulaşın yoksa amacın dışına çıkmış olursunuz. Böyle bir şeyde doğal olarak şirket kurulmalıdır ve bunu da pazarlamalıdır. Hatta, yüksek derecede ekonomiye katkı yapacaksa da yapmalıdır diye düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Tamer.

Başka söz talebi yok zannediyorum.

Hükümet önergeye katılıyor mu?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Katılmıyoruz efendim.

BAŞKAN - Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmiştir.

Bir önerge daha var, okutuyorum:

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan kanun tasarisinin 4' üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde geçen "Bakanın onayı üzerine bu amaçla ve/veya yurt dışında şirket kurmak ve/veya kurulmuş şirketlere ortak olmak, kurulmuş şirketlerde imtiyazlı pay sahibi olmak." ibaresinin tasarı metninden çıkarılmasını teklif ederiz.

Ali Öz

Mersin

BAŞKAN – Konuşacak mısınız?

ALİ ÖZ (Mersin) – Gerekçeyi okuyun. Zamanınızı almayayım çünkü benzer şeyler söyleyeceğim.

BAŞKAN – Tamam.

Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Enstitüleri ticari bir yapıya dönüştürmek bilimsel faaliyetlerin geri planda kalmasına yol açabilir. Başkanların anlayışına göre bir yetki kullanmak kanuni hak olursa sonuçlarını önceden kestirmek mümkün olmayabilir.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Katılmıyoruz.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmiştir.

Bir önerge daha var, okutuyorum:

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan kanun tasarisinin çerçeve 4' üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinin başına "bakanlık bağlı kuruluşları, yüksek öğretim kurumları ve özel kesimle iş birliği içinde" ibaresinin eklenmesini arz ve teklif ederiz.

İsmail Tamer

Kayseri

BAŞKAN – İsmail Bey, gerekçe mi?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Gerekçeyi okutun.

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Sağlık hizmetlerinin sunumunda görev alan kamu ve özel kesimlerin akreditasyon sürecindeki katkılarının önemi nedeniyle akreditasyon faaliyetlerinin iş birliği içerisinde yapılacağına açıklığa kavuşturulması amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Katılmıyoruz.

BAŞKAN – Hükümetin katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmiştir.

Bir önerge daha var, okutuyorum:

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan kanun tasarısının 4'üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde "sağlama," ibaresinden sonra gelmek üzere "kendi kurumları hariç" ibaresinin eklenmesini teklif ederim.

Aytuğ Atıcı

Mersin

Aynı mahiyetteki diğer önergenin sahibi:

Ali Öz

Mersin

BAŞKAN – Buyurun Aytuğ Bey.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Evet, yani hakikaten alt komisyondan beri gösterdiğimiz çabaların, mücadelelerin bir işe yaradığını da görmek bizi mutlu ediyor. Burada biz ilk konuştuğumuz andan itibaren akreditasyon işleminin Bakanlığın kendi hastanelerine yapılmaması gerektiğini söyledik, "Bir insan kendi kendini akredite etmez." dedik. Az önce verilen önergeyle burada birazcık bir yumuşama var. "Bakanlık bağlı kuruluşları, yükseköğretim kurumları ve özel kesimle iş birliği içerisinde" diyor ancak yine kendi kendini akredite ediyor. Bu doğru değildir. Öncesine göre daha iyi olmuştur, tamam, bir noktaya kadar hiç olmazsa belki bir iş birliği içerisinde bir akreditasyon yapabilir ama burada doğrudan doğruya bağımsız kuruluşlar tarafından akreditasyon işlemi yapılır, o zaman kıymetlidir. Avrupa Birliği normlarına uyacağım diye kendi kendimi akredite edip elâlemi kendimize güldürmenin de bir anlamı yoktur. O yüzden, bağımsız kuruluşlarca akredite edilmekten korkmasın Sağlık Bakanlığımız. Korkmasın ya, benim bakanlığımın hastaneleri akredite olur, güvenin doktorlara, güvenin o hastanenin yöneticilerine. Bırakın, bağımsız kuruluşlar akredite etsin bu kurumlarımızı, o zaman biraz daha iyi olur, bunda çekinecek bir şey yok. Eğer uygunsa bu konu üzerinde çalışıp akreditasyonun bağımsız kuruluşlar tarafından yapılmasını sağlayabiliriz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Başka söz talebi yok.

ALİ ÖZ (Mersin) – Benim de önergem vardı.

BAŞKAN – Söz talebi mi var?

ALİ ÖZ (Mersin) – Evet.

BAŞKAN – Peki, buyurun Ali Bey.

ALİ ÖZ (Mersin) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Gerçekten akreditasyonun, bir kurumun kendi kendini akredite etmesi hakikaten nasıl kabul edilebilir bir şey olduğunu anlamak mümkün değil. Yani, böyle bir yapı kuruluyor, bu yapıya bir sürü sıfatlar yükleniyor, değişik alanlarda çok değişik hizmetler vermesi amaçlanıyor ama en sonunda bunun denetimini, akreditasyonunu kurumun kendine yaptırıyorsunuz. Bunun makul ve kabul edilir bir tarafı yok. Yani, düşünün ki bir tıbbi cihaz üreten birisi o cihazını getiriyor, hastaneye veriyor, belli süre içerisindeki sonuçlarının değerlendirilmesi noktasında da akreditasyonu cihazı getiren firma yapıyor. Bunu nasıl kabul etmiyorsak böyle kurulan bir enstitünün de kendi kendini akredite etmesi kabul edilebilir bir şey değil. Dolayısıyla, bu maddenin yeniden gözden geçirilmesi ve bağımsız kurullar tarafından akredite edilmesinin önünün açılması bize kazanç sağlar diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Öz.

Hükümet önergeye katılıyor mu Sayın Bakan Yardımcım?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Katılmıyoruz efendim.

BAŞKAN - Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Kabul edilen bir önerge doğrultusunda maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Organlar ve Görevleri

Organlar

MADDE 5- (1) TÜSEB'in organları şunlardır:

- Yönetim Kurulu.
- Yüksek Danışma Kurulu.
- Başkanlık.
- Yönetim Kurulu

BAŞKAN - 5'inci madde üzerinde önerge yok.

5'inci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

MADDE 6- (1) Yönetim Kurulu, Bakanın başkanlığında, Bakanlık Müsteşarı, Başkan ve Bakan tarafından seçilecek iki üye olmak üzere toplam beş üyeden oluşur. Yönetim Kurulunun görev ve yetkileri şunlardır:

a) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu kararları ile Yüksek Danışma Kurulunun tavsiyelerini de dikkate alarak TÜSEB'in politika, strateji ve hedeflerini belirlemek, faaliyet sonuçlarını izlemek, değerlendirmek ve beklenen performansın sağlanmadığı alanlar için gerekli önlemleri almak.

b) TÜSEB'in yıllık faaliyet programı ile bütçe teklifini ve personel kadro normlarını karara bağlamak.

c) Başkanın teklifi üzerine enstitülerin kurulmasına ilişkin karar almak.

ç) Başkanlık projeleri dâhil, kamu kaynağı kullanılacak ve tutarı bir milyon Türk Lirasının üzerindeki TÜSEB'in faaliyet alanı kapsamındaki Ar-Ge projelerine, bilim kurullarının görüşlerini de alarak izin vermek.

d) Başkanlık tarafından yurt içinde ve/veya yurt dışında şirket kurulmasına ve kurulmuş şirketlere ortak olunmasına ilişkin yapılan teklifleri karara bağlamak.

e) Bu Kanun ve diğer mevzuat hükümleriyle Yönetim Kuruluna verilen diğer görevleri yürütmek.

(2) Birinci fıkranın (ç) bendinde belirtilen tutar, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır.

(3) Yönetim Kurulu, ayda bir defadan az olmamak üzere, en az dört üye ile toplanır ve en az üç üyenin aynı yöndeki oyu ile karar alır.

BAŞKAN - 6'ncı maddede dokuz adet önerge var, okutup işleme alacağım.

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan kanun tasarisinin 6'ncı maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinin "yönetim kurulu, başkan ve enstitü başkanlarından oluşur" şeklinde değiştirilmesini teklif ederim."

Aytuğ Atıcı

Mersin

Aynı mahiyetteki diğer önergenin imza sahibi:

Ali Öz

Mersin

BAŞKAN – Aytuğ Bey, söz istiyor musunuz?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Evet.

BAŞKAN – Buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Evet, şimdi bizim önergeden sonra gelen önergeye de baktığım zaman bizim önergemizin kısmen dikkate alındığını görüyoruz. Fakat, bu önerge, Sayın Tamer tarafından verilen önerge hâlâ yönetim kurulunda Bakanın Başkan olduğunu, Müsteşarın da komisyon yönetim kurulu üyesi olduğunu söylüyor. Yani, diyor ki: "Yönetim Kurulu, Bakanın Başkanlığında, Müsteşar, Başkan, Bakan tarafından seçilecek 2 üye..." aynı, korunuyor, sadece iki tane enstitü ekleniyor. Yani, bunu da yapmasak daha iyi olurmuş aslında, hiç olmazsa öyle kalsaymış. Oradaki 2 tane enstitü başkanını rahatsız etmemiş olurduk. Ama, bizim, başından beri söylediğimiz şey şudur: Bir yönetim kurulunda bakan, müsteşar, arkasından, bakanın atayacağı, önereceği enstitü başkanı ve bakan tarafından seçilecek iki üye olduktan sonra bu yönetim kurulunun teşkil etmesinin bir anlamı yok. Doğrudan Bakana göbekten bağlı bir yönetim kurulu oluşturmuşuz. Ondan sonra da dönüyoruz, 3'üncü maddede diyoruz ki: "Bu özerk bir yapıdır." Yani gerçekten benim aklım iki günden beri almıyor bu konuyu. Hukukçular ya da sosyal bilimci arkadaşlarım anlattılar, diyorlar ki: "Özerkliği biz böyle anlamıyoruz." Nedir özerklik? "Doğrudan Bakana bağlı memur olursa bu özerk olmaz." Bunun ne farkı var? Bakan ve Müsteşar yan

yana olacaklar ve Müsteşar özgür iradesiyle oy kullanacak, Bakan kendi seçtiği başkanla aynı kurulda olacak, başkan özgür iradesiyle oy kullanacak veya Bakanın önereceği 2 üye oraya gelecek, oturacak, başkandan ayrı, özgür iradeyle oy kullanacak. Bunu nasıl, hangi akıl, hangi birikim alıyor. Ya, hakikaten benim aklım yetmiyor böyle şeylere, gerçekten aklım yetmiyor yani veya birikimim yok, ben anlamıyorum. Ondan sonra diyeceksiniz ki: “Bu yapı özerk.” Yani, buraya 2 tane enstitü başkanı koymakla bu yapıyı özerkleştiremezsiniz. Yapacağınız bir şey var: Bu tasarı konuşulmaya başladığından beri Sayın Bakan diyor ki: “Bize güvenin.” Tamam güvendik. Siz de bilim adamlarına güvenin, güvenin kardeşim. Koyun, yönetim kurulunu enstitü başkanlarından oluşturun. Onlar gökten zembille gelmeyecek ki, en az benim kadar, sizin kadar yurtseverdir onlar da. Üstelik de kurulun başkanını da Bakan atayacak. Daha ne istiyoruz Allah’tan. Niye güvenmiyorsunuz bu insanlara siz, her şey benim elimde, her şey benim avucumun içinde olsun diyorsunuz? Orada, enstitü başkanlığına kadar gelmiş 6 tane enstitü başkanımız var ve bu başkanların nasıl olması gerektiğini yazmışız, kanunda yazmışız. “En az doktora düzeyinde” demişsiniz, biz, “Yetmez, doçent düzeyine çıkaralım.” diyoruz. Bu düzeye gelmiş insanlara biz güvenmeyeceksek, bunları yönetim kuruluna koymayacaksak, bunlara yetki vermeyeceksek inanın bu enstitü çok ciddi yara alır. Başından beri söylediğimiz şey bu. Bu maddeyi değiştirirsek bu enstitüyü yara almadan, hırpalamadan çıkarırız ama değilse her konuşmamızda, yapılan her işte gözümüz kulağımız bu enstitünün üzerinde olur, attığı her adım şabeli olabilir, o hâle gelebilir çünkü kavgalı doğuyor. Kavgalı doğan bir çocuktan hayır gelmez. O yüzden burada iki tane önemli şeyden birisi budur, en önemlisi budur. Bu yönetim kurulunu ne olur sadece enstitü başkanlarına bırakalım, bunlarından da içinden birisini Bakan başkan olarak atasın bu işi kapatalım. Ama yok “İlla böyle yapacağız.” diyorsanız da bu özerk bir yapı olmayacağı için attığı her adımı eleştiririz, bunun da kimseye bir faydası olmaz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Atıcı.

Buyurun Sayın Haberal.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Teşekkür ediyorum.

Şimdi, tabii bunları görüşürken Sağlık Bakanlığının hastanelerini de bir anda düşündüm. Sağlık Bakanlığının hastaneleri var, Bakanlık başhekim atıyor. Şimdi, bir anda acaba Sayın Bakan bu hastanelerin de yönetiminin üzerinde mi olacak. Tabii, şöyle, özerk bir yapı kuruyorsak gerçekten özerk bir yapı kurmak durumundayız ve bu bir bilim organizasyonudur, ülkemizin geleceğine katkı sağlayacak bir bilim organizasyonudur.

Şimdi, kusura bakmayın, tabii, bu sadece bizim ülkemiz için geçerli değil, biz siyasi olarak düşündüğümüz zaman geçmişte birtakım bakanlıklarda vakıflar kuruldu, bunları biliyorsunuz. Bunları bir düşünelim, bir değerlendirelim. Detayına burada girmek istemiyorum ama eğer bir bilim organizasyonu kuruyorsak Sayın Bakan o enstitünün başına kimi uygun görüyorsa bir bilim insanı olarak onu atasın. Şimdi, Sayın Bakan bizim arkadaşımız, Sayın Müsteşar, gayet tabii, çok değerli bir bürokrat, bunların hepsine saygı duyuyoruz ama şimdi tabii siyasi bir organizasyon olduğu zaman yarın şöyle düşünebiliriz: Bakın, sizden önce başka bir bakan arkadaşımız vardı. Şöyle kabul edelim, bu enstitü bir evvelki bakanın döneminde kurulmuş olsaydı ve o enstitünün yönetim kurulu başkanı da Sayın Bakan olsaydı ne olacaktı -ve aynı şey müsteşar için geçerli- o zaman bu enstitünün geleceğini nasıl değerlendirecektik.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Haberal.

Buyurun Nurettin Bey.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Ben Bakanlık yetkililerine, Bakan Yardımcımıza sormak istiyorum: Özerklikten ne anlıyorsunuz yani siz nasıl tanımlıyorsunuz? Burada gerçekten bu özerklik kelimesini niçin koydunuz ben onu anlayamadım, biraz açar mısınız?

BAŞKAN – Buyurun Sayın Bakan Yardımcım.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Şimdi, efendim, bazı şeyleri anlamakta ben zorlandım açıkçası. Şimdi, bakan başkanlık edince özerklik ortadan kalkıyor, benim bakan olarak tayin ettiğim birisi başkan olunca özerk oluyoruz. Yani, daha reel bakmamız lazım diye düşünüyorum. Burada bir bilimsel kurul oluşturuluyor ve bu kurul olabildiğince... Şimdi, biz Kamu Hastaneler Birliğini kurmuşuz, demin Sayın Haberal “Kamu hastanelerinin yasası var mı?” dedi. Bizim kamu hastanelerinin yasası var. nasıl işleyeceği, atamasının nasıl yapılacağı, işlerinin nasıl yürüyeceğine dair, hem de çok detaylı ve bağımsız. Gerçekten de, ciddi anlamda da bir işletme mantığı içerisinde çalışan bir reel yaşamız var. Yani, şimdi son tahlilde buradaki yapılanma bilim insanlarıyla olacak bir yapılanma ve siyaset kurumunun bu kurumun içerisinde olmasını bu özerkliği ortadan kaldırmayacağını düşünüyoruz biz.

Siyaset kurumunun burada olmasının bilim dünyasına ayrıca daha reel katkılar sağlayacağını düşünüyoruz, daha somut başarılarının yürütülmesine bir siyasi erki arkasına alarak daha güçlü bir yapının oluşmasına katkı sağlayacağını düşünüyoruz.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Ben yeterince cevap alamadım ama şöyle Sayın Bakan Yardımcım: Kamu Hastaneleri Kurumunda yasaya baktığımız zaman “özerktir” diye bir kelime geçmiyor.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – “Özerktir” demedim efendim, sadece Sayın Haberal “Kamu hastanelerinin yasası var mı?” dediği için bir açıklama yapma ihtiyacı hissettim.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Ben de onu anlamaya çalışıyorum zaten. Kamu Hastaneler Kurumu ile bu kurulan yeni kurum arasında ne fark var? Birinde özerk var, birinde yok yani bunu anlamaya çalışıyorum ben. Buradaki özerklik nedir? Eğer bunu bize izah edebilirsiniz biz de “evet” diyelim. Yani, iki kurumun oluşturulmasında veyahut da yönetiminde bir fark göremiyorum ben ama niye birinde özerk var diğerinde yok?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Şimdi, burada bilim kurulu var, bu bilim kuruluna hiçbir şekilde, hiç kimsenin müdahale ediyor olma imkânı yok. Bilim kurulları buranın bir anlamda da yasama görevini yapan, bütün altyapıyı hazırlayan, projeleri getiren bir yapı. Burada da bir başkanlık sistemi de var ayrıca. Onun için bence bilim kurulunun bu yapısı buradaki özerk bir yapının oluşmasına da çok ciddi anlamda katkı sağlayacaktır diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Bakan Yardımcım.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Hiç olmadı ya Sayın Bakan Yardımcım. Başkanı da bakan atıyor.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Yani, bu konuda aynı düşünmediğimiz muhakkak yani, örtüşme şansımızın da çok kolay görünmediği de ortada.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Hayır yani ben ikna edilmek istemedim. “Aynı düşünelim” demiyorum da izah almak istiyorum, bilgi almak istiyorum ben. Yani, aradaki farkı anlayabilirsem eyvallah. Tabii, kabul edersiniz etmezsiniz o ayrı bir konu. Bu iki “özerklik” kelimesini hâlâ oturtmadım onun için.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyoruz.

Buyurun Özgür Bey.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Sayın Başkan, değerli Komisyon üyelerimiz; şimdi esas sıkıntı burada. Ben temel sorun olarak Sayın Bakan Yardımcısının özerklikle ilgili yaptığı tanımı sıkıntı olarak görüyorum. Diyor ki Agâh Bey: “Siyaset kurumu içinde olursa zenginlik katar ve daha özerk olur.” Böyle bir şey yok.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – “Daha özerk olur.” demedim. Yani bakın ben...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Nasıl dediniz?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Bakın, daha reel bir güç elde eder, katkı sağlar, grup başkanlarının da yürütmesinde katkısı olur dedim. Siyaset kurumunun burada olması özerkliğine katkı sağlar demedim, işlevsel oluşuna katkı sağlar dedim.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Şimdi, tabii, bu özerklik mali açıdan, yönetsel açıdan, siyasi açıdan birçok yönden değerlendirilebilir. Bu arada bu konuda çok da farklı farklı şeyler okuyoruz ama sonuçta şimdi siyaset kurumunun özerk bir kurum kurmak veya özerk kurumlar ortaya çıkarmakla ilgili bir gayreti varsa, bununla övünüyorsa, bir özerk yapıdan bahsediyorsanız bunun siyasetle bağı ne kadar koparsa o kadar özerk olur. Bunu bir kabul etmek lazım. Ha, siz “Biz o kadar da özerk olsun istemiyoruz, biz o kadar da bağımsız olsun istemiyoruz. Biz doğrudan her türlü karar alma mekanizmasını elimizde bulunduralım, hatta buranın başkanı içeri girdiğinde herkes şöyle bir ayağa kalsın, daha sonra otursun.” diyorsanız ona bir itirazımız yok ama siyaset kurumunda, özellikle sağlık işin içine girdiğinde neler olduğunu bütün illerde örnekleri var, biz Manisa’da çok ciddi yaşıyoruz. Yani, bir spor takımının masörü Kırkağaç’taki Devlet Hastanesine Hastane Müdür Yardımcısı oluyor. Bir tane kriter var: İktidar partisinde yönetsel görevi olan ya da onlarla birinci derecede akrabalığı olanlar takır takır atanıyor. Daha geçen gün Saruhanlı İl Genel Meclisinde 1’inci sıradaki üyenin kızı hastaneye yönetime atanıyor yine. Hani böyle tırnak içinde söylüyorum: Suçüstü değil de, erken haberimiz oldu. Hemen söyledik “Böyle bir şey niyetiniz var mı?” diye. Gelen cevap şu: “Bir bakalım.” Sonra doğru ama bu masör gibi değil, bunun eğitimi de uygunmuş, bu işletme mezunuymuş falan. Ama öyle bir hâlde ki Türkiye’de sağlık yani iktidar partisi sağlıkta onu yaptı, bunu yaptı, ayrı ayrı tartışırız ama sağlıkta şöyle bir şey yaptı iktidar partisi: Birincisi artık... Manisa Milletvekilimizin de gülüyor olması tabii şey yani o da mutlaka...

MUZAFFER YURTTAŞ (Manisa) – Kızı değil.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Oğlu muydu? Ha, tamam, oğluymuş efendim, tutanaklarda düzeltme açısından, Sayın Muzaffer Yurttaş beni düzeltti. İl Genel Meclisi üyemizin kızı değilmiş, oğluymuş efendim. Yani, bu hâle gelmiş durumdayız.

O yüzden iktidar partisi iki şey yaptı sağlıkta: Boğazımıza kadar taşeronla battık, her yer taşeron. Bence taşeronu en az kaldıracak şey sağlık çünkü sağlık hizmeti başka bir şey ama öbür taraftan da şu yandaş atamalar, partili atamaları ciddi sıkıntı. Şimdi siz bunu makroboyutta özerkliğe zenginlik katacak, özerkliği güçlendirecek veya kendinize göre ileri özerklik tanımı yapıyorsunuz ama o ileri demokrasi nasıl çağdaş demokrasiden ileride değil, fersah fersah geride bir şeyse sizin yeni ortaya çıkardığınız bu ileri özerklik tanımı da özerklikten anlaşılan muradı yerine getirmez.

Küçük bir hatırlatma yapmak isterim: Plan Bütçe Komisyonunda şu anda bir torba yasa görüşülüyor. Ben 39'uncu maddesine koşu koşu gittim. 39'uncu maddesi bu salondaki herkesin karşı çıktığı Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından kişisel sağlık verilerinin para karşılığı satılmasıyla ilgili bir düzenleme getiriyordu ama bunu şöyle yazmışlar: "Sosyal Güvenlik Kurumu gayrimaddi haklarını satabilir." Aynı bu -detayına girmeyeceğim- geçen sefer ilaçta patentin Vestel için yapıldığıyla ilgili mesele gibi. Alt komisyona gittim önce, gayrimaddi hakların satılmasına hastaların sağlık bilgileri girer mi? Dediler "Valahi girer." Alt komisyon şöyle bir şey eklemiş: "Anayasa'yla korunan kişisel verilen gizliliği ilkesine, işte, halel getirmemek üzere gayrimaddi hakların..." Biz tabii hukukçu olmadığımız için... Tabii, burada da başka bir tartışma var, orada da hukukçu olma. Aslında hukuku yapanların hukukçu olmaması değil, aslında biz hukuku uygulayan, hukuk alanında karar verenler değiliz ama sonuçta bizim yaptığımız hukuk üzerinden bir sürü şey yapılıyor. Dediler ki: "Bu işi çözer." Çözerse "Tamam." denmiş oldu alt komisyonda. Bugün bir bakıldı ki zaten Anayasa'da olan bir güvencenin oraya yazılmasıyla yazılmaması arasında hiçbir fark yok ama "Kurum gayrimaddi haklarını satabilir." diye bir şey koyarsanız çatır çatır satıyor. İki buçuk saatte onu konuşuyoruz ve aslında bu Komisyonun tamamının karşı olduğu bir şeyi SGK yapmaya çalışıyor. Daha doğrusu önce yapmış, Anayasa Mahkemesi iptal etmiş, bir sürü dava açılmış, hatta bizim adımıza 70 bin liraya satmış bir de, her birimiz adına 1 kuruşa satmış yani, 1 kuruşa. 1 kuruşu ben verirdim, verilerimi satmaydı. 1 lira değilmiş ya, 70 bin liraymış, biz onu 70 milyon TL diye düşüyorduk. 70 bin liraya satmış, 1 kuruşa satmış verileri. Biz diyorduk ki: 1 lirayı biz verirdik de verimizi satmaydınız. 1 kuruşmuş o. Böyle bir sıkıntı var.

Şimdi, Türkiye'de sağlığın patronajı el değiştirmiş durumda ama Sağlık Bakanlığının herhâlde buna söyleyecek bir sözü vardır. Yani, SGK bir şey yapıyor, bu ülkenin sağlığıyla ilgili, insanların sağlık hakkıyla ilgili, sağlık bilgilerinin gizliliği, kişisel verilerin mahremiyetiyle ilgili acayip açık bir ihlal. Yani, bu torba yasa denen sağlıksız yasama biçimi de Sağlık Komisyonunu baypas ediyor, Sağlık Bakanlığını baypas ediyor, her birimizi baypas ediyor. Yani, ben Soma Kanunu'nu takip etmek için orada olmasam bu işten haberim olmayacak. Buna benzer bir sürü daha bir şeyler vardı orada. Şimdi, işte, orası burası "Hiç olmazsa anonim veriyi satalım." diyorlar, "Bu işte büyük para var." diyorlar yani kişisel veriyi satacaklardı, engel olundu, kişisel verilerin toplulaştırılarak satılmasıyla ilgili Komisyona dil döktük bir hassasiyet oluştu, şimdi anonim verileri satacak, bu konuda Sağlık Bakanlığı ne düşünüyor? SGK Sağlık Bakanlığından görüş almadan, Sağlık Bakanının onayını almadan torba yasaya bir madde eklemek suretiyle bunu nasıl yapabilir gecenin bir vakti veya Sağlık Komisyonu olarak biz ne iş yaparız o zaman? Bir de işin bu tarafına bakmak lazım. Şimdi siyaset zenginlik, ben de gittim Plan Bütçeye zenginlik kattım Sayın Bakan Yardımcım. Belki onu geçirmeye çalışanlar şey yapmadı ama bu iş bu kadar tesadüflere de bağlı olmamalı. Bu işleri izliyor olmanız lazım. Özellikle, torba yasa, yasalardan madde madde görüşülmeden temel kanun olarak geçirilmesi, üzerinde sadece önerge verenin konuşması falan bu meseleler böyle kritik konularda başa çok ciddi dert oluyor yani, bela oluyor, dert oluyor. Bu konuya da bir dikkat çekmek lazım. İlerleyen önergelerde konuyu açmaya devam edeceğim efendim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Söz mü istediniz Sayın Hocam?

MEHMET HABERAL (Zonguldak) - Evet efendim.

BAŞKAN – Buyurun.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Aslında Ağâh Bey, bir yerde bu bütün söylenenleri destekledi yani şöyle destekledi, dedi ki: "Bu siyasi yönden çok daha güçlü hâle gelir." Demek ki siyasetin bu konuda çok etkisi olacak. O zaman tabii bugün yapılan bu faaliyetlerde siyasetin etkisi olmuyor mu? Bir defa önce şunu söyleyeyim. Sayın Bakan da biraz önce aynı şeyleri belirtmişti. Biz hiçbir zaman siyasete güvensizlik veyahut da siyasetçilere güvensizlik diye burada bir şey gündeme getiremeyiz, aksi hâlde gerçekten kendi kendimizi inkâr eder duruma düşeriz. O başka bir olaydır, burada siyasetle hiçbir ilgimiz yok, bunu özellikle belirtmek istiyorum. Eğer bu sizin söylediğiniz, biraz önce söylediğiniz, "Arkasında siyasi bir güç olacak." dediğiniz zaman zaten bizim söylediklerimizin hepsi

doğru oluyor. Ha, diyoruz ki: Özerklik, gerçekten bir bilim kurulu oluşturuyorsak o bilim kurulu hakikaten bilim insanlarının yönettiği... Ama gayet tabii örneği var, işte her zaman söylüyoruz, TÜBİTAK; başına başkanı atanıyor ve diğerleri de onu takip ediyorlar. Bir özerk kuruluştan söz ediyorsak sistemi böyle olması lazım ve bu şekilde de Sayın Bakan ve Bakanlık da gerçekten hem az meşğuliyetiyle diğer konularla daha az meşğul olacak ve gerçekten ülkemizin geleceğine çok daha fazla katkı sağlayacak ama görülüyor ki burada amaç kurduğumuz organizasyonun arkasında siyasi bir güç olarak Sağlık Bakanlığı ağırlığını koyacak ve bu organizasyon yapılacak. Şimdi, ben Ağâh Bey' den bunu anlıyorum. O da hakikaten ileride birtakım sıkıntılar gündeme getirecek. Bunu da özellikle belirtmek istiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Vekilim.

Hükümet önergeye katılıyor mu?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AĞÂH KAFKAS – Katılmıyoruz efendim.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna

Görüşülmekte olan kanun tasarısının 6. Maddesinin 1. Fıkrasının (ç) bendinin madde metninden çıkarılmasını teklif ederiz.

Özgür Özel

Ali Öz

Manisa

Mersin

BAŞKAN – Özgür Bey, gerekçe mi, konuşmak mı istiyorsunuz?

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Ali Bey'in önergesi.

BAŞKAN – Ali Bey...

ALİ ÖZ (Mersin) – Gerekçe...

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Kullanılacak kamu kaynağının tamamının bilim kurullarının denetimine tabi olması amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AĞÂH KAFKAS – Katılmıyoruz efendim.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna

Görüşülmekte olan kanun tasarısının 6. Maddesinin 1. Fıkrasının (ç) bendindeki "tutarı 1 milyon Türk lirasının üzerindeki" ibaresinin tasarı metninden çıkarılmasını teklif ederim.

Özgür Özel

Aytuğ Atıcı

Manisa

Mersin

BAŞKAN – Aytuğ Bey...

ALİ ÖZ (Mersin) – Bizim de var değil mi, aynı mahiyette?

BAŞKAN – Aynı mahiyette başka önerge yok.

Buyurun Aytuğ Bey.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Şimdi, arkadaşlar, aslında burada yaptığımız düzenleme alt komisyonda bir noktada anlaşığımız düzenlemeyle alakalı. Yani, ne demiştik orada: Bilim kurullarından geçen projelerin fiyatı ne olursa olsun Yönetim Kurulu tarafından onaylanması. Yani, burada 1 milyon Türk lirasının üzerindeki onaylıyor Yönetim Kurulu. Yani, birisi bir proje yapacak, eğer 1 milyon liranın altındaysa yani 1 trilyon –bu arada genç arkadaşlarım da tabii hayretle bakıyorlardır "Bir projeye 1 trilyon para mı verilir?" İşte, derdimiz o, bu parayı mutlaka üniversite aracılığıyla kullanın diye söylüyoruz- lira parayı bilimsel kuruldan geçtikten sonra Başkan imzalıyor, 1 trilyonun üstündeki parayı Yönetim Kurulu imzalıyor. Burada para miktarı değil bizim için önemli olan. Bizim için burada önemli olan, bu projenin, bir; benim ülkem için önceliklerinden bir tanesi olup olmaması; iki, 1 lira da olsa, 10 trilyon da olsa bu parayı hak edip etmemesi. "1 milyona kadar şu versin, ötekine bu versin." Yani, bu nasıl bir...

İSMAİL GÜNEŞ (Uşak) - Anlaşmıştık herhâlde o uygulamada.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yok, o başka bir şeydeydi, onu yazmadık, bu o değil.

İSMAİL GÜNEŞ (Uşak) – “Bilimsel kuruldun geçtikten sonra Başkan 1 milyona kadar verebilir.” yazmıştık.

AYTUĞ ATICI (Mersin) - Bunu 1 milyondan sonrası için konuşuyoruz, sonrası için Yönetim Kuruluna geliyor. Biz de diyoruz ki: Tutarı ne olursa olsun bilim kurullarından geçsin, Yönetim Kuruluna gelsin, tutarla ilgisi olmadan geçsin, ne mahzuru var?

BAŞKAN – Ali Bey, söz istiyor musunuz?

ALİ ÖZ (Mersin) – Evet.

BAŞKAN – Buyurun.

ALİ ÖZ (Mersin) – Teşekkür ediyorum.

Sayın Başkanım, şimdi, aslında bu meblağın miktarı çok anlamlı değil. Meblağ şu olmuş, bu olmuş değil ama Türkiye’de genel manada yani Türkiye’de olan şeyler üzerinden buralara eğer bunları nakşedebilirsek memleketin daha fazla menfaatine olur. Buraya koymuş olduğunuz sınırı belirli bir rakam maalesef kötü idarecilerin elinde çok rahat bir şekilde kullanılır. Bakın, bunu Kamu İhale Kurulunda doğrudan teminlerle, doğrudan almalarla, şunlarla, bunlarla hep yaşıyoruz. Siyasetle uğraşan herkes özellikle bu şeylerin çok fazla yapıldığını bilir ki bunlar da sonuçta memleketin aleyhine olan şeyler. Bir meblağ koyuyorsunuz, o meblağın tam bin lira, iki bin lira aşığından doğrudan teminle bir sürü iş yapanlar biliyoruz. Bu da benzer bir şeydir. Siz burada gerçekten tamamını meblağı ayırmaksızın Yönetim Kurulunun denetimine koymazsanız sizin karşınıza projeye gelecek olanlar bu rakamın çok altında bir rakamla Yönetim Kurulunu baypas edebilirler. Dolayısıyla, buna fırsat tanımamak lazım. Onun için Bilim Kurulundan Yönetim Kuruluna gitmeli. Bakın, bu 1 milyon olmaz, 999.999 oldu. Ne olacak?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tamam, şu vakfa yatan parayı söyle.

ALİ ÖZ (Mersin) – Onu bilemiyorum ben ama bunlar kullanılıyor bizim ülkemizde; olan şeyler, yaşadığımız şeyler. Gelin, o zaman, buna bir fiyatlandırma yapmadan gerçekten devletin şu kurmuş olduğumuz kurumlarına güvenerek bunların tamamen yetkisine bırakalım. Sayın Bakanım, bunlar kullanılıyor ve kötüye kullanılıyor. Kötüye kullanılacak bir şeyin kanunla önünü niye açıyoruz?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Şimdi, biraz önce orada kurula yetki bıraktığımız zaman özerklik elden gidiyor, siyaset müdahale ediyor diyoruz, şimdi Yönetim kuruluna... Burada diyoruz ki: Normal projeye bir proje bilim kurulundan gelmiş. Bu bilim kurulundan gelen bir projeyi enstitü başkanı onaylamış, kurum başkanına gelmiş. 1 milyon liranın altındaysa bu hızlı akış içerisinde, kendi dinamikleri içerisinde götürsünler. Proje büyüdüğü zaman bürokrasi karar almakta zorlanıyor. Orada siyasi bir iradenin de olduğu Yönetim Kuruluna gelmesinin daha reel, daha çabuk geçmesine katkı sağlayacak bir mekanizmadır bu yani bir anlamda bu yıllarca kamu kuruluşlarında yok mudur? Belli bir limite kadar günübirlik harcama ya da günübirlik yapılacak işin bir karara ya da ihaleye bağlı olmaksızın yapılması gibi burada işin daha reel ve daha pratik yürütmesine katkı sağlamak için yapılmış bir düzenlemedir. Aksine, bunun tamamını biz yönetim kuruluna getirebiliriz. Biraz daha sürecin uzamasına ve işin daha çok bürokrasiye boğulmasına katkı sağlamaktan başka bir işe yaramaz yani.

AYTUĞ ATICI (Mersin) - O zaman, hepsini Başkana versek Sayın Bakan Yardımcım. 1 trilyonun, 1 milyonun üstünü de Başkan yapısın, madem güveniyoruz. Niye güvenmiyor muyuz 1 trilyona kadar? Hepsini Başkana yaptıralım.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Yok, güveniyoruz ama 1 milyonun üzerindeki proje daha büyük bir projedir, bunun daha büyük bir heyet tarafından tartışılıyor olması uygulama aşamasını daha kolaylaştıracaktır, kaynak bulunmasını daha kolaylaştıracaktır.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Bakanım.

Önerge üzerinde başka söz isteyen?

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Ben varım.

BAŞKAN – Buyurun.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Şimdi, Sayın Bakan Yardımcım, şöyle bir durum var, şahsınıza saygımız, sempatiimiz büyük ama yani şimdi bu görevi yapış şeklinizde bir sıkıntı var. Bir önceki turda bir sürü şey söyledik, bu özerklikle ilgili eleştirileri söyledik, sağlıktaki atamaları söyledik ve şahsi verilerin SGK tarafından satılması ve torba yasanın Sağlık Bakanlığının alanına müdahalesini söyledik. Bir kere bu konuda bir değerlendirme bekleriz sizden yani. Niye söylüyoruz ki? Ben bunu kendi kendime gidip yukarıda boş odada da söylesem aynı şey olacak. Yani, burada “Olmaz öyle şey. Şunu araştıracağız, burada böyle düşünüyoruz, burada da sizden ayrılıyor.” demeniz lazım bize. Sonrasında devam edeceğim ama ben önce bir değerlendirmenizi bekliyorum yani bu konuda.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Bakan Yardımcım.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Şimdi, Plan Bütçe Komisyonunda gece yarısı filan bir madde geçmedi. Biraz önce değerli milletvekilimizin de ifade ettiği gibi gündür Plan Bütçe Komisyonunda bu torba yasa tartışılıyor, alt komisyonda uzun süre tartışıldı her bir madde enine boyuna. Daha sonra üst komisyonda uzun süre tartışıldı ve şimdi orada, Plan Bütçe Komisyonundaki arkadaşlarımız yani Türkiye Büyük Millet Meclisinin en çok milletvekili üyesi olan Komisyondaki arkadaşlarımız iktidarıyla muhalefetiyle bir çalışma yapmışlar ve torba yasa da bizden gelmiş, orada da kişisel veriler güvenceye -biraz önce kendisinin de ifade ettiği şekilde- alındığına göre bence bir sakınca yok diye düşünüyorum. Çünkü orada bilimsel bir veri tabanı oluşuyor ve bu veri tabanının ülkenin bilimsel gelişmesine ve AR-GE çalışmalarına katkı sağlayacaksa, kimi global verilerin bu ülkedeki yapılacak yatırımlara, üretilcek teknolojiye katkı sağlayacaksa, üretilcek ilaca katkı sağlayacaksa örneğin, bir ilacın üretimine katkı sağlayacaksa ve böyle bir yatırım yapacak birisinin de böyle bir veriye, global bir veriye ihtiyacı varsa bu veriyi elde edebileceği en sağlıklı kaynak da Sosyal Güvenlik Kurumunun kaynakları ve bilgi birikimidir diye düşünüyorum. Onun için, kişisel mahremiyet konusunda bizim Bakanlığımızın görüşü bellidir ve nettir. Kişisel mahremiyete gerçekten herkes saygı duymalıdır, kişisel mahremiyete özen göstermelidir ve hiçbir şekilde de paylaşmamalıdır. O noktada herhangi bir problem yok.

Şimdi, sizin söylediğiniz konuyla ilgili Kamu Hastaneleri Kurum Başkanımız burada. Gerekli incelemeyi yapması konusunda kendisine rica ettik ve bize bilgi sunacak, gereken çalışmayı yapıp sunacak.

Evet, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Zafer Bey, söz talebiniz var mı?

KAMU HASTANELERİ KURUMU BAŞKANI UZM. DR. ZAFER ÇUKUROVA – Yok efendim.

BAŞKAN – Yok, peki, teşekkür ederiz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ben bir tek Sayın Bakan Yardımcısının söylemine yani “Biz Sağlık Bakanlığı olarak mahrem bilgilere riayet ediyoruz, önem veriyoruz.” diyor ama biz Hükümeti bir bütün olarak görüyoruz. Sonuçta Hükümetin Sağlık Bakanı ya da Bakan Yardımcısı böyle düşünebilir ama bakın, Hükümetimizin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının 24 Ocak 2013 Perşembe günü CNN’de yaptığı açıklama. Benim bir açıklamam vardı “72 milyona verilerimizi sattınız.” diye. Arkasından çıkıp cevap veriyor Sayın Bakan, Sayın Çelik diyor ki: “Hiç lafı dolandırmıyorum. İlk etapta 72 trilyon -eski rakamla- verdik ama altı ay sonra gözden geçirilecek. Belki 200 trilyon, belki de 300 trilyon kuruma gelir elde edeceğiz.” Buyurun. Yani, Sayın Bakanın doğrudan, benim de kendi kulaklarımla televizyondan duyduğum, gördüğüm bir konudur. Yani, AKP Hükümetinin bir bakanı bizim sağlık verilerimizi “Evet, 72 milyona sattım. Az bile satmışım, altı ay sonra bir daha bakacağım. Belki 200’e, belki 300’e satacağım.” diyor. Siz diyorsunuz ki: “Vallahi biz çok riayet ediyoruz.” Sayın Bakan Yardımcım yani ben aklınızdan böyle bir şey geçmiş olduğunu biliyorum, beyninizin, gönlünüzün kabul etmediğini de buradan algılıyorum ama buyurun, satıldı bu, konu oldu, Mecliste konu oldu, Sayın Bakan çıktı, “Evet, sattım. Ucuza satmışım. Altı ay sonra 200-300’e satacağım.” dedi yani bunları yaşadık biz, endişelerimiz bu yüzdendir. Onu söylemek istiyorum.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – İzin verir misiniz Sayın Başkan, bir cümle ilave etmek istiyorum.

BAŞKAN – Tabii, buyurun Sayın Bakan Yardımcım.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Esas itibarıyla demin söylediğim... Tabii ki ben burada Hükümet adına bir şeyler söylüyorum. “Bakanlığımız özen gösteriyor.” derken belki orada bir yanlış anlaşılmaya müsaade etmemek adına diğer bakanlıklarımızın gösterdiği gibi bizim Bakanlığımız da aynı kişisel verilere özen gösteriyor diye cümleyi düzeltmem gerekir o birilerin istismarı ya da yanlış anlaşılmasına meydan vermemek adına. Sayın vekilimizin söylediği bilgilerin Sayın Bakanın açıkladığı oranda ve Plan Bütçe Komisyonundan geçen şekliyle kişisel verileri korumak kaydıyla oradaki global bilgilerin satılabileceğini, kamuoyuna yani ülkemizin yararına da kullanılma ihtimali olan bu genel verilerin kullanılabilceğini ve bundan da gelir elde edilebileceğinin benim açımdan da sakıncası olmadığını biraz önceki ifademde anlatabildiğimi sanıyordum ama şimdi bir kez daha altını çizmek isterim ki kişisel verilere girmemek kaydıyla, Sosyal Güvenlik Kurumunun elinde özellikle çok geniş bir veri tabanı oluyor ve siz bu ülkedeki yapacağınız yatırımlarda, bu ülkedeki alacağınız bir kısım AR-GE faaliyetlerinde kullanılmak üzere bu verileri global olarak birilerine de verdiğiniz zaman bundan para kazanacaksa ve bu da ülkenin yararına olacaksa ben bunu niye bedava vereceğim ki? Elimde bu bilgi var. Bu bilgi birileri tarafından AR-GE faaliyetlerinde kullanılmak üzere isteniliyorsa, bunun karşılığında bu veri de benim elimdeyse ve bu veriden de para kazanıyorsam bu kazanılan para da bu ülkenin Sosyal Güvenlik Kurumuna bir katkı sağlıyorsa bence bu olay masum bir olaydır, reel bir olaydır, doğru bir olaydır diye düşünürüm.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakan Yardımcım, ülkemizde kişisel verileri koruma kanununun olmadığını ve on iki yıldır da bunu çıkarmak için çok mücadele etmemize rağmen AKP hükümetleri tarafından çıkarılmadığını hatırlatırım. Eğer kişisel verileri koruma kanunu yok ise sizin bilgi sağlayacağınız insanlar gerçekten bizim bütün mahrem bilgilerimizi alırlar çünkü kanuni bir kısıtlama yoktur. Çok yakın bir zamanda, hatırlayacaksınız, bazı insanlar eczanelere giderek “Ben Bakanlıktan geliyorum. Şu verileri bana ver.” dediğinde reçete bilgileri önlerine kondu, “Aytuğ Atıcı hangi ilacı kullanmış, teşhisi neymiş, hangi doktora gitmiş? Sadece ilaç adına bakacağım.” deyip bunlar alındı, siz müdahale ettiniz bu konuya, eczanelerde “Aman, dikkat!” dediniz. Ne oldu o iş? Hiçbir şey çıkmaz. Neden? Çünkü kişisel verileri koruma kanunu yok. Siz yolu böyle açarsanız, “Efendim, global veriyi veririm, satırım.” derseni o zaman insanlarda oluşacak kavram şudur: “Bakanlık verilerimizi satır. Ben de firmayım, gelir alırım, ismi de alırım, cismi de alırım.” anlamı çıkar eğer siz bunu bir koruma kalkanına büründürmezseniz. Büründüremiyorsanız o naiftir, korumasızdır ve o bilgiye erişim de mübah değildir, ahlaki de değildir çünkü benim kendime göre çok gizli ilaçlarım, hastalıklarım olabilir, eşimin, kız kardeşimin, annemin, babamın olabilir. Bunlara pazarlama yolunu açtığınız zaman, o zaman altından kalkamayız. Ha, derseni ki “Kardeşim, kişisel verileri koruma kanunum var. Eğer senin adın ifşa edilirse bunun cezası şudur.”, ben rahatlarım ama bunu yapmıyorsunuz, yapmadan verileri satıyorsunuz. Konu budur, yoksa global verileri biz de kullanıyoruz, istatistiki veri, bilimsel veri kullanıyoruz kim ne yapmış diye, bunu biz kongrede sunuyoruz, bilimsel veri olarak sunuyoruz ama firmalara değil Sayın Bakan Yardımcım.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyoruz.

Özgür Bey, bu gece konuştuğumuz kanun üzerinde yoğunlaşırsak...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Tabii, tabii.

Sayın Bakan Yardımcım, şimdi, bir kez şunu söyleyelim: Aslında iyi bir yere geldik. Diyorsunuz ki: “Demek ki sizin de katkınızla bu iş olmuş.” Benim dediğim şu, çok net: “Gayrimaddi hakları satabilir.” diyordu SGK. Şimdi, biz hiçbirimiz ellemeseydik yani sizin kadar konuya etkileşimsiz ve tepkisiz dursaydık böyle geçecekti, bu durumda her türlü kişisel veriyi de satabilecek bir durumla karşı karşıya kalacaktık. Ha, Anayasa’daki o güvenceyi düşünerek buna cesaret etmezler miydi? Görüyoruz ki etmişler geçmişte, bir.

İkincisi: Esas sizden beklenen olumlu katkı şudur: Bütün dünyada –genel terim olarak hani- bu işin “default” durumu -yani argoya kaçacak ama- kafadan hâli şudur: Her türlü veri gizlidir, toplanamaz, harmanlanamaz, parça parça veya bütünsellik içererek veya tümünden satılamaz. Bu konuda muvaffakiyet istenir. Örneğin ben e-reçete uygulamasından önce bir Avrupa Birliği projesiyle Sağlık Bakanının da paydaş olduğu bir noktada Türk Eczacıları Birliği adına Portekiz’de e-sağlık uygulamalarını incelerken başlayan ve bütün dünya örneklerini topladığımız bir bilgidir hareketle söylüyorum bunu, Sağlık Bakanlığının da arşivlerinde İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğünün bu var. Bir kişiye ait bilginin “default” hâli gizliliklidir. Bunun toplanması, birleştirilmesi, harmanlanması, hatta anonim bilgiye esas teşkil edecek veri tabanının bir parçası olması dahi iznine bağlıdır. Portekiz’de buna 4 kademeli izin veriyor. “Her şey her şeyi görsün. İsmim gizli kalsın, hastalığım gizli kalsın.” diyor, böyle farklı şeyleri var. Bu konuda bir çalışma yapmanız lazım öncelikle. Bunu yapmadığınız yerde...

Bir de, şunu da söyleyeyim: Sağlık otoritesinin de el değiştirdiği yani sizin yönetmeniz gereken alanı SGK’nın çok farklı uzmanları yönetir hâle geldi. Bu sizin “Bir şey olmaz.” demenizden veya bu torba yasa mantığından oluyor. Eğer size kalsaydı çok tehlikeli bir şekilde orada CHP, MHP, BDP grupları uyardı, bürokratlara döndü, tatminkâr cevaplar alınmadı. AKP grubunun değerli milletvekilleri “Ya, bu işe bir bakın.” dedi de ondan sonra bir şeyler düzelmeye başladı. On iki gündür bu işlerle uğraşılıyor. Bu gece hâlâ daha içler rahatlamadı. Şimdi, burada yani “Bu hayırlı bir iştir.” falan diyecekseniz bunun hayırlı işi şu: Bir etik kurul tarif edeceksiniz. Etik kurul Sağlık Bakanlığından, SGK’dan, elbette ki çoğunluğu kamudan olacak ama Türk Eczacıları Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türk Dişhekimleri Birliği, Türkiye Barolar Birliğinden katkı alacak. Bazı verileri talep eden kişilerin talepleri etik kurulca değerlendirilecek. Bunun dünya sağlığına, toplum sağlığına, insan sağlığına, yeni ilaç geliştirmeye katkıları varsa buna etik kurul “Evet.” diyecek. Etik kurul bazen de bu verilerin parasız talep edilme durumunu da karara bağlayacak. İlla, parası olana vermeyeceğiz bunu; mesela, Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesinde bir doçentimiz Türkiye yararına bir ilaç geliştirecek, bu parayı Novartis firması basıp bu veriyi satın alabilir ama o kişi satın alamaz. “O firmanın güdümünde bir şey yapmasın, şimdiden onun kontrolüne geçmesin.” diye, etik kurul diyecek ki “Bu bilgileri o zaman şu kişiye ücretsiz olarak da verelim bu kadar kıymetli bilgiyi.” Siz böylesi bir alanda düzenleme yapmadıktan sonra, kurda kuşa yem olacağız. Yani bizim anlatmaya çalıştığımız bu, bir mantalite vermeye çalışıyoruz. Dünyaya bakın, dünyadaki örneklere bakın, bir hazırlık yapın ve bu işin patronu olun, siz Sağlık Bakanlığısınız. Sosyal Güvenlik Kurumu aslında, sonuçta, sigorta kurumudur ya, kamu elinde, özerk veya bilmem ne, bir sigorta kurumu onlar ve hem ödemeyi

yapacak hem kuralı belirliyor, bir de topladı. O zaman şu tartışma çıkar: Bu verileri kim giriyor sisteme? 24 bin tane eczacı giriyor. Türk Eczacıları Birliği eczacıların arayüz programını yapıyor "TEBEOS" diye. Türk Eczacıları Birliği der ki: "Benim üyelerimin derlediği, topladığı bilgidir, ben de bunu satırım." Yapmaması lazım, yapmamasının önünde engel olmak lazım. Kamu kurumu niteliğinde meslek örgütüdür, Allah'tan yapmıyor ama SGK bu cüreti kendinde nerede buluyorsa bunu TEB de bulabilir, hatta daha beterini söyleyeyim, Farmakom, Byte gibi programlar da kurabilir. Bilgisayarınıza program kuruyorsunuz, her veriyi oradan giriyorsunuz, o küçük bir cookie ile o veriyi alabilir, hatta bir dönem almışlardı da; bunlarla ilgili düzenlemelere ihtiyaç var. Ben bunu öyle şey olsun diye söylemiyorum yani. Tam orada konuşulurken geldim ve burada bu, bir baktım çok başka bir düzlemde. Yani aslında böyle, TÜBİTAK'ın yapması gereken...

Bunları bırakın, Plan ve Bütçe Komisyonu konuşsun. Bence bu işleri TÜBİTAK yapacak, "Sağlığın TÜBİTAK'ını kuruyoruz." diyorsunuz. E, birisi Dışişlerinin TÜBİTAK'ını kurar, öbürü Enerji Bakanlığının TÜBİTAK'ını kurar, öbürü bilmem... TÜBİTAK diye bir kuruma da gerek kalmaz. O zaman eski adı Millî Prodüktivite Merkeziydi, işte, verimlilik falan... Şimdi adı da değiştiği Bakanlığın, bu merkezin bağlı olduğu; Kalkınma Bakanlığı herhâlde şimdiki adı. Kalkınma Bakanlığı da bir gün der ki "Ey, arkadaşlar, herkesin kendi TÜBİTAK'ı var, gelin, bunları bir merkezî yapıda yapalım, etkin fon yönetimi yapalım, bilim kurulu olsun... Bugünkü TÜBİTAK'a döneriz.

Şimdi, biz aslında evrim sürecini geriye işletiyoruz, bugünkü TÜBİTAK bu tip kötü kaynak kullanımlarının, aslında işi bilimsel araştırma olmayan başka başkalarının TÜBİTAK'çılık oynamasına mani olmak için yapılmış, merkezî doğru düzgün bir şeydir. TÜBİTAK'ın son bir buçuk ayda yaptığı işlere bakmayın, genelde yaptığı işler doğru işler.

Şimdi, kooperatif bir iş yapıyoruz devlet olarak, diyoruz ki "Ben ortaklıktan çıkacağım, kendi arsama kendim bina dikeceğim." E, verimsizsin. Oradan çekme, buradan bilmem ne. TÜBİTAK yapıyor bu işi, TÜBİTAK'ı zenginleştir, sağlık TÜBİTAK'ı nereden çıktı? O zaman herkesin kendi TÜBİTAK'ını kurma hakkı çıkar, o zaman da bu işler bambaşka bir yere gider yani bunları bu düzlemde tartışabiliyor olmamız diye düşünüyorum.

Bir de bir başka tartışmayı körüklemeyelim ama bu kişisel verilerle ilgili SGK'ya dava açan kişinin de geçen dönemde bu tasarının peşinde olan iktidar partisinin bir eski dönem milletvekili olduğunu da bilin. "Bu düzenleme neden lazım? Bize dava açıyorlar." diyor, biz ona verileri sattık, sonra Anayasa Mahkemesi kararından sonra verinin devamını sağlayamadık, bize dava açıyor. Kim açıyor? Geçen dönem iktidar partisi milletvekili. Geçen dönemde bu işi Parlamenteoda kovalıyormuş. Bir de böyle bir gerçeklik var. Ondan, Allah aşkına Sağlık Bakanlığı bu işlerde böyle bir şey yapsın.

Öbür yandan Sağlık Bakan Yardımcısının "Şimdi Kamu Hastane Birlikleri Başkanımız bu önemli konuya cevap verecek." dedikten sonra...

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – "Cevap verecek." demedim, "Araştıracak, bize bilgi verecek." dedim.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – ...bir açıklama yapmaması, "Öyle bir şey söylemeyeceğim" falan demesi de doğru değil. Ben çok net bir şey söylüyorum yani. Tamam, eğer araştırıp verecekse yarın tamam, eyvallah.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Araştırma yapacak, ben söylediğimi biliyorum, tutanaklarda olduğunu da... Herkes de burada yani ben arkadaşlarımıza "Araştırma yapacak..."

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Ben yanlış anladım o zaman. Yarın bekliyoruz o zaman, yarın bekliyoruz.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – ...size bilgi verecek." dedim.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Tamam, Muzaffer Bey'den isimleri alabilir, yakınlık derecesini o daha doğru biliyormuş. Benim de Sağlık Bakanlığına bu konuda verilmiş 4 soru önergem var. Masöründen bilmem nesine kadar, lise mezunu, ortaokul mezunu; her yerde, Kamu Hastane Birlikleri geldi geledi, her yerde, liyakat değil, iktidar partisinde yönetici olanlarla birinci derece yakınları sağlık yöneticisi oldu. Bunu hepimiz biliyoruz. 4 soru önergem var, onlara cevap verseniz, hani Kamu Hastane Birlikleri Başkanı yarına kadar çalışacak ya, benim soru önergelerime cevap vererseniz aslında hepimiz biliriz bunu yani.

BAŞKAN – Şimdi, soru önergelerine cevabı burada beklemiyorsun.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Hayır hayır, burada değil. Yani ben bunu ilk kez duymuyorlar demek istiyorum. Özur dilерim Başkanım, yani "Soru önergeme cevap verin." demiyorum. İlk kez duymuyorlar, soru önergesi muhtemelen masasında duruyor, o soru önergesine verilecek cevap o gün yok ki verilmedi, bugün yok ki çalışma yapıp söyleyecek. Tamam, yarın alalım cevabı, bekliyoruz.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AGÂH KAFKAS – Katılmıyoruz efendim.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna

1/937 Esas Numarası ile görüşülmekte olan "Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı"nın 6. Maddesinin (1). Fıkrasının (d) bendinin Tasarı metninden çıkarılmasını teklif ederiz.

Aytuğ Atıcı

Mersin

Özgür Özel

Manisa

BAŞKAN – Konuşacak mısın Aytuğ, yoksa gerekçe mi?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakan Yardımcım, şimdi bir özel sağlık sigortası yaptırmaya kalksanız, deseniz ki “Ya, ben özel sağlık sigortası yaptıracağım.” size ilk sordukları şey T.C. kimlik numaranız. Hiç alakası yoktur. Özel bir şirkete, bakın, devlete değil özel bir şirkete gidiyorsunuz ve diyorsunuz ki “Sağlık sigortası yapacağım.” hemen T.C.’nizi istiyor, sizce niye olabilir? Çünkü T.C. kimlik numarasıyla Aile Hekimliği Bilgi Sistemi’ne girdiğinde -şifrelerini de çok kolay elde ediyorlar- sizin bütün mahrem bilgilerinize ulaşıyorlar; tansiyon hastası mısın, kalp hastası mısın, depresyonun mu var, “Ben bu adamı sigortalarsam ne kadar zarar ederim, bunu kaçta sigortalayayım.” ve reddediyorlar seni. Neye dayanarak? Bu kadar, iliklerimize kadar girmeye çalışıyorlar. Kim bunu yapan? Kâr etmek isteyen şirketler. Yani bir şirketin gözünü eğer kâr bürümüşse haklıdır, işte Soma’da niye öldü bu işçiler? Kâr hırsından öldüler. Bunu hepimiz biliyoruz, bunun fitratında olduğundan falan değil.

Bu madde de (d) fıkrası da yine bir şirket kurmayla alakalı. Bu şirketleri kurduğunuzda işte, başınıza bunlar geliyor. O yüzden siz sağlık sistemini kurgularken 1’inci amacınız kâr olmamalı, birinci amacınız kâr etmek olmamalı her ne olursa olsun. Ya, kâr etmek kötü bir şey değil, elbette değil. Ama sizin birinci amacınız kâr etmek olur ise o zaman biz bu işin altından kalkamayız, hiçbir şekilde de buna izin veremeyiz. O yüzden bu şirket kurma sevdasından mutlaka vazgeçmeniz gerekiyor çünkü kurulan şirketlerin ülkemizi nerelere götürdüğünü, Sağlık Bakanlığı nasıl alayıp pullayıp bir şekilde para vererek kişisel bilgileri aldığını bildikten sonra burada yapılacak olan araştırmanın kodlarını da yine alacaklar. Benim bilim adamım çalışacak, benim hocam çalışacak, benim bütçemden para verilecek ama Sağlık Bakanlığının ortaklık kurduğu şirketler dönecekler, benim ilaç kodlarımı, biyolojik kodlarımı alacaklar, ondan sonra da bunu ilaca çevirecekler. Bunun bu gibi sakıncaları var, bu gibi riskleri var. O yüzden biz bu önergeyi verdik.

BAŞKAN – Hükûmet önergeye katılıyor mu?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Katılmıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna

1/937 Esas Numarası ile görüşülmekte olan "Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı"nın 6. Maddesinin (2).fıkrasının Tasarı metninden çıkarılmasını teklif ederiz.

Aytuğ Atıcı

Mersin

Özgür Özel

Manisa

Aynı mahiyetteki diğer önerge sahibi:

Ali Öz

Mersin

BAŞKAN – Buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Şimdi, bakın, burada yine bir 1 milyon lira üzerinden giden tartışmaya, bakın, kanuna neler sokma... Yani benim Sağlık Bakanlığımın kafası nelerle meşgul. Biz size dedik ki “Bu 1 milyon lirayı bir kaldıralım.” Araştırmaları parayla değil, öyle araştırmalar olur ki 100 bin liraya çok muhteşem sonuçlar elde edersiniz. Yani biz Mersin Üniversitesinde sadece 100 bin lira bulduğumuz bir parayla Türkiye’de ilk defa beyin soğutma sistemini kurguladık, kurduk, bununla ilgili tezler yaptık sadece 100 bin liraya.

Bir başka 100 bin liraya biz, sadece 100 bin liraya, hücre kültürümüzü uyguladık ve beyne kök hücre tedavisi yaptık, 100 bin liraya. Yani siz trilyonlardan bahsediyorsunuz, sonra sizin kafanız neyle meşgul? Bilmem ne sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca ilan edilen değerlendirmelere bu milyonu artırırım... Ya, benim Bakanlığımın kafası bunlarla meşgul olmamalı ya! Ben bunun ne anlama geldiğini anlayabilmek için, efendim (1)'inci fıkranın (ç) bendini aradım, döndüm 1961 tarihli 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nu çalıştım. Ya, bu olmamalı, bu olmamalı arkadaşlar ya. Benim Bakanımın kafası sadece ve de sadece piramidin en alt tabakasından başlayarak yukarı çıkmalı yani halk sağlığıyla meşgul olmalı. Ama siz şimdi 1 milyonun bilmem ne kanununa göre şu kadarını artırayım, bu kadarını... Ya, nereye kadar gittiğini işin görüyorsunuz yani teknokratların, bürokratların eline bırakırsanız sadece, onlar da işlerini mükemmel yaparlar, işte böyle olur. Hayır, benim aradığım ruh bu değil. Benim aradığım ruh bu değil. Benim bu 1 milyon lira, bilmem bunlara ihtiyacım yok. Çok güzel yetişmiş, genç arkadaşlarım var, biraz para verseniz, biraz destekleseniz Türkiye'yi de uçururlar. Ne olur bunu dikkate alın.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Önerge üzerinde söz isteyen? Yok.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Katılmıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna

1/937 Esas Numarası ile görüşülmekte olan "Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile ve Kanun Hükmünde Kararnelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" nın 6. Maddesinin (3). Fıkrasının, "Yönetim Kurulu, ayda bir defadan az olmamak üzere, üyelerin üçte ikisi ile toplanır ve salt çoğunlukla karar alır." şeklinde değiştirilmesini teklif ederim.

Aytuğ Atıcı

Mersin

BAŞKAN – Buyurun Aytuğ Bey.

Özgür Özel

Manisa

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakanım, şimdi, burada siz yokken yönetim kurulunun içeriğini tartıştık ve yönetim kuruluna mevcut hâliyle sadece 2 enstitü başkanlığı eklediniz ama bu hiçbir şeyi değiştirmede. Yani yine özerk olmayan bir yapı korundu. Şimdi, birazdan da önerge vereceksiniz, öyle anlaşılıyor. Çünkü bu en az 4 kişiyle toplanmayacak, 7 kişiye çıkardınız yönetim kurulunu; muhtemelen bir önerge gelecek önümüze ve kendi maddenizi kendiniz değiştirmiş olacaksınız. Yani bakın, konuşa konuşa üç gün içerisinde, yarın ya da öbür gün bu tasarı burada tekamül ettiğinde inanın, siz de şaşırıp kalacaksınız çünkü şu ana kadar sanıyorum, 15'ten fazla önerge kabul edilerek bu tasarı şekillendirildi. Ne için şekillendirildi? Tamamı ülkemizin akademik yapısının sağlamlştırılması için harcanan çabalarla oldu. Ben bundan memnun olduğunuzu da biliyorum. Arkadaşlarımın da memnun olduğunu biliyorum. Bir ortak çalışmanın ürünüdür. Yani bunun tekamül etmesi için biraz daha süreye de ihtiyaç var Sayın Bakanım. Bu, acil bir şey değil, zaten Genel Kurulda görüşüleceğe benzeriyor. Bakın, bugün Salı, gece saat on iki oldu. Ne olursa olsun, bu hafta sonuna kadar Plan ve Bütçe Komisyonu çalışmalarını bitirecek, öyle bir uzlaşma var ve haftaya da torba yasaya başlayacağız ve Sayın Başbakanın da bu konuda çok ciddi ısrarı var, verdiği sözü tutmak istiyor. Bu kadar önemli bir konuyu, gerçekten akademik yaşamı değiştirebilecek bir konuyu siz de algılayarak değişiklikler yapıyorsunuz. Bu, iyi bir şey. Bu ne demek? Agah Bey çok iyi hatırlar, geçen sefer yine Hazirandı -değil mi Agah Bey- yine böyle bir torba tasarı vardı tam günle ilgili, yine canımızı çıkardınız; olmadı, tatil araya girdi, bir süre sonra oldu, ama ondan sonra da o süreç içerisinde bunu insanlar tartışılar ve tıpkı size önerdiğimiz gibi bazı değişiklikler oldu.

Sayın Bakanım, bu yönetim kurulu 5 kişi olur, 7 kişi olur, yani şu kadar heyetin bunu tartışmasının da çok büyük bir anlamı yoktur. Bizim bu tartışmalarımızın daha uygun zeminde olması için, siz de eğer uygun görürseniz biz bu enstitü kurma işini ve üniversite kurulma işini biraz akademik çevrelerin tartışmasını istiyoruz. Biraz da ayağımızı bunun için sürüyoruz tabiri caizse. Burada bu çıkmış, çıkmamış, gerçekten çok büyük bir olay değil. Yani siz sağlıkta dönüşüm gibi Türkiye'nin sağlığını tepeden tırnağa değiştirmeye çalıştığınız bir sistemi kurgulamışsınız, bu onun yanında deveye kulak tüyü bile değil. Yararlı işler de olabilir -şey için diyorum sadece enstitü için- fakat bunun akademik çevrelerce tartışılmasında yarar var. Yine mukteditirsiniz, yine çoğunluğunuz var, yine istediğinizi yapabilirsiniz ama bu çocuğun sakat doğmamasında çok büyük yarar var.

O yüzden, eğer uygunsa arkadaşlarım içinde burada görüşmelerimizi sonlandıralım ve bu işi -önümüzdeki sonbaharda, nasılsa oraya kalacak- bir dinlendirelim, akademik çevrelere göndereyim -zaten herkes bu şeyi izliyor, inceliyor- biraz bir bilgi alalım. Yani siyaseten değil, akademik boyutta yaklaşalım diye naçizane öneririm.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Atıcı.

Buyurun Özgür Bey.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) –Sayın Bakanım, merhabalar.

Aslında biraz önce sizin de takip etmenizi çok arzu ettiğim konuları konuştuk. Plan ve Bütçe Komisyonunda olan bu kişisel verilerle ilgili aslında bizim karşı çıktığımız, daha sonra birilerinin takip ettiği, Anayasa Mahkemesinin bozduğu konuda bir sürü şey. Ümit ediyorum, Sayın Bakan Yardımcım o konudaki hassasiyetimizi, uyarılarımızı, dünyadaki örnekleri, Türkiye’de oluşturulması gereken yapıyla ilgili söylediklerimizi size aktarırlar.

Burada şöyle bir durumla karşı karşıyayız: Saat on ikiye geldi; bu Komisyon Sağlık Komisyonu, biraz önce saat dokuza yirmi vardı, yavaş yavaş artık herkes aklıktan perişan olmuş ama dokuza kadar gidelim ısrarı, düşen şekerler, yükselen sınırlar, hiç bu Komisyonunda daha önce yaşanmayacak diyaloglar yaşandı.

Şimdi, ben on iki gündür sürekli Komisyon takip ediyorum. Plan ve Bütçe Komisyonunda eczacılığı ilgilendiren 17 madde var, Komisyonumuzu ilgilendiren ayrıca 6 madde var, Soma’yı ilgilendiren 18 madde var; alt komisyon, üst komisyon bugün 12’nci ya da 13’üncü gün, 13’üncü gün başlamak üzere. Hiçbir yere gitmeden, Ankara’dan ayrılmadan sadece bir gün o da Plan ve Bütçe Komisyonundaki iktidar grubu toplantı yeter sayısını sağlayamadığı için, tutulan tutanak üzerine pazartesi gününe kaldı. O bir günlük sürede Ankara’dan ayrılarak aralıksız çalıştık, çalışmaktan kaçmıyoruz.

Bu 6’ncı maddede 8’inci önergeyiz. Ben bundan sonraki her maddede yeteri kadar önerge verebiliriz, bu konuda da Komisyonumuzun her bir üyesi, zamanın ne kadar ekonomik kullanabileceği konusunda siz de fikir sahibisiniz. Ama bu Komisyona böyle bir inatlaşma, işte, bugün 25’inci maddeye kadar gidelim... 25’inci madde sabah yedi olur, olmaz. Ama bizde böyle bir sürtüşmenin tarafı olmak istemeyiz çünkü bu Komisyon hep çok faydalı işler yaptı bugüne kadar; bunu sürdürsün, siz de zorlamayın, biz de zorlamayalım, bunun üzerine tekrar görüşelim. Ama saat yirmi dörtte Komisyonun tatil olmasında hepimizin sağlığı açısından büyük faydası var çünkü sabahleyin geleceğiz, tekrar çok sayıda komisyonda, belki burada -orada nasıl bir karar vereceksiniz bilmiyorum- çalışmaya devam edeceğiz. Bu konuda kararı verebilecek olan en üst düzeydeki kişi olarak sizin salonda olmanız da büyük bir avantaj. Aksi durum gerçekten hepimiz açısından sıkıntı yaratıyor.

Çok teşekkür ederim, saygılar sunarım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Efendim, Hükûmet önergeye katılıyor mu?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Katılmıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Bir önerge daha var, okutuyorum:

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna

Görüşülmekte olan Kanun Tasarısı’nın çerçeve 6’ncı maddesinin (1)’inci fıkrasının 1’inci cümlesinin “Yönetim Kurulu, Bakanın Başkanlığında Bakanlık Müsteşarı, Başkan ve Bakan tarafından seçilecek 2 üyeye 2 enstitü Başkanı olmak üzere toplam 7 üyeden oluşur.” şeklinde değiştirilmesini, 1’inci cümleden sonra gelmek üzere “Seçilen üyelerin görev süresi iki yıldır. Üye enstitü başkanları dönüşümlü olarak ikişer yıl için enstitülerin kuruluş tarihi esas alınarak belirlenir.” cümlelerinin eklenmesini, (3)’üncü fıkrasının “Yönetim Kurulu ayda bir defadan az olmamak üzere en az 5 üyeye toplanır ve en az 4 üyenin aynı yöndeki oyuyla karar alır.” şeklinde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

İsmail Tamer

Kayseri

BAŞKAN – İsmail Bey, konuşacak mısınız?

İSMAİL TAMER (Kayseri) - Gerekçeyi okutalım.

BAŞKAN – Gerekçe...

Gerekçe:

TÜSEB Yönetim Kuruluna 2 enstitü başkanının dâhil edilerek TÜSEB'in ana faaliyet birimi olan enstitülerin temsiliyetinin sağlanması amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Katılıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Hükümetin katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmiştir.

Başka önerge yok.

Kabul edilen önerge doğrultusunda maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

(Oturum Başkanlığına Başkan Necdet Ünüvar geçti)

BAŞKAN – İyi geceler arkadaşlar.

Bağışlayın, bugün sizi biraz yalnız bıraktık. Bir yandan da Genel Kurulda Bilişim Komisyonu görüşüldü, onu hallettik, o yüzden Türkan Hocam yönetti.

Yüksek Danışma Kurulu

MADDE 7- (1) Yüksek Danışma Kurulu; Bakanın başkanlığında, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Ekonomi Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı müsteşarları, Savunma Sanayii Müsteşarı, Başkan, Türkiye Yatırım Destek ve Tanıtım Ajansı, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı, Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu, Sosyal Güvenlik Kurumu, Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türk Diş Hekimleri Birliği, Türk Eczacıları Birliği ve Türkiye İhracatçılar Meclisi başkanları, Bakanlık Sağlık Hizmetleri Genel Müdürü ve Yönetim Kurulu tarafından seçilecek altı üye olmak üzere, toplam yirmi sekiz üyeden oluşur. Bakanlık Sağlık Politikaları Kurulu üyeleri Kurula doğal üye olarak katılırlar, ancak oy kullanamazlar.

(2) Yönetim Kurulunun belirleyeceği üyeler; sağlık bilim ve/veya teknolojileri alanlarında en az doktora derecesine sahip, eser, araştırma, buluş veya çalışmalarıyla temayüz etmiş veya bilimsel ve teknolojik sistem, kurum ve birimleri başarı ile kurmuş ve/veya yönetmiş olan yerli ya da yabancı kişiler arasından seçilir. Kurulun gündemine göre oy kullanmamak kaydıyla Yüksek Danışma Kurulu başkanı tarafından görüşlerine başvurmak üzere alanında uzman, yerli ve yabancı kişiler davet edilebilir. Kurulun seçilmiş üyelerinin görev süresi üç yıldır. Üyeler en çok iki dönem için bu göreve seçilebilir.

(3) Yüksek Danışma Kurulu; TÜSEB'in politika, strateji ve hedeflerinin belirlenmesinde ve çalışma programının oluşturulmasında görüş ve önerilerde bulunur.

(4) Yüksek Danışma Kurulu, yılda en az bir defa üye tam sayısının üçte iki çoğunluğu ile toplanır, toplantıda hazır bulunan üyelerin salt çoğunluğu ile karar alır. Yüksek Danışma Kurulunun kararları tavsiye niteliğindedir. Yüksek Danışma Kurulunun çalışma usul ve esasları ile üyelere aranacak diğer şartlar, Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

BAŞKAN - 7'nci madde de üç adet önerge var, okutup işleme alacağım.

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna

1/937 Esas Numarası ile görüşülmekte olan tasarrufların 7. Maddesi'nin (1)'inci fıkrasını aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Aytuğ Atıcı

Mersin

Özgür Özel

Manisa

MADDE 7 - (1) Yüksek Danışma Kurulu; Bakanın Başkanlığında Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı müsteşarları, YÖK Başkanlığı, TÜBİTAK, TTB, TDB, TEB ve Yönetim Kurulu'nun seçeceği 12 üye olmak üzere 21 üyeden oluşur.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Katılmıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Söz talebi?

Sayın Atıcı...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Siz de hoş geldiniz.

BAŞKAN – Hoş bulduk.

Hayırlı olsun, Bilişim Komisyonu Raporu geçti, sizlere de çok teşekkür ettim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – İnşallah işe yarar, güzel işler de olur.

Tam da siz gelmeden önce...

Siz bu arada dinlenip geldiniz, öyle görünüyor, iyi görünüyorsunuz çünkü Genel Kurul biteli bayağı bir süre oldu.

BAŞKAN – Ben aslında bugün var ya...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hiç gelmeyecektim diyorsunuz.

BAŞKAN – Yok yok, gelmeyecektim değil, sabahın erken saatinde başlayan bir maraton vardı ama...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yani biz de siz gelmeden önce, Sayın Bakana makul bir sürede sağlıklı bir çalışma ortamını devam ettirmek üzere talepte bulunmuş idik.

Şimdi, Sayın Bakanım, burada adına “Yüksek Danışma Kurulu” dediğiniz bir kurul var, bir şeye danışıyor. Şimdi, kim danışıyor, danışacak olan kurum kimdir? TÜSEB’in yönetim kurulu. TÜSEB’in yönetim kurulu ne danışması lazım? Yani Türkiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü bir yüksek danışma kuruluna ne danışır? Bilmediği konuları danışır, bilimsel veriler ister.

Şimdi, bakın, siz buraya diyorsunuz ki “Ben buraya Başkanlık ederim, yanıma da diğer bakanların bütün müsteşarlarını alırım.” Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı çok uygundur çünkü yani TÜSEB’in yapısına, ruhuna uygundur. Ekonomi Bakanlığı Müsteşarı orada ne işe yarar, bilmiyorum. Yani benim Ekonomi Bakanlığı kendi alanımda haddim değil, mutlaka çok kıymetli bir arkadaşımızdır, tanımam. Ama para istesiniz Maliye Bakanından isteyeceksiniz ama Ekonomi Bakanlığı Müsteşarına ne danışacaksınız bilmem eğer bir şey danışmak gerekiyorsa da orada koskoca Sağlık Bakanlığı Müsteşarı var, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının Müsteşarı var, bu müsteşarlar diğer müsteşarlarla istişare ederler. İllaki bu kurulda bu kadar idarenin yer alması gerekiyor mu? Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının, Kalkınma Bakanlığının ne işleri var bilmiyorum. Sağlık Bakanlığı Müsteşarına bir lafımız yok; olacak, olmalı tamam. Savunma Sanayi Müsteşarının Yüksek Danışma Kurulundaki anlamını ne olur bana anlatın. Yani siz bana diyorsunuz ki “Biz Sağlık Bakanlığı olarak savunma sanayinin de inovasyonunu yapacağız.” Eyvallah diyeyim ne diyeyim, Allah hepimize yardım etsin. Türkiye Yatırım, Destek ve Tanıtım Ajansı, YÖK’e bir itirazımız yok yani YÖK’ün kendisine var da, madem var, burada olmasına itirazımız yok, TÜBİTAK’a yok.

Şimdi, bakın ondan sonrakilerden daha da vahim. Müsteşara bağlı olarak çalışan Sosyal Güvenlik Kurumu. Dönüyoruz, Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu; zaten bunlar müsteşara bağlı çalışıyorlar mı, bakana bağlı çalışmıyorlar mı? Hem bakan var hem Müsteşar var. Yani bakanın ve müsteşarın olduğu yerde bunları niye koyuyoruz? Bakanın eğer bir fikre ihtiyacı varsa bir talimat buyurur, bütün bilgiler önüne gelir. Halk Sağlığı Kurumu, Kamu Hastaneleri Kurumu yani hem müsteşar var. Bütün Bakanlığın kadrosunu da idari kadrosunu da buraya yüksek danışmaya koymuşsunuz. Odalar ve Borsalar Birliği, hadi bir şeydir, STK mahiyetindedir, olabilir. Bizim ricamızla Türk Tabipleri Birliği, Türk Dişhekimleri Birliği, Türk Eczacıları Birliği kondu, tamam. Ya, Türkiye İhracatçılar Medisinin ne işi var, TİM? Türkiye İhracatçılar Medisi Başkanlığının orada ne işi olduğunu bana ne olur anlatın. İhracat mı yapacaksınız yani yapacağınız ihracat tonlarla yapılacak bir ihracat değil ki; eğer bir bilgi ürettiyseniz, bir ürün varsa elinizde küçücük bir şeydir satacağınız; TİM Başkanının burada ne işi var? Yani Sağlık Hizmetleri Genel Müdürü seviyesine kadar indirmişsiniz olayı. Yani bizim verdiğimiz önerge gerçekçidir. TÜSEB’in idari olarak ihtiyacı olan müsteşarlıkları içine koymuştur, daha sonra da yönetim kurulu tarafından 6 değil, 12 üye eğer seçilirse ki o yönetim kurulu hangi alanlarda kime ne danışacağını çok iyi bileceği için isabetli olur. Yani dikkat ederseniz sırf böyle şurayı değiştirelim, noktayı, virgülü değiştirelim gibi değil. Cidden inandığımız ve olmasının gerekli olduğunu düşündüğümüz konular üzerinde boğaz patlatıyoruz.

O nedenle bu yüksek danışma kurulunun bu şekilde olması... Bunun adı yüksek danışma kurulu değil, bunun adı idare kuruludur olsa olsa çünkü idare var burada başka kimse yok. O yüzden bunun değişmesi bir ölçüde en azından bizi rahatlatacaktır, hiç olmazsa kime ne danıştığımızı bileceğiz, TÜSEB danıştığı insanların bilimsel seviyesine bakacak ve danışacak, aksi takdirde... Neden yani, müsteşar oradayken ben genel müdüre ne danışayım ya. Hem müsteşar her şeyi bilmek zorunda değil, açar telefonu, istediği genel müdüre sorar, hangi konuyla ilgili genel müdürse ona sorar. Yani burayı böyle kalabalık yapmanın kime ne faydası var, vallahi anlamadım.

BAŞKAN – Teşekkürler Sayın Atıcı.

Buyurun Nurettin Hocam.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Aslında ben de aynı konuşmalara katılıyorum. Yalnız tabii ki, mesela, burada niye YÖK temsilcisi yok Sayın Bakan. Yani sizler zaten demek ki...

BAŞKAN – Var, var.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Öyle mi efendim? Pardon, görmedim.

BAŞKAN – Ortalarda Hocam, ortalarda gözden kaçmış herhâlde.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Şimdi, Bakanlıkta özellikle tabii ki yani bunların teşriki mesai içerisinde oldukları bir grup... Bunların toplanması, bir araya gelmesi oldukça sıkıntı yaratabilecek bir durum. Konuyla ilgili, ilgili değil... Yani bilmiyorum, ben de bu kadar çok kalabalık bir gruba gerek var mı diye düşünüyorum. Yani bu kadar kalabalık olmasının bir anlamı yok. Tabii ki bu oturumların her biri de para yazacağına göre, paralı olacağına göre, insan mecburen şey düşünüyor, konu acaba birilerine bir çıkar mı sağlayacak diye bir düşünce içerisinde oluyor insan.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Para yazmıyor Nurettin Bey.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Para yok mu, oturma başına?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Yok, yok, öyle bir şey yok.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Oldu, teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Haberal...

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Yönetim kurulu tarafından seçilecek 6 üyedeki amaç nedir Sayın Bakan? Yani bilim insanı mı, sanayiden birisi mi? Oradaki amacımız nedir?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – (2)'nci fıkradaki kriterlere birlikte bakarsak Mehmet Bey, Sayın Haberal, "Yönetim kurulu üyeleri, sağlık bilim ve/veya teknolojileri alanında en az doktora derecesine sahip, eser, araştırma, buluş veya çalışmalarıyla temayüz etmiş veya bilimsel, teknolojik sistem, kurum ve birimleri başarıyla kurmuş ve/veya yönetmiş olan yerli ya da yabancı kişiler arasından seçilir..." şeklinde devam ediyor.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Bilim mi, burada şey yapılmıyor da onun için şey yapıyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Bakanım, Yunus Bey'e de bir söz verelim, sonra belki Sayın Atıcı ve Sayın Nurettin Demir'in ifadeleriyle ilgili bir yorumunuz olabilir.

Sayın Kılıç, buyurun Sayın Vekilim.

YUNUS KILIÇ (Kars) – Sayın Başkanım, tabii, benimki sadece veteriner hekim olarak burada bulunmamın bir gereği olarak kayıtlara geçsin diye söylüyorum, Sayın Bakanım herhâlde şey yapmadı.

Şimdi, bu yüksek danışma kurulunda sağlıkçı birilerinin bulunması gerekiyorsa veteriner hekimliği sağlıkçı saymamak çok doğru bir yaklaşım olmaz. Herkes var, diş hekimleri konulmuş ne güzel, eczacılar konulmuş, efendim, Türk Tabipler Birliği konulmuş, yani veteriner hekimliğini bu heyetin bu kadar sağıktan uzak sayıyor olmasına açıkçası çok anlayış göstermediğimi ifade etmek isterim.

Bu kadar adam varken Veteriner Hekimler Birliğinin de konulmasının uygun olacağını düşünüyorum. Önerge verme hakkım yok ama bu babayıtlığı Komisyon üyelerinden birinin yapacağını düşünüyorum açıkçası.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Peki, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı bir veterineri tayin edebilir Sayın Kılıç belki.

YUNUS KILIÇ (Kars) – Hayır, burada diğer bakanlıkların da müsteşarlıkları var.

BAŞKAN – Öyle mi?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Olur mu ya, ortak bir önerge verdim, ne olacak, veteriner hekim...

YUNUS KILIÇ (Kars) – Bilimsel çalışmaları, temel çalışmaları veteriner hekim olmadan nasıl yapacak bu kurul?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Bilimsel çalışma değil, burada bu danışma kurulu üyeleri.

Ya arkadaşlar, bir taraftan "Fazla oluyor." diye itiraz var, bir taraftan, herkes niye var?

YUNUS KILIÇ (Kars) – Bu fazla olmaz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hayır, hayır, fazla değil. Biz nicelikten bahsetmiyoruz, nitelikten bahsediyoruz yani siz kurumunuzdakileri azaltın, onların hiçbirisinin gereği yok orada Sayın Bakan. Bir telefonunuzla bilgi önünüze gelir ama veteriner hekimler pekâlâ olabilir.

BAŞKAN – Sayın Bakanım, Sayın Atıcı ve Sayın Demir'in veya Sayın Kılıç'ın ifadeleriyle ilgili bir kanaatiniz veya söyleyeceğiniz bir şey var mı?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Yani Sayın Atıcı'nın veya Nurettin Bey'in söyledikleriyle ilgili gerek geçen hafta gerekse bu hafta defaatle söyledim, dolayısıyla söyleyeceğim bir şey yok.

Sayın Kılıç'ın önerisine de katılmadığımı ifade ediyorum.

BAŞKAN – Ama veterinerliğin önemli olduğunu biliyoruz değil mi Sayın Bakanım sonuçta?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Ona hiçbir itirazımız yok.

Yunus Bey burada olmasaydı zaten bu iş gündeme de gelmeyecekti.

BAŞKAN – Hayır, şimdi, Sayın Kılıç'ın sanki veterinerliğin öneminin çok anlaşamadığı gibi bir ifadesi oldu da, önemini çok iyi biliyoruz efendim. Takdir de ediyoruz.

YUNUS KILIÇ (Kars) – Oylayalım.

BAŞKAN – Efendim, olur, oylayalım.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Oylamaya gerek yok, biz burada birçok ortak önerge verdik arkadaşlar. Veterinerler Birliği... Bakın, Türkiye'nin birçok yerinde sağlık platformları kurulur. Biz de mesela Mersin'de MESAP'ı kurduk, Mersin Sağlık Platformu. Bu biraz da benim de eksikim oldu. Geçen sefer önerirken dış hekimlerini, TTB'yi ve eczacıları önerdim. Vallahi aklıma gelmedi. Ne olacak, bir Veteriner Hekimler Birliği girse ne mahzuru olacak? Bu çok atla deve bir şey değil. O kadar adam varken hem onları çıkarmıyorsunuz hem onu koymuyorsunuz. Siz bilirsiniz, bir iç meseleniz, karışmam ama uygundur yani.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Bir sonraki önergede okunacak. Yabancıları koyuyorsunuz, veterinerleri koymuyorsunuz.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) - Ben akademik bir meslek örgütünün mahalle temsilciliğinden başlayıp ilçe temsilciliği, il yönetiminde saymanlık, genel sekreterlik, başkanlık, sonra merkez yönetim kurulunda genel saymanlık ve genel sekreterlik görevleri yapmış birisi olarak, sonra da burada milletvekilliği, eczacı milletvekili olarak bu görevi yapan biri olarak özellikle Sayın Kılıç'ın şu andaki psikolojisini çok yakından hissediyorum.

Şimdi, o, kendi meslek grubuna değer verilmesini, o, kendi meslek grubunun diğer sağlık meslek örgütlerinin fikrine ihtiyaç varsa yüksek danışma kurulunda, kendi meslek kuruluşunun da buraya katkı sağlayabileceğini düşünüyor. Biz de akademik odaların temsilcileri, üyeleri olarak bunun çok yerinde bir şey olduğunu düşünüyoruz zaten. Bunu reddetmenin nasıl bir mantığı olabilir? Bence hiçbir mantığı yok, hiçbir zararı olmaz. Biraz önce özerk bir kuruluşa siyasetin katılımının özerkliği zenginleştirdiğini, renk kattığını ifade eden Sayın Başkan Yardımcımın herhâlde veterinerlerin yüksek danışma kuruluna da bilimsel anlamda çok ciddi katkı koyacağı noktasında da olumlu kanaatleri olduğunu değerlendiriyorum. Bence mutlaka olmalı burada Veteriner Hekimler Birliği'nin de temsilcisi.

Çok teşekkür ederim.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Sayın Başkanım, bir söz de ben alabilir miyim?

BAŞKAN – Buyurun Sayın Domaç.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Şimdi, tabii, bu bir yara. Bu yarayı açtığınızda büyür bu yara. Yarayı şimdi ben hafif ucundan bir açayım... Şimdi, Tarım Bakanlığından Türkiye'ye çok sayıda ürün girer, çoğu da Türkiye'de ilaç diye satılır sonuçta. Sonuçta girer, ilaç değildir ama ilaç diye satılır ama Tarım Bakanlığında bir tane eczacı yoktur. Tarım Bakanlığının kurullarında da bir tane eczacı yoktur.

BAŞKAN – Demek ki sizin talebiniz yok Sayın Domaç.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Olmaz olur mu?

BAŞKAN – Hep bize yükleniyorsunuz. Biraz da Tarım Bakanına yüklenin yani.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Dur bakalım, daha geliyoruz, sırayla.

Şimdi, bir tane eczacı yoktur, kurullarının hiçbirinde zaten yoktur. Yani bir kurul... Kurullar varsa zaten yoktur. Bir tane de eczacı yoktur ama şimdi şöyle bir şey yapıyoruz: Bu kurul, Sağlık Bakanlığıyla ilgili olan bir kurul burası. Böyle bir şey oluşturmaya çalışıyoruz ve biz buraya veteriner hekim önerisiyle geliyoruz.

Şimdi ben Sayın Vekilime bir "check" etsin diye söylüyorum. Tarım Bakanlığına bir baksın, kaç tane eczacı var, o alanda, o kurullarda kaç tane eczacı görevlendirilmiş, bir baksın.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Olması gerekir.

ALİ ÖZ (Mersin) – Sayın Vekil mi mani oldu yani?

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Hayır, vekil mani olmadı, durun. Bir baksın...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Ama mesleki şovenizmi bir sürdürmeyelim, onların yaptığı yanlışları biz yapmayalım.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Şovenizm... Bak şimdi, yaranın ucunu hafiften açtım diyorum. Yani şovenizmden değil bu.

Bu şovenistlik falan değil.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Kılıç söz istiyor, galiba geri çekecek önergesini. Siz kaçın, canınızı kurtarın bence.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Bu, şovenistlikten değil.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Onlar yapıyor ya bize karşı.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Bize karşı, o ayrı. Ben şovenistlik yapmak için söylemiyorum.

Bu işlere genelden bakmamız lazım. Genelden baktığımızda yani birini şuraya koyalım, şunu şuraya koyalım diye baktığımızda bu iş olmuyor, daha kötüye gidiyor bana göre.

Teşekkür ediyorum.

YUNUS KILIÇ (Kars) – Sayın Başkanım...

BAŞKAN – Buyurun Sayın Kılıç.

YUNUS KILIÇ (Kars) – Efendim, şimdi, ben Tarım Bakanı değilim, hiç olmadım. Bu kurulları oluşturan da ben değilim.

Olsam koyardım.

İkincisi, bu ürünlerin değerlendirildiği Tarım Bakanlığındaki kuruluştaki kuruluşta eczacılar var. Onu araştırmanızı isterim.

BAŞKAN – Sözleriniz kayıtlara geçiyor yalnız Sayın Kılıç.

YUNUS KILIÇ (Kars) – Efendim, bir de şöyle: Benim aslında burada itiraz ettiğim Veteriner Hekimler Birliğinin buraya konulup konulmaması değil. Veteriner hekimliğin bu kadar sağlığın dışında anlaşılıyor olmasını anlayamıyorum.

ALİ ÖZ (Mersin) – Hocam ama yani burada sizin de eksğiniz var. Madem öyle, Komisyona verdiğiniz bir tane önerge yok, var mı?

YUNUS KILIÇ (Kars) – Zaten 2 tane veteriner hekimimiz altı üstü.

Şimdi, efendim, bunun bu şekilde anlaşılması doğru değil. Yani dünyada epidemiyoloji...

BAŞKAN – Sayın Kılıç, ben tamamen kendi merakımı gidermek adına soruyorum, affedersiniz: Yani burada veteriner hekimler niçin bulunsun, niçin bulunması gerekiyor? Sağlığın bir parçası vesaire onları tartışmıyoruz.

YUNUS KILIÇ (Kars) – Mesela şundan bulunması lazım: Örneğin demin bahsettiniz, enstitü kurulabilir, Layşmanyazisi'i veteriner hekim olmadan nasıl yapabilirsiniz?

Efendim, en önemli şu anda zoonozlar. Türkiye'de 300' ün üzerinde zoonotik hastalık var, bunları veteriner hekim olmadan nasıl yapabilirsiniz?

Veteriner hekimliğin insan sağlığını korumaya yönelik bir meslek olduğundan haberiniz yok mu? Veteriner hekimliğin ikinci görevidir hayvan sağlığını korumak.

BAŞKAN – Efendim, haberimiz olmaz mı ya; enfeksiyon hastalıkları, mikrobiyoloji bunlar için var zaten.

YUNUS KILIÇ (Kars) – Temel bilimler... Sizin tıp fakültelerinizin yarısından fazlasını kuran veteriner hekimlerdir ve çok yakın zamanlara kadar eğitimlerinizi bunlar vermiştir. Ben bir parazitolog olarak gidiyorum, tıp fakültelerinde ders veriyorum. Yani, şimdi siz veteriner hekimliğini bu kadar yanı sağlığın dışında... Dünyada tek tıp sağlık konsepti şu anda. Koruyucu hekimlikte, profilaktik çalışmalarda tamamen veteriner hekimler görev alır. Sağlık Bakanlığının içerisinde bu kadar az veteriner hekim olması zaten çok yanlış bir şeydir. Eski yıllarda vardı, meslek şovenizminden dolayı Tarım Bakanlığı eczacıyı çıkarıyor, doktoru çıkarıyor; Sağlık Bakanlığı veteriner hekimi çıkarıyor. Böyle bir şey olabilir mi?

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Sayın Başkan, Kırım Kongo var mesela, bir türlü baş edemiyorsunuz. Sebebi, veterinerler olmadığı için.

YUNUS KILIÇ (Kars) – Ve o heyetlerde veteriner hekimler var, benim kürsüdeki arkadaşım Kırım Kongo heyetinizde Sağlık Bakanlığının. Yani dağda taşta veteriner hekimleri çalıştırıyorsunuz bu manada ama heyetlerinize almıyorsunuz. Böyle bir şey çok anlaşılır bir şey değil.

BAŞKAN – Üstadım, şimdi, ben Yunus Kılıç Hocam'ı çok seven birisi olarak söylüyorum, özür dileyerek söylüyorum: Yunus Hoca burada olmasa idi, Yunus Hoca bu ifadeyi de söylemese idi ne Sayın Atıcı'nın ne Sayın Özel'in ne Sayın Demir'in...

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Siz gelmeden önce konuşuldu bu konu.

BAŞKAN – Yo yo, ama yine Yunus Hoca önerdiği için konuşulmuş olabilir muhtemelen, tahminen söylüyorum.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Doğru, aklımıza gelmedi, alt komisyonda aklımıza gelmedi.

BAŞKAN – Efendim, yani aklımıza gelmiyorsa demek ki sağlık açısından önemsiz olduğunu göstermiyor ama burası için demek ki ilişkilendirilemiyor. Yani özür dileyerek de söylüyorum, böyle bir yaklaşım da var.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yok canım, ilişkilendiriliyor da biz atlamışız.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Siz gelmediğiniz zamanlarda veteriner hekimliğini, bu saydığımız hastalıklar da dâhil olmak üzere vekilimiz izah etti yani.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Çok kısa bir şey söyleyeyim.

BAŞKAN – Bence yeterince anlaşılır bir tartışma yaptık Sayın Özel.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Çok kısa şunu söyleyeyim Sayın Başkan: Şimdi, kaliteli yasama böyle bir şey zaten. Şimdi, biz eğer bu meseleyi Yunus Hoca olmasaydı aklımıza gelmiyordu diye bu öneriyi göz ardı edecek olursak o “Ben bilirim, burnumun dikine giderim, kimseden katkı almam.” Yani bu şunu gösteriyor mesela: Biz Cumhuriyet Halk Partisi olarak gelecek dönem iktidar grubu olduğumuzda muhalifetten gelen böyle bir öneriyi bu kadar ciddi şekilde alacağız, değerlendireceğiz demek. Darısı herkesin başına.

Yani, şimdi, Yunus Hoca söyledi, bizim aklımıza gelmedi diye bunu nasıl dışlayabiliriz böyle bir öneriyi? Hatta kendi adıma şu öz eleştiriyi yaparak başladım: Yani ben sağlık meslek örgütünden gelen biriyim, böyle işi düşünmem lazım, düşünmemişim ama çok doğru bir şey söylüyor, yaptığı bütün şeyler de doğru, katkıları da çok yerinde. Yani hiç de bir şey olmaz buraya neden ilişkilendirmeyelim? İlişkilendirmediysek diyor ki: “Alt komisyonda aklımıza gelmediğinden yapmadık.”

ALİ ÖZ (Mersin) – 3'ü geldi aklımıza, bu gelmedi. Biz de verdik önerge.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Demek ki bu Komisyonda bir veterinerin görevlendirilmiş olması da doğru bir şey, o da bunları hatırlatmak için var yani burada.

BAŞKAN – Hocam, sizi Komisyonumuza bekliyoruz.

ALİ ÖZ (Mersin) – Şimdi şöyle bir şey, Yunus Hoca'nın esas istediğini yapmayıp diğer bir tali isteğini yapmaya çalışalım. O zaman esas isteğini yapalım.

BAŞKAN – Arkadaşlar, meram yeterince anlaşılırmıştır bence.

Tartışmalardan sonra katılıyor musunuz önergeye Sayın Bakanım?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Katılmadığımı söyledim.

BAŞKAN – Evet, Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma Ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan Alt Komisyon metninin 7'nci maddesinin (1)'inci fıkrasına “Türk Eczacıları Birliği,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Türk Veteriner Hekimleri Birliği” ibaresinin eklenmesini arz ederiz.

Aytuğ Atıcı

Nurettin Demir

Ali Öz

Mersin

Muğla

Mersin

BAŞKAN – Evet, Hükûmet katılıyor mu Sayın Bakanım?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Katılmıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Katılmıyor.

Sayın Atıcı söz istiyor.

Buyurun Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan, bu konuyu tekrar uzun uzun konuşmayacağız. Sonuçta hangi partiden olursa olsun makul bir istekti, biz de görev addettik, yerine getirdik. Kabul etmeyeceğinizi tahmin ediyoruz çünkü Bakan Bey “Hayır.” dedi.

Ama ben bunu bu şekilde bırakıp gerçekten çalışma yöntemimiz konusunda sizden bilgi istiyorum. Nedir, bir önümüzü görelim, isterseniz beş dakika ara verin, konuşalım isterseniz bir yöntem belirleyin. Çünkü yani böyle “Vur kırbağı, çalıştır.” şeklinde bir şeyi hiç yapmadık bugüne kadar. Makul bir şey belirleyelim ve birbirimizi incitmeden, şey yapmadan bir yöntem belirleyelim, daha hızlı gidelim diye öneriyorum.

BAŞKAN – Olur, yöntemi belirlemek için şöyle yapalım: Ben bir bendeki bilgileri söyleyeyim.

Geçen hafta, hatırlarsanız, perşembeydi galiba, görüştüğümüz zaman, açıkçası Sayın Bakanımız da “Hemen, alt komisyona falan göndermeden direkt Komisyonda görüşelim, birkaç içinde de çıkaralım.” demişti. Sonra sizin ve Ali Bey’in –yanlış hatırlamıyorsam- “Özellikle alt komisyon çalışmasında konuyu olgunlaştıralım, daha sonra da üst komisyonda salı günü görüşüp bir iki gün içinde bitirelim.” Gibi bir şeyi olmuştu, fikir oluşmuştu. Ben Hükûmete söyledim. Sağ olsun onlar alt komisyon önerisinde bulundu. Alt komisyonda da Türkan Hocam Başkanlığında çok verimli olduğu bilgisini aldığım bir çalışma yapıldı. Cuma gecesi saat biri on geçeye kadar çok yoğun, on altı saatlik bir çalışmayla alt komisyon bitti.

Açıkçası benim Komisyon Başkanı olarak şöyle bir zannım vardı: Mademki alt komisyonda on altı saat, artı perşembe günü bayağı çalıştı. Yani bir tam güne yakın bir çalışmadan sonra üst komisyonda yeterince olgunlaşmış bir tasarı şeklinde yapabileceğimizi umut etmiştim.

Ama yine konuşabiliriz. Bir yöntem belirlememiz lazım.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Evet, iyi niyetle, iyi niyet derken alt komisyona sevk etmenin bizim işimize yarayacak bir şey olmadığını herkes bilir. Biz de çalışma delisi değiliz. Alt komisyona gönderme niyetiniz yoktu ama sonuçta alt komisyon metnini gördükten sonra Sayın Bakanın da memnun olmuş olması gerekiyor. Zaten memnun olduğunu ifade etti. Çünkü gerçekten bir emek var. Çok nazlı gönderdi Sayın Bakan alt komisyona. Bir şartı vardı, “İki gün içinde bitirin.” dedi. “Peki.” dedik, söz verdik, bitirdik.

Şimdi, üst komisyon için...

BAŞKAN – Aynı şeyi söylüyorum ama.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hayır, aynı şeyi söylemiyoruz. Üst komisyon için böyle bir sözümüz yoktur. Biz bunu alt komisyonda Sayın Bakan rica etti, “Bari bir iki günde bitirirseniz göndereyim.” dedi, ben de sizleri çok meşgul etmemek adına “Peki.” dedim. Alt komisyonda biz daha küçük bir şeyle hakikaten tam teknik çalıştık, yani ölümüne çalıştık, bitirdik. Ama şimdi şu saatten sonra bu şekilde çalışmanın bir anlamı yok, verimi de yok Sayın Başkan. Yani sizin için varsa bilemem, yani “Yapın.” dersiniz yaparız, otururuz çalışırız ama bir makul çerçeve içerisinde olursak daha iyi olur. Ama üst komisyon için bizim iki gündü bitecek diye bir sözümüz asla olmamıştır, olmaz, olamaz. Böyle bir şekilde kendimizi bağlayamayız. Çünkü hâlâ, bakın, üst komisyona sizlerin verdiği önergeler var. Bu iyi bir şey, her gün, her dakika olgunlaştırıyoruz. Bakın, alt komisyondaki önergeden sonra Sayın Tamer 5 tane mi, 6 tane mi ne önerge koydu önümüze. Bakıyorum iyi önergeler Allah için, konuştuğumuz, olgunlaştırdığımız, pişirdiğimiz işler ama gece saat yarımından sonra neyi pişireceğiz bilmiyorum. Bunlar daha yeni geldi önümüze. Teşekkür ediyoruz, güzel. Demek ki alt komisyondaki ürünlerimiz şimdi geliyor yavaş yavaş.

Onun için makul bir çerçeve belirleyelim Sayın Bakan. Yani geçen hafta belki haklı olabildiniz, Genel Kurulun nasıl çalışacağı konusunda bir sıkıntı vardı, yani bir belirsizlik vardı. Netleşti artık Sayın Bakanım, yani bunda çok böyle inatlaşmaya da gerek yok.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Aytuğ Bey, yani bir inatlaşma bizde asla söz konusu olmadı.

Bir de “nazlanarak” kelimesi... Böyle bir naz falan yok. Sizin samimiyetle önerilerinizi, gerek ikili görüşmede gerekse Komisyondaki görüşmede, yani burada işin ruhunu tartıştığımız zaman, bunda atla deve yok. İşin ruhu anlamında da “Alt komisyonda arkadaşlar görüşür, ondan sonra da çok uzatmaz ve bunu tamamlarız.” cümleleri bana ait değil, size ait.

Dolayısıyla biz burada asla hemen bitirelim diye... Ama bakın, bugün altıdan beri buradayız. Altıdan beri burada olduğumuzun yüzde 70’ini bir tarafa koyun, yüzde 30’unu diğer tarafa koyun. Yani burada, şimdi, sizin o gün söylemediğinizi, bugün, bu akşam on beş dakika önce söylediğiniz “Bunu akademik kurullara götürelim. Akademik kurullar tartışsın.” falan diyorsanız bu burada da yani çok olgunlaşsın şeyi değil. Yani “Siz bunu eylüle, ekime erteleyin.” demektir. Şimdi...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakanım, ben öyle olacağı için söylüyorum.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – İyi ama bırakın şimdi zaten üç hafta daha bu Meclis çalışacaksa ve bu Meclisin bizim “Ya, zaten öyle olacak.” Diye... Neticede bunun biz bir an önce yasallaşmasında varsa itirazlarımız, varsa önerilerimiz, varsa eleştirilerimiz görüşelim ve bitirelim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakanım, bir mahzuru yoktur fakat bu sözlerin aynısını geçen sene de etmişsiniz. Geçen sene de yine 1 Haziranda olmadı. Çalıştık, çabaladık, boşuna oldu. Bu sefer Genel Kurul aşamasında önergelerle birçok şeyi değiştirdiniz. Anlıyorum, olgunlaştıkça, piştikçe güzel oluyor, yakmamak kaydıyla. Bu tasarımı engellemek gibi bir niyetimiz yok Sayın Bakan. Engelleyeceğimiz şey, üniversite kurmamızdır. Buna bütün gücümüzle karşı çıkacağız, onu peşinen söyledim. Enstitüyü engellemek gibi bir niyetimiz yok.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Engellemediğiniz için de gördünüz, fotoğraf belli işte.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ama bakın, biz diyoruz ki nasıl olsa Genel Kurulda görüşülmeyecek. Bu dönemde biraz olgunluğa bırakmakta yarar var. Size değişik üniversitelerden çok bilgi gelir Sayın Bakanım. Siz de bakarsınız, münasip gördüğünüz şekliyle düzeltirsiniz ve geçiririz, biter gider.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – On günün bir haftası gitti. Bir hafta daha niye yani? Sanki gelecek dönem geleceğiz de işimiz hiç olmayacak. Yani neticede, Meclis çalışıyor mu? Çalışıyor. Bunu bizim tartışma zeminimiz var mı? Var.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ama gece yarım Sayın Bakanım yani her gece her gece böyle... Daha önce alt komisyonda da bir buçuğa kadar çalıştık. Yani verim düşüyor, sınırlar geriliyor.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Aytuğ Bey, alt komisyon bu işi olgunlaştırsın da buraya getirsin, yoksa, böyle gidecekse...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ama olgunlaştıramıyor Sayın Bakanım bazı noktalarda.

BAŞKAN – Sayın Bakanım, şöyle yapalım mı...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bakın, kaç önergemiz kabul edildi alt komisyonda. Gayet iyi oldu, olgunlaşıyor. Bugün de değerli arkadaşlarımız önerge verdiler, hepsi kabul ediliyor. Yani bu ne demektir? Bu, artık pişiyor, daha kolay oluyor demektir. Biraz zamana ihtiyaç var, insanın düşünmeye ihtiyacı oluyor, akademik birimlerden bilgiye ihtiyaç oluyor Sayın Bakanım. Yani enstitü kuruyorsunuz ya.

BAŞKAN – Sayın Atıcı, şöyle yapalım mı, Sayın Bakanım, bir on dakika ara verelim. Belki arkadaşlar da bir hava alır.

Biz bir grup sözcüleriyle, sizinle beraber bir araya gelelim olur mu?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – İyi olur.

BAŞKAN – Evet, on dakika ara veriyorum arkadaşlar.

Kapanma Saati: 00.26

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati. 01.00

BAŞKAN : Necdet ÜNÜVAR (Adana)

BAŞKAN VEKİLİ : Türkan DAĞOĞLU (İstanbul)

SÖZCÜ : İsmail Tamer (Kayseri)

KÂTİP : Vural KAVUNCU (Kütahya)

-----0-----

BAŞKAN – Çoğunluğumuz vardır, toplantıya başlayabiliriz.

Hükümetin katılmadığı, Sayın Ali Öz ve arkadaşlarının önergesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

1/937 Esas Numarası ile görüşülmekte olan “Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”nın 7. Maddesinin (2)'nci fıkrasının madde metninden çıkarılmasını teklif ederiz.

Ali Öz   Özgür Özel

Mersin   Manisa

BAŞKAN – Hükümet katılıyor mu?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Katılmıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Evet, önerge sahipleri burada yok.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Sayın Başkan, söz istemiştik ama... Mümkünse...

BAŞKAN – Öyle mi. Evet, buyurun.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Değerli milletvekilleri, Değerli Bakan; hepiniz saygıyla selamlıyorum.

Şimdi, tabii, komple baktığımız zaman ilk öncelikle tabii ki bugüne kadarki, üç yıllık milletvekili yaşamımda mümkün olduğunca, tasarı veya teklif geldiği zaman bunun Anayasa'ya aykırı olup olmadığı hususunda uzman kişilerden hep görüş alınıyor. Ama bilemiyorum, ben arkadaşlara sordum. Mümkünse bu konuda, bu çalışmayla ilgili böyle bir görüş alınmış mı alınmamış mı? Arkadaşlarımız böyle bir görüşün alınmadığı şeklinde dediler. Yani bu açıdan öncelikle benim Başkanlığınızdan istirhamım: Burada mesele üniversitenin kurulması... Hatta geçen maddelerden deniliyor ki: Efendim, “Bu kanun kapsamında çalışacak olan insanlar 4857 sayılı İş Kanunu kapsamında işçi sayılır.” hükmü geçiyor. Yani bir yandan burada öğretim üyelerini işçi statüsüne sokacağız ki hakikaten burada sıkıntı. Yani burada 4857 sayılı İş Kanunu'yla, işçinin tanımıyla, burada kanunla bizim işçi statüsüne sokacağımız insanların tanımı birbiriyle örtüşmüyor. Yani 4857 sayılı İşçi Kanunu'ndaki iş tanımı farklı tabii ki.

BAŞKAN – Sayın Tanal, önergeyle ilgili mi konuşuyorsunuz?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Konuşuyorum, oraya da geleceğim.

BAŞKAN – Ama yani önergeyle ilgili söz vermişim ben size.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Geleceğim Değerli Başkan, geleceğim.

BAŞKAN – Efendim, ama yani şimdi biz sıfırdan başlayamayız ama. Affedersiniz, yani sıfırdan başlayamayız.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Efendim, biz bunu, herhâlde bu kanun teklifini götürü usulü almamışız değil mi? Yani netice itibarıyla doğru bir şey yapmaya çalışıyoruz.

BAŞKAN – Efendim ama geçtiği miz noktalardayız.

Siz önergeyle ilgili konuşun lütfen.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Efendim, önerge Anayasa'ya aykırı, onu anlatmaya çalışıyorum, oraya geleceğiz.

Yani eğer hakikaten rahatsızlık veriyorsam size, dinleme tahammülünüz yoksa lafları geri alırım, ben de gayet rahat sizi böyle izleyeyim. Yani netice itibarıyla, biraz tahammülünüzü zorlayın, sizden istirham ediyorum.

BAŞKAN – İsterseniz tahammülümüzü zorlamayın da yine böyle güzel güzel devam edelim bence.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Devam ediyoruz güzel güzel, tamam, ben bir şey söylemedim.

BAŞKAN – Ama önergeyle ilgili konuşun lütfen.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Önergeyle ilgili, evet, evet yani önergeye, ona geliyoruz zaten.

BAŞKAN – 7'nci maddenin (2)'nci fıkrası.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Nasıl efendim?

BAŞKAN – Buyurun, 7'nci maddenin (2)'nci fıkrasının madde metninden çıkartılması.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Geliyorum efendim. Siz biraz izin verirseniz geleceğiz konuya. Yani konuyu da bu şekilde şey yaptınız. Yani doğru bir şey değil.

Netice itibarıyla, şimdi, bizim Sağlık Bakanlığının kanun hükmünde kararname ile ve geçmişte kurulan bir çerçeve kanunu var. Yani Sağlık Bakanlığının aynı zamanda bir kuruluş yasası var. O kuruluş yasasının görevlerinin arasında, yapabilecekleri işler arasında, görevleri kapsamı arasında üniversite kurma gibi bir görevi de yok Değerli Bakanım. Yani netice itibarıyla, buraya biz baktığımız zaman, aynı zamanda Sağlık Bakanlığına böyle bir, üniversite kurma gibi bir misyon da verilmiş durumda.

Şimdi, buna baktığımız zaman bu mevcut olan bu kanun, Bakanlığın kuruluş yasasıyla da örtüşmüyor yani Bakanlığın kuruluş yasasıyla da bir tezat durumunda. Bu açıdan bir bu sıkıntı da var.

Bir başka sıkıntı: Yine, bu kanunla ilgili, tabii ki bunun bileşenlerinden bir düşünce almak lazım, bir görüş almak lazım. Yani bunu alalecele, bu şekilde “Evet, Parlamente'ye gelsin, Parlamente'den geçsin.”... Önemli olan yapılan bir kanunun, uzun süreli bunun uygulanması. Yani kanunlar eğer sık sık değiştiriliyorsa, netice itibarıyla burada hukuka olan güvensizliği de yaratmış oluruz. İnsanların da Parlamente'ye, siyasetçi'ye olan güven ve itibarını da sarsmış oluruz. O açıdan mümkün olduğunca... Çok teknik bir konu, onu da kabul etmek lazım. Yani burada hakikaten çok teknik bir konu. Teknik konu olması nedeniyle bunun paydaşlarıyla da bir görüş almakta yarar var diye düşünüyorum.

Bu aşamada benim söyleyeceklerim bu kadar.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkürler.

Evet, gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Yönetim Kurulunda yer alması öngörülme'yen üyelerin düzenlemeden çıkarılması amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Evet, Hükümetin katılmadığı, Sayın Ali Öz'ün önergesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Bir önerge daha var, okutuyorum:

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

1/937 Esas Numarası ile görüşülmekte olan “Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”nın 7. Maddesinin (2)'nci fıkrasında yer alan “ya da yabancı kişiler” ibaresinin madde metninden çıkarılmasını arz ederiz.

Nurettin Demir	Özgür Özel	Aytuğ Atıcı
Muğla	Manisa	Mersin

BAŞKAN – Hükümet katılıyor mu?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Katılmıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sayın Demir, buyurun lütfen.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Sayın Başkan, Sayın Bakan; şimdi, bu kadar insanın olduğu, bol miktarda bulunduğu bir yerde yabancıları niye buraya koydunuz? Ben onu anlayamadım. Özellikle yani bir danışma kurulunda, geniş kapsamlı bir 6 kişilik “Yabancılar da seçilebilir.” deniliyor. Biz doksan yıllık bir cumhuriyetin bu kadar geniş deneyimleri olan bir yerde özellikle yabancıların olmasını anlayamadığım için bunun çıkarılmasını istedim. Çünkü yeterince, yeterli düzeyde uzmanımız var, profesörümüz var, üniversitelerimiz var. Yani bu buradaki “yabancı”nın buraya koyulmasının sebebi nedir? İnsan kaynağımız bizim yeterince var, yabancıların olmasına gerek yok. Yani onlardan da dışarıda fikir alırsınız ya da görüş alırsınız. Yani orada, komisyonda oy hakkı yok ama komisyonda olmalarını pek anlayamadım. O nedenler onun çıkarılmasının daha doğru olacağını düşünüyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler Sayın Demir.

Sayın Tanal...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, değerli arkadaşlar, yabancılar hukuku denilen bir mevzuatımız var. Yabancılar hukukunda Türkiye’de kimlerin hangi işleri yapabilecekleri açık ve net sayılmış durumda. Yani Türkiye’de yabancıların yapamayacağı işler arasında bu bahsettiğiniz konu da işlenmiş durumda. O açıdan şahsi düşüncem, mümkünse yabancılar hukukunu da bir karşılaştıralım. Yabancılar hukuku açısından burada “yabancı kişiler arasından seçilir” ibaresi buna engel teşkil etmekte. Onun için isterseniz bu hükmü erteleyin, sonra, tekrar yine ele alın. Bu anlamda burada bir aksaklık söz konusu. Bunu bilgilerinize sunuyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

Başka söz talebi yok.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Yani veya bu konuda -Sayın Başkan, özür dilerim- tabii Bakanlıkta yetkili arkadaşlarımız da var, yabancılar hukuku açısından incelendi mi bu konu? Engel bir durum olması gerekir yani yabancılar hukuku buna engel teşkil ediyor.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Bakanım...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Sayın Başkanım, Bakandan önce ben de bir soru...

BAŞKAN – Buyurun.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Şimdi, burada Sağlık Bakanlığı sağlık TÜBİTAK’ı kurduğuna göre mevcut uygulama TÜBİTAK’ta benzer bir yapıdan, yani TÜBİTAK’taki Yüksek Danışma Kurulu ya da bilim kurullarında bu yabancılarla ilgili böyle bir düzenleme var mı? O konuya bakmışlar mı? O konuda bir bilgi verebilirse Bakanlık yetkilileri memnun oluruz.

BAŞKAN – Evet, Sayın Bakanım...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Bir defa bu bir danışma kurulu. Yani buraya bu anlamda bir stratejik önemi olan bir yabancıdan danışmanlık anlamında o toplantıya davet edilecekse edilebilir, hepsi bu kadar. TÜBİTAK’ın da 19’uncu maddesinde var olduğunu söylüyor arkadaşlarımız.

BAŞKAN – Sayın Haberal...

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Bunlara herhangi bir ücret ödenmiyor, değil mi Sayın Bakanım?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Hayır, yok.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – O zaman orada bir şey yok, rahat edebilirsiniz, evet, evet.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Özür dilerim.

Yani “ücretsiz” diye öyle bir ibare geçiyor mu? Geçmiyor ki. O zaman onu yazalım, “ücretsizdir”i kanun altına alalım o zaman.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Zaten 4’üncü maddede, Sayın Bakanım, bu “Yönetim kurulu usul ve esasları Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlir.” diyor. Oraya “ücret” eklenebilir. Yani “ücretsizdir” yazılmadığı sürece bir sonraki konuşacağımız maddede ücret eklenebilir hakikaten oraya.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Buraya, o zaman, madem ücretsizse...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Arkadaşlar, mali hakları kanunla düzenlemediğimiz sürece ücret veremezsiniz zaten. Burada yani şimdi, gecenin bu saatinde birbirimize elense çekmenin bir şeyi yok. Mali haklar yasal olarak düzenlenir ve burada bu danışma kurulu, buna özlük hakları anlamında herhangi bir ücreti buraya yazmazsanız veremezsiniz, neyle yaparsanız yapın veremezsiniz.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Şimdi, Sayın Başkan, ben özür dilerim.

Sayın Bakan diyor ki: “Ücret, özlük hakları kanunla düzenlenmediği zaman veremezsiniz.” Tam tersi Sayın Bakan, yani özlük haklarının kısıtlanmasını kanunla yapabilirsiniz. Eğer özlük hakları düzenlenmemişse dahi vatandaş bunu yargı yoluyla yine açar. Neden? Temel ilke var. Temel ilke nedir? Nimet külfet karşılığıdır. Anayasa’nın 18’i, angarya yasaktır. Üçüncü bir olay: Ben size hizmet vereceğim, siz benim hizmetimin karşılığında “Ben size ücret ödemiyorum.” diyeceksiniz. Böyle bir şey olamaz. İş mahkemesinde açar davayı. Madem ki zaten kanunda da hüküm var. Ne diyoruz? Buradaki uygulamalarda çalışanlar İş Kanunu

hükümlerine tabi. Gayet rahat iş mahkemelerinde bu konuda yine davalar da açılabilir. Yani madem ki kanunu yapıyoruz. Bu ücretsizse “Bu danışma kurullarına ücret ödenmez.” ibaresini koyun -tek bir cümlelik bir sorun- ve olay bitmiş olur.

BAŞKAN – Teşekkürler Sayın Tanal.

Buyurun Sayın Şimşek.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi gecenin bu saatinde, hakikaten, Sayın Bakan da “Elense çekmeyelim.” diyor ama bu saatten sonra elense çekileceğe benziyor Sayın Bakanım. Yani ısrar oldu herhâlde. İçeriye gidildi gelindi. Hâlbuki bu kadar ısrar edilecek bir şey yoktu bunda işin doğrusunu söylemek gerekirse. Hakikaten yeni kurulan bir kuruluş olarak, hep de söylüyorum ben, biraz daha gerekli yerlere danışarak, bilgi alınarak bir şey oluşturulabilirdi. Komisyonun endişeleri ona bağlı olarak... Yoksa burada böyle bir bilimsel kurulun kurulmasına kimse karşı değil. Ama bu Bakanlığa bağlı olarak mı yapılsın, yoksa daha özerk bir yapı mı? Ya da bunu yapanlar nasıl yapmış? Bizim köyde şey varmış, adamın bir tanesi ölmeden önce çocuklarına vasiyet etmiş, demiş ki: “Belki çok zeki değilsiniz ama köyde kimin işi gidirse onun yaptığı işi yaparsanız hiç yoktan yaptığınız şeyleri yapmış olursunuz.” Bakıldı mı, danışıldı mı, böyle bir kurul varsa nasıl işliyor?

Örneğin, bu işlerde çok Amerika’yı eleştirirler ama hep de örnek alınır. Her işte eleştirilir Amerika yani herkes için şeydir ama örnek alınır. Böyle, yoksa kendimizce kurmuşsak bunu, yasaların çok böyle gel git yapması bu dönemde çok fazla. Mükerrer yasa, tekrar değiştiriyorsunuz, altı ay sonra tekrar değiştiriyorsunuz, altı ay sonra tekrar geliyor. Yani gelebilir bunlar.

Burada diyorum, başta da söyledim, birkaç tane talebi karşılamak üzere madde var. Sayın Başkanla da konuştum ben. Niye bu kadar acele ediliyor bu hususta? Nasılsa bunun şeyden önce görüşülme imkânı yok gibi görünüyor. Daha orada 44’ üncü maddeler miymiş, 46’ ncı maddede mi, ne? Onu mutlaka getirecek Hükümet herhâlde yani onu arzu ediyor. Geçen sene de aynı şekilde böyle bir yasayı sağlıklı sıkıştırdık ama görüşemedik, geriye kaldı gene. Onun için bence...

BAŞKAN – Sayın Şimşek, yani bana düşmez ama biraz önce Müsteşar Yardımcısı arkadaş TÜBİTAK’ın 19’ uncu maddesinde aynı hükmün olduğunu ifade etti. Yani bu yeterince şey değil midir, tetkik edildiğini göstermez mi?

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Bu maddeyle alakalı mı?

BAŞKAN – Bu maddeyle ilgili, bu önergeyle ilgili.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Bu maddeyle ilgili.

Ben genel anlamda da söylüyorum.

BAŞKAN – Ben özel anlamda söylüyorum.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Anladım sizin dediğinizi.

Hakikaten, ben de görüşümü şöyle arz edeyim: Bu şeyi eğer burada kesip de daha sağlıklı bir ortamda devam edersek iyi olur diye düşünüyorum. Yoksa sağlıklı bir şey çıkmayacak buradan. Bunun Genel Kurulu var. Orada daha çok tartışılır bu sefer. Yani Genel Kurulda da daha fazla eleştirilir, daha fazla şey yapılır. Burada biraz daha olgunlaştırarak çıkarsa Genel Kurulda daha kolay çıkar diye düşünüyorum. Onun için söz aldım.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sağ olun, teşekkürler.

Sayın Domaç...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Başkanım, olay şu: Danışma kuruluna gelecek insanlar seçilerek gelecek insanlar bunlar. Parasız olduğu söylendiğinde kabul ederse gelecek, kabul etmezse gelmeyecek. Yani bu açık, net. Bunu nasıl tartışıyoruz? Ben anlamıyorum yani.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Parasız olduğu yazılmıyor ki, yazalım buraya.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Ya, nereye? Yazmaya gerek yok ki.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Olur mu öyle şey? Hukukta söz uçar, yazı kalır.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Haberal.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Sayın Başkan, Sayın Bakan; şimdi, çok basit bir şey: Diyelim ki Amerika’dan birisini davet ettiniz buraya, nasıl gelecek? Hani ödeme yapmayacağız diyoruz da... Ya, bu çok basit bir şey ama yani başka bir şehirden, örneğin Ankara’dan İstanbul’a gidecek kişi, nasıl olacak ki? Yani buraya basit bir şey ilave edersek en azından hani bu seçeceğimiz kişilerin... Hadi diğerleri Bakanlıktan geliyor, Bakanlığın müsteşarı geliyor, ona göre gerekli şeyler yapılabilir. Ama ya, buraya hiç

olmazsa bu seçeceğimiz kişilerin -yurt içi veya yurt dışı- yol masrafları veya işte ona göre bir şey koymanız sizi daha rahatlatmaz mı? Çünkü kişi Amerika'dan gelecek, cebinden ücretini ödeyecek, gelecek değil herhâlde.

BAŞKAN – Sayın Bakanım...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Ya, bu madde bizim Maliye tarafından da çok... Biz esasında bir miktar koyulmasından yanaydık. Maliye karşı çıktı. Dolayısıyla, biz Maliyenin karşı çıkması nedeniyle... Neticede burada bir katkı sağlama şeyi var. Ben Sayın Haberal'ın bakış açısının doğru olduğuna inanıyorum ama buna çok da öyle, "Madem veremiyoruz." diye de Maliyeyle bir şeyin içine girmedik yani. Burada çok da önemli...

BAŞKAN – Şimdi, küçük bir hatırlatma yapmak istedim Hocam, affedersiniz.

Şimdi, burada "yabancılar"ın çıkartılması hususuyla ilgili bir önerge var ama biz yerli veya yabancı, onlara ücret ödenecek mi ödenmeyecek mi, başka bir şeyi tartışıyoruz. Bence önergenin dışında başka bir şeyi tartışıyoruz.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Hayır, hayır; önergeyi tartışıyoruz. Yani yabancı girecek ama dışarı... İşte nasıl olacak bu iş?

BAŞKAN – Efendim, yerli için de geçerli yani. Sayın Haberal'ın ifade ettiği şey yerli için de geçerli. Adam Bursa'dan bir yere gidecekse, Muğla'dan bir yere gidecekse...

Şimdi, Sayın Bakanım, bu şeyle ilgili, benim müsteşarlığım zamanında yaşadığımız bir hadise var -Sayın Domaç hatırlayacaktır- bu ilaç ve Eczacılık Kurumunda ruhsat komisyonları vardı. Ruhsat komisyonları için de Türkiye'nin değişik yerlerinden gelen Hocalar vardı. Biz o Hocaları meccanen çalıştırıyoruz. Yani sadece, galiba ya tren ya otobüs karşılığı filan gibi onlarca yıl öncesinden çıkmış bir hükme göre değerlendirme yapıyorduk. Daha sonra biz... Maliyeden arkadaşımız varsa... Ha, Ali Bey burada. Bilmiyorum Ali Bey o zaman hangi pozisyondaydı ama Maliyeyle konuşmuş, o arkadaşlar için günlük hiç olmazsa gidiş gelişinin karşılığını tam olarak sağlamaz ama en azından "Ya, ben bu iş için cebimden para ödeyerek gidiyorum." düşüncesini izale edecek bir yöntem bulmuşuk. Yani burada da öyle bir yöntemin de gerektiği kanaatindeyim. Maliyenin de buna çok karşı çıkmayacağı kanaatindeyim ama konumuz 'bu değil. Konumuz "yabancılar"ın çıkartılması, Sayın Nurettin Demir'in önergesi.

Değil mi Hocam?

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Evet, öyle.

BAŞKAN – Yani "Yabancılar" çıksın." diyor Hocam.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – İşte bu "para"ya doğru gitti sonra.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – "Para"da bir sıkıntı yok efendim. Bir torba kanuna son anda bir ilave yaparak "para"yı çözeriz yani.

BAŞKAN – Evet, bence bu konu yeterince tartışıldı.

Hükûmetin...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Mali anlamda ne külfet getiriyor? Onu da bir...

BAŞKAN – Efendim, konuyla alakası yok Sayın Tanal.

Evet, Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

7'nci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... 7'nci madde Kabul edilmiştir.

Başkanlık teşkilatı

MADDE 8- (1) Başkanlık; Başkan, Genel Sekreterlik ile Başkana bağlı olarak faaliyet gösteren enstitülerden oluşur.

(2) Başkan, üç yıl süreyle görev yapmak üzere Bakanın teklifi üzerine Başbakan tarafından atanır. Süresi biten Başkan, iki dönem daha aynı usulle yeniden atanabilir. Başkana yardımcı olmak üzere iki başkan yardımcısı görevlendirilebilir. Başkan yardımcıları, Başkanın görev süresi ile sınırlı olarak görev yapmak üzere, Başkanın teklifi üzerine Bakan tarafından atanır. Başkan, başkan yardımcıları ve Genel Sekreter gerektiğinde görev süresi dolmadan da görevden alınabilir.

(3) Genel Sekreter, Başkanın teklifi üzerine, Bakan tarafından atanır. Genel Sekreter, Başkanın görev süresi ile sınırlı olmak üzere görev yapar. Ancak, Genel Sekreterliğe yeni atama yapılmıyaya kadar mevcut Genel Sekreter görevine devam eder.

(4) Enstitü başkanları, Başkanın teklifi üzerine Bakan tarafından üç yıllığına atanır. Süresi biten enstitü başkanı, iki dönem daha aynı usulle yeniden atanabilir.

BAŞKAN - 8'inci maddede bir önerge var, okutuyorum:

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

1/937 Esas Numarası ile görüşülmekte olan "Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı"nın 8. Maddesinin (2)'nci fıkrasının son cümlesinde geçen "gerektiğinde" ibaresinin "idari ve adli bir kusur varsa" şeklinde değiştirilmesini teklif ederiz.

Ali Öz Özgür Özel

Mersin Manisa

BAŞKAN – Hükümet katılıyor mu?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Katılmıyoruz Sayın Başkan.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Buyurun Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakanım, burada başkan atadınız, başkan yardımcılarını atadınız, genel sekreteri atadınız ya da başkan atadı. Diyorsunuz ki: "Gerektiğinde görev süresi dolmadan görevinden alırım." Böyle bir yaklaşım ne kadar doğru sizce? Neye dayanarak görevinden alıyorsunuz? Yani "Canım istedi, alırım." "Gerektiği", ne demek "gerektiği"? Yani bir devlet memurunun ya da bir yere atanan, görevlendirilen bir insanın görevden nasıl alınacağı konusunda bir yasal dayanağımızın olması lazım. Bu "gerektiği" demek çok... Yani biraz şey kalıyor, yakışmamış bizim Bakanlığımıza. Bunu çıkaralım. Onun gerekliliği neyse, zaten yasada belirtilmiştir, ona göre davranırsınız.

Bir de yol olur sonra. Yani derler ki: "Sağlık Bakanlığının falanca kanununda var, biz de aynısını yapıyoruz." Şık da olmaz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Tanal.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, tabii, kanunlar yapılırken objektif olacak, belirli olacak. Belirlilik ilkesinin net olması lazım. Burada "gerektiği" ibaresi keyfiliğe çok yol açan bir ibare. Keyfiliğe yol açtığımız zaman da gerçekten çalışanların hukuka güvenirliliği de ortadan kalkmış olur. Yani bu açıdan, bu sebepleri 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na atfı yapılabilir veya diğer hükümlere atıflar yapılabilir ama bu "gerektiği" ibaresi kanunun belirlilik ilkesine aykırılık teşkil etmekte. Bu bir.

İkincisi: Tabii, burada süreler belirtilmiş, bilemiyorum yani buradaki süreler "üç yıl" yazıldı da neden "beş yıl" yazılmadı veya "üç yıl" yazıldı da neden "dört yıl" yazılmadı? Yani buradaki ölçütler, kriterler nedir? Eğer bu konuda da açıklama yaparlarsa sevinirim.

Başkan yardımcısıyla ilgili bir düzenleme var. Yani başkanın teklifi, Bakanın kabulü... Gerçi burada silsile olarak o şekildi gitmiş ama yani burada şu mantık mı güdülüyor: Herkes kendi kadrosuyla, kendi ekibiyle gelir, kendi ekibiyle gider. Eğer bu mantıkla kurulmuşsa da bu da bu sefer kurumlar, takdir edersiniz, kişilere bağlı değil, sürekli. Onun sürekliliği açısından, devamı açısından bu süreler de bence bir sıkıntı yaratabilir. Yani "üç" "beş" yapılabilir, "5" "7" yapılabilir. Bu açıdan bu konuda da eğer bir açıklama yaparlarsa sevinirim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, buyurun Sayın Bakanım.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Soru soracaktım.

BAŞKAN – Öyle mi? Affedersiniz Sayın Özel.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Teşekkür ederim.

Sayın Bakanım, biraz önce şunu konuştuk, her madde de aynı şey karşımıza çıkıyor. Yani şimdi, şöyle bir durumu var sayalım: Her bakanlığın kendisine ait bu şekilde Sağlık TÜBİTAK'ı, Çalışma Bakanlığının TÜBİTAK'ı falan, bunlar vardı. Bir gün bir ortak akıl hâkim olur, der ki: "Arkadaşlar, bu doğru bir iş değil. Bu tip bilimsel çalışmalar için Türkiye'de bir tane –şimdiki TÜBİTAK'ı tarif eden- bir iş yapalım. Orada her türlü uzman kadrosu, bilim adamı kadrosunun standartlarını belirleyelim bu kadar yaptığımız işlerden sonra. Buraya başvuru şartları belli olsun. Buranın hangi projeleri destekleyeceği, hangi konularda araştırma yapacağı..." falan, falan... Ve en sonunda ortak akıl hâkim olur ve "Herkes kendi başına bu işleri yapmasın da bu konuda özelleşmiş, ihtisaslaşmış bir kurum ortaya koyalım." denir, TÜBİTAK kurulur.

Burada yapmaya çalıştığımız mesele, geriye doğru evrimleştiriyoruz işi. Böyle bir şey olmaz. Yani sizin bu yapmaya çalıştığınız işi her bakanlık yapabilir o zaman ve doğru olmaz. Şimdi, boşu boşuna kaynakların israfı, boşu boşuna bir sürü kurul oluşturulacak. Para verilecek, verilmeyecek ayrı tartışma konusu. Ama bunun yerine bir TÜBİTAK var zaten. TÜBİTAK'la ilgili sizin

hangi beklentileriniz karşılanmıyor da veya TÜBİTAK nerelerde çuvallıyor da biz kendi kendimize “sağlık TÜBİTAK”ı diye bir şey yapmaya çalışıyoruz? Bu iş doğru bir iş değil, bunu bir yerinde bir aksaklık var, bir yerinde bir yanlışlık var, her maddede sırtıyor. Mesela soruyoruz, böyle çok bilerek sordum yani, “Bu TÜBİTAK’ta var mı?” Sayın Bakan Yardımcımız –veya işte yanlış bir şey söylemeyeyim- belli ki TÜBİTAK’tan açıp çalışmışlar. TÜBİTAK’ı kopyalıyoruz, kendimize ait bir şey yapmaya çalışıyoruz. En sonunda da bakıyoruz kadrolara, işte ne yapmaya çalışıyoruz: 300 tane profesör, 700 tane doçent, 400 tane derecesi 2 olan doçent falan, 1.875 tane yeni kadro...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Özgür Bey, onun onunla alakası yok.

BAŞKAN – O üniversiteyle ilgili ya.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Üniversiteyle ilgili mi? Tamam.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Daha öncesinde o.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – O daha önce.

BAŞKAN – 400 olana bakacaksınız.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Ha, tamam, toplam 400 tane kadro.

Bilim adamları açısından, insan kaynakları açısından acayip bir israf, yalan yanlış bir iş. TÜBİTAK, böyle bir ihtiyaca, hepimizin, bütün ülkenin bu tip ihtiyaçlarına cevap versin diye oluşturulmuş bir yapı zaten. Neden onu geliştirmiyoruz, orada bir aksaklık varsa çözmüyoruz da kendimiz böyle bir şeye gidiyoruz? Buradaki temel amaç ne, ben hâlâ daha anlayabilmiş değilim. Ve Amerika’yı baştan keşfediyoruz her maddede. Orası aksıyor, burası aksamıyor, orayı düzeltmeye çalışıyoruz. Bu konuya bir açıklık getirin Allah aşkına da onun üzerinden devam edelim.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Tabii, önergelere geçtik ama ilk gün genel görüşmelerde bunu konuştuk, muhtemelen alt komisyonda da genelinde konuşuldu. Bu akşam, yine genelinde bunları konuştuk. Özgür kardeşim, dördüncü konuşmayı istersen ikimiz birlikte yapalım. Yani, bu anlamda, amacını, felsefesini, neyin olduğunu üçüncü, dördüncü defa son dört günde konuştuk.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Sayın Bakanım, şöyle bir sıkıntımız var bir kere: Aynı anda, hem Plan Bütçe Komisyonu toplanıyor -başta yoktunuz siz de- Plan Bütçe Komisyonu sağlık alanına saldırıyor. Detayları vermeyeceğim ama eczacılıkla ilgili, işte, 16 tane madde var, eczacılığı ilgilendirmeyen, sizi ilgilendiren 7 madde var, Soma’yı ilgilendiren maddeler var falan, Plan Bütçe Komisyonunu takip ediyoruz. Aynı anda, Soma Araştırma Komisyonu toplanıyor, ikisi de üç buçukta mesela... Bugün saat altıda üç komisyon aynı anda toplantı hâlinde, benim üçünde birden bulunmam lazım, böyle acayip bir şey, yine son haftaya...

Bir de bütün komisyonlarda şöyle bir şeyle karşı karşıyayız hatta Plan Bütçede çok tartışıldı, şöyle bir noktaya geldi: Plan Bütçe Komisyonu Başkan ve vekilleri “muhalafet partileri” diyordu, şimdi iktidar “dayıbaşı” demeye başladılar. “ Hadi, hadi, hadi...” Soma’da bizi faciaya sürükleyen dayıbaşı sistemi var ya “Hadi, hadi, hadi...”, her yerde birden, bütün komisyonlarda iktidar gelmiş, 1 Temmuzda Medisin kapanması lazım, kapanamayacağı anlaşılıyor, ağır bir baskı var.

Şimdi, saat 01.31, “Hadi, hadi, hadi, bu maddeleri geçeceğiz.” Ya, böyle bir şey doğru değil. Ya ne sağlıklı yasama yapabilmek için doğru, ne insan sağlığı açısından doğru. İşin kötüsü, en iyisi yine bizim Komisyon ama burada da elektriklemler oluyor. Ama herkes bıraktı gitti, Sağlık Komisyonunu zorluyoruz.

Geçen sene bugünlerde aynı şeyi yaşadık, sonra o kanun yedi ay sonra geçti, dünya kadar da değişerek geçti. Yedi ay önce biz o işlere karşı çıkmayıydık, dediğiniz gibi yapsaydık ya da Recep Akdağ’ın dediği gibi yapsaydık, sonrada sizin dediğiniz gibi yapsaydık...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Üstelik Anayasa Mahkemesi de iptal etti.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Bir de üstüne üstlük o kadar söyledik. Yine, Mahmut Tanal burada inanılmaz şey davranıyor yani biz kendisinin Komisyonumuza yaptığı katkılardan çok memnunuz.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Mütevazı.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Çok mütevazı davranıyor. Mahmut Tanal geçen sene “Anayasa’ya aykırı, bunlar Anayasa Mahkemesinden döner. Aha burada da söylüyorum -iki kere çantayı topladı biliyorsunuz- bak gidiyorum Anayasa Mahkemesine, döner.” dedi. En sonunda, ne diyorsa çıktı. Bugün, burada geldiğimiz noktada, yine aynı zaman baskısı, gecenin bir buçuğu, bastırıyorsunuz “Geçsin, geçsin.” Yani iddialı bir laf söylemek isteniyorum ama dönecek, dolaşacak bu iş yine eki me kalacak.

BAŞKAN – Sayın Tanal yine düğmeye bastı, aşka getirdin Sayın Tanal’ı.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Yani, Mahmut Tanal'ın kaliteli yasama yapma ve Anayasa'ya aykırı bir iş yapmama konusundaki aşkı bu Parlamente'ye gerçekten çok önemli katkılar sağlıyor ama bu ya Anayasa Mahkemesinin kararlarıyla vücut buluyor, tescil ediliyor... Eğer oralarda yoksa, olmuyorsa da bunu tarih yazacak sonuçta. Ben Mahmut Tanal'a -hiç şey olmadığı hâlde, böyle kendisini mecbur hissedip buraya geliyor- yaptığı katkılardan dolayı inanılmaz müteşekkirim ama bu vakitten sonra sağlıklı bir şey yapmamız mümkün değil, gerçekten değil.

BAŞKAN – Evet, Sayın Tanal...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Biraz önce, Bakanlıktan görevli arkadaşımız dedi ki: “TÜBİTAK Kanunu'nun 19'uncu maddesi.” Açın okuyun arkadaşlar. TÜBİTAK 19'uncu madde diyor ki: “Yabancılar arasından da seçilebilirler.” Siz buraya neyi koymuşsunuz? “Yabancı kişiler arasından seçilir.” Aynısını yazmamışsınız.

BAŞKAN – “Yerli ya da...”

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Arkadaşlar, bakın, sizden istirham ediyorum Değerli Başkanım...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Aynısını yazmak zorunda mı?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Buyurun, aynısını yazın oraya. Farklı bir anlam... Bakın, okuyorum, özür dilerim, çok farklı...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Olabilir.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Olabilir değil arkadaşlar. Yani, dedik ki “19'un aynısını oraya...” Aynısı değil, aynısını okuyalım, aynısını koyun o zaman oraya.

Bakın, 19'uncu madde (1)'inci fıkra aynen: “Danışmanlar yabancılar arasından da seçilebilirler.” Siz buraya ne koymuşsunuz? “Yabancılar arasından seçilir.”

BAŞKAN – “Yerli ya da...”

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Aynısı orada, yine “yerli” var Değerli Başkanım.

BAŞKAN – Sayın Tanal “yerli ya da...”

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Yani, burada TÜBİTAK Kanunu'nun 19'uncu maddesine atıf yaparak farklı bir cümleyi koymuşsunuz buraya.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Seni ne ilgilendirir orası Hocam?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Aynı anlamda değil beyefendi.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Olabilir.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Seçilebilir, seçilmeyebilir. Burada “seçilirler” bir emredici hüküm. “dan da...” orada “da” bağlacı var, burada “da” bağlacı da yok. “Seçilebilirler”, burada “seçilir” diyorsunuz arkadaşlar.

BAŞKAN – Sayın Tanal, bence aynı şey ya, aynı şey.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Yani, madde farklı.

Teşekkür ederim.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ne olacak? Ben anlamıyorum ya.

BAŞKAN – Yani, Özgür Özel'in kanaatlerine saygı duyuyorum ama burada Özgür Bey'e katılmıyorum yani sizin adınıza. Bu aynı anlama geliyor Sayın Tanal, “yerli ya da yabancı...”

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bakın, alın TÜBİTAK Kanunu'ndaki maddeyi aynen koyun buraya, alın aynısını... Niye ısrar ediyorsunuz peki aynı anlama geliyorsa?

AHMET HALDUN ERTÜRK (İstanbul) – Aynı anlama geliyorsa niye değişsin?

BAŞKAN – O zaman, yani TÜBİTAK'ta Sayın Tanal...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Hayır beyefendi, TÜBİTAK'taki maddeyi, orada “Yabancılar...”

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Oylamaya geçecek miyiz?

BAŞKAN – Oylamaya geçeceğiz şimdi, hemen son cümlesini alalım Sayın Tanal'ın.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Başkanlık Divanı üzerinde iktidar tahakkümü çok şık olmuyor. Başkan karar verir kendisi oylamaya...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sabahtan beri aynı kelimeyi on sefer söyledi, iktidar tahakkümü mü bu?

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Ama baskı yapıyorsunuz, yapmayın.

BAŞKAN – Sayın Tanal, son bir cümlelerinizi alalım.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Sayın Başkan, yani eğer aynı anlama geliyorsa, TÜBİTAK Kanunu'nu referans alıyorsanız, TÜBİTAK Kanunu'ndaki referansı da -aynı cümleyi- ekleyin oraya o zaman.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyorum.

Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hangi madde?

BAŞKAN – 8'inci.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – 8'incide önerge var mıydı?

BAŞKAN – Bir önerge vardı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bu genel sekreterin nasıl görevden alınacağı konusunda Sayın Bakanım bir şey söylemek ister misiniz?

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Yo, bir şey söylemeye gerek yok.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yani “Gerektiğinde alırım.” diyorsunuz.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Paralel çıkar, bir şey olur, tabii mecburiyet, aciliyet teşkil eder yani. Genel sekreter tut ki paralel...

BAŞKAN – Evet, maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Başkanın Görevleri, Genel Sekreterlik ve Enstitüler Başkanının görevleri

MADDE 9- (1) Başkanın görevleri şunlardır:

- Yönetim Kurulu kararlarını uygulamak.
- Başkanlığı yönetmek ve temsil etmek.
- Başkanlık personelini atamak.
  - Enstitü başkanlarının, enstitü bilim kurulunca kabul edilmiş birmilyon Türk Lirasının altındaki Ar-Ge proje teklifleri hakkında karar vermek.
- TÜSEB'in yıllık faaliyet programını, bütçe teklifini, istihdam edilecek personelin kadro normlarını hazırlayarak Yönetim Kurulunun onayına sunmak, bunların uygulanmasını sağlamak, yılsonu faaliyet raporunu hazırlamak.
- TÜSEB'in faaliyet alanıyla ilgili taşınmazların satın alınması, kiralanması, satılması, diğer ayni ve şahsi hakların tesis edilmesi ve bağış alınmasına karar vermek.
- TÜSEB bünyesinde elde edilen tüm fikri ve sınai hakların bedelli veya bedelsiz olarak devredilmesini, lisans izninin verilmesini veya bu hakların konusu ürünlerin üretim ve satışının yapılmasını ve bu amaçla şirket kurulmasını Yönetim Kuruluna teklif etmek.
- Başkanlıkça verilen hizmetler karşılığında alınacak ücretlere ilişkin fiyat tarifelerinin enstitü başkanlarının önerisi üzerine belirlenmesini; telif, işleme ücreti ve benzeri ödemelerin tutar veya üst limitlerinin tespit edilmesini Yönetim Kuruluna teklif etmek.
  - TUSEB'in görev alanı ile ilgili uluslararası veya bölgesel kuruluşlara üye olmasına ve TUSEB'in bu kuruluşlar nezdinde temsil edilmesine karar vermek.
- Bu Kanun ve diğer mevzuat hükümleriyle Başkana verilen diğer görevleri yürütmek.

(2) Başkan yardımcıları, Başkanlığa verilen görevlerin yerine getirilmesinde Başkana yardımcı olur ve Başkan tarafından verilen görevleri yaparlar. Başkan yardımcıları bu görevlerin yerine getirilmesinden Başkana karşı sorumludur.

BAŞKAN - 9' uncu madde üzerinde iki önerge var, okutuyorum:

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyon Başkanlığına

Görüşülmekte olan kanun tasarisinin 9. Maddesinin 1. fıkrasının f bendinde geçen “ve bu amaçla şirket kurulmasını” ibaresinin tasarı metninden çıkarılmasını teklif ederiz.

Aytuğ Atıcı

Mersin

Özgür Özel

Manisa

Aynı mahiyetteki diğer önerenin sahibi:

Ali Öz

Mersin

BAŞKAN – Sayın Bakanım, önergelere katılıyor musunuz?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Katılmıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Gerekçeyi mi okutayım?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yok efendim ne münasebet, daha konuşacağız.

BAŞKAN – Evet, Sayın Atıcı buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakanım, burada, yine, bir şirket kurulmasıyla karşı karşıyayız. Bu tasarıda 7 yerde şirket kurup bu şirketle ilgili kâr elde etme amacını taşıdığınızı bir kere daha size hatırlatıyorum.

Bakın, “Hakların konusu ürünlerin üretim, satışının yapılması ve bu amaçla şirket kurulması.” Ya, gelin bu şirketten bunları arındıralım ve işimize bakalım. Mademki bilimsel bir yapı kuruyoruz, şirket kurmayalım. Zaten bunlarla ilgili, döner sermayeyle ilgili kanunumuz var, gerekiyorsa Bakanlığın döner sermayesi var, onun üzerinden bu işler yapılır. Bu şirketleri kurdukça denetimimiz giderek zorlaşacak Sayın Bakanım, mali işler başınızı ağrıttacak. Yönetim Kurulu Başkanı olmaktan da geri adım atmıyorsunuz, kurduğunuz her şirket sizin başınızı ağrıttacak. Bırakın, Bakanlığın döner sermayesi üzerinden işlem yapın. Satış yapamaz mı döner sermaye? Yapar. Hizmet alır, satar, bir şekilde yapar. İlla şirket, şirket... Yani, bu şirket mantığını kim koydu Sağlık Bakanlığımın beynine, vallahi anlamıyorum yani hakikaten anlamıyorum. Hekim kafalı bir adamın “şirket kurmak, şirket kurmak, şirket kurmak” diye çılgılık atmasını ben anlamıyorum vallahi Sayın Bakanım.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Sayın Öz...

ALİ ÖZ (Mersin) – Evet, teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Aslında gerekçe okutacaktım ama yani iktidarın da hakikaten bazı kanunlarda baskısı olduğunu görüyoruz, bunu ben de ifade etmek isterim.

Gerçekten, Sayın Bakanım, yani bu şirket kurma, ulusal, uluslararası ortak olma, imtiyaz sahibi olma, sonra da bilimsel birtakım şeyleri ortaya çıkarma. Bunları yan yana koyuyorum, bir türlü birleştiremiyorum yani. Acaba diyorum bunları niye yapıyorlar? Yani bir taraftan hem diyorlar ki bilimsel araştırmaları geliştirelim...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Üst üste koy bir de o zaman.

ALİ ÖZ (Mersin) – Üst üste de koyuyorum, alt alta da koyuyorum bir türlü dolmuyor yalnız. Yani, bu şirket kurmakta neden ısrar ettiğinizi ben de anlamış değilim ama herhâlde ki yani sonuçta sayısal çoğunluğunuzla şirketi de kuracaksınız.

BAŞKAN – Teşekkürler Sayın Öz.

Sayın Tanal...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, tabii, burada şirketle ilgili, bu şirketin ortakları kimler olacak yani bir sefer bunu da netleştirmek lazım. Acaba yine yabancılar arasından bu ortaklar olabilecek mi, olamayacak mı?

İki, bu şirketin türü ne olacak Değerli Bakan? Anonim şirket mi, limited şirketi mi, komandit şirket mi, adi şirket mi? Şirketin türü ne olacak, bunlara da açıklık getirmek lazım. Tabii, şirkete gidilme eğilimi acaba bundan dolayı mı? Denetimden kaçırmak için, yapılacak olan alım ve satımlarla ilgili ihalenin kapsamına çıkmak için. Yani, bu şeffaflıktan kurtulmak için mi? Yani, genellikle şirket kurma felsefesindeki gerekçe kamu kurumlarında şu: Bir, yani ben eğer bir alım satım yapacaksam, hiç olmazsa şirket üzerine yaparım, fazla hesap da vermem, denetimden de kaçmış olurum. İki, ihaleyle ilgili olayları yine şirket üzerinden yapmış olurum. Hiç olmazsa eğer bir hizmet verebileceksem belki işin hızı için, süratliliği açısından bu akla gelebilir ama devleti komple şirketlere emanet etmek çok yanlış.

Mesela, ben şunu söyleyeyim: Şu anda Mecliste bazı hizmetler ücretle satın alınıyor. Nedir mesela Mecliste ücretle alınan hizmetlerin bir tanesi? Restoran ve çay ocaklarında çalışan personel hizmetini satın alıyoruz. Şu anda Meclis bünyesinde Destek Hizmetleri Başkanlığının kendisi ve yardımcısı bir şirket kurmuş durumda ve buradan, hizmeti satın alınan firmayla da, izinli sayıdıkları gün bu çocuklar onların açtıkları restoranda çalışıyor. Çalışmazsa ne olur? İşten atılmış olur. Bu nedir peki? Ahlaki midir? Değil. Hukuki

midir? Değil. Kim kimi denetleyecek? Yani, burada da hakikaten bu şirket... Bakanlıkta da bu şekilde şayialar başınızı ağrıtabilir. Bence bunu net bir şekilde kurmakta yarar var. Bu anlamda bu sakınca yaratabilir.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Sayın Demir...

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Bakın, şimdi, 6360 sayılı Büyükşehir Kanunu geçtikten sonra 30 Martta seçimler oldu ve 30 Mart sonrası bu şirketleri oluşturma, kurma hemen hemen Bakanlığın birçok kurumlarında moda hâline geldi. Bu ciddi bir şekilde bu Hükümeti yıpratın ve aynı bir köstebek gibi -o, tarlayı nasıl yok ediyorsa- devlet zihniyetini ortadan kaldıran bir uygulama. Ben şahsen Muğla'da yaşanan olayları söylüyorum size.

Şimdi, efendim, şimdiye kadar, İztuzu'nda "Boğazağzı" diye bir yer, Dalyan Belediyesi tarafından çalıştırılıyor. Dalyan Belediyesinden Ortaca Belediyesine geçiyor ve seçimlerde "CHP kazandı." diye iktidar apar topar 10 Mayıs'ta şirket kuruyor, 12 Haziran'da arkadaşlar, teklifle o şirkete oranın işletmesini veriyor. Kaça veriyor? 1 milyon 50 bin liraya. Yani, bir ihale yok ortada, bir pazarlama yok. Belki 10 milyon lira, 10 bin lira, belki 3 bin lira. Böyle bir şey yok. Kime veriyor? AKP'li bir işletmeye veriyor, pazarlık usulüyle, bir kişiye. E peki, burada, böyle bir şeyin olmayacağını garanti var mı Sayın Bakan?

Yani, siz bir işletmecisiniz, özel hastaneleriniz var, sizin şirketiniz var, Bakan olarak yarın bir gün siz de diyebilirsiniz ki "Bu işi benim şirketime pazarlık usulüyle verin." Bunun önünü kesen bir şey yok. Sayın milletvekilleri, sayın arkadaşlar; maalesef, bütün bakanlıklarda ve onların oluşturdukları şirketlerde de genel müdür, genel müdür yardımcısı, yok bilmem ne, muhasebe müdürü falan kendi insanlarından oluşan bir yapılanma var bugün yani ciddi bir sorun var Türkiye'de, ciddi sorun. Yani, bu şirketleşmenin sonu iyiye gitmiyor, ben özellikle de bu konuda uyarılmış olayım.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Sayın Özel...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, burada karşı karşıya olduğumuz durum, TÜSEB bünyesinde elde edilen tüm fikrî ve sınai hakların bedelli ve bedelsiz olarak devredilmesi. Bu, ilaç, eczacılık alanında bir sürü çalışma yapacak, tahmin ediyoruz birtakım patentlere sahip olacak. Daha sonra bunların bedelli ya da bedelsiz olarak devredilmesini, lisans izninin verilmesini veya bu hakların konusu ürünlerin üretim ve satışının yapılmasını ve bu amaçla şirket kurulmasını yönetim kuruluna teklif etmek.

Burada geçen sene, Patent Kanunu'nda Sanayi Komisyonunda yapılmaya çalışılan, sonradan Komisyon üyelerimizce gidip de Sanayi Komisyonunda sorulduğunda, "Bu Kanun Vestel'den bir Samsung yaratma idealidir." denip, altı eşlendikçe yüzde 85 ilaçla ilgili patentlerin çıktığı, sonra çabalarımız sonucunda, Sayın Komisyon Başkanımızın da gayretleriyle Komisyonumuza çekilen, çok ciddi şekilde değiştirilen, değişmiş hâlden dolayı da "Bugün, bu işi bitirmemiz lazım." diyen Sanayi Bakanının hâlâ daha o bitmiş hâlini Meclis Genel Kuruluna sevk etmediği çünkü yabancı şirketlerin bu konuda araştırma geliştirme faaliyetlerini yürüten, araştırmacı ilaç firmalarının, derneğinin mensubu şirketlerin bunun bu hâliyle geçmesini istemedikleri için de Sanayi Bakanlığı tarafından tutulduğu... Yani, esas olarak bizim Vestel'den, Arçelik'ten Samsung, Sony yapmak değil de, bizim yerli ilaç sanayisinin belini vurmamak, kendi almış oldukları patentlerle Sosyal Güvenlik Kurumunu yıllarca alternatifsiz ürünlerine mahkûm etmeye kadar birçok çalışmayı yapan firmaların, şimdi, TÜSEB bünyesinde elde edilecek olan tüm fikrî ve sınai hakların bedelli, bedelsiz devredilmesiyle ilgili bir şirket kurulmasını, bunun yönetim kuruluna teklif edilmesini teklif ediyor.

Burada ben çok ciddi sakıncalar görüyorum. Bu konuda Bakanlık ne düşünüyor? Bu maddeyi kim, neye göre yazmış, neden yazmış? Sonra, bu kurulacak şirketler -benim bu konudaki bilgi eksikliğimi mazur görün- Kamu İhale Kurumunun mevzuatına tabi olacak mı? Çünkü son günlerde sürekli...

Mesela, önümüzdeki günlerde Türkiye G-20'ye ev sahipliği yapacak. G-20'yle ilgili yapılacak olan organizasyonlardan bina işlerine kadar bütün işlerin KİK kapsamı dışına çıkarılmasını öneriyorlar. Bizden önce G-20 Zirvesi'ne ev sahipliği yapan Avusturalya 500 milyon dolar harcamış bu işe, ondan önceki ev sahibi de 1 milyar dolara yakın harcama yapmış. Kamu İhale Kurumu kapsamı dışına çıkarılıyor, Sayıştay'ın etkin denetiminin kapsamı dışına... Sayıştay sonradan denetleyebiliyor, rapor tutabiliyor ama iş olmuş bitmiş hâle

geliyor. Bu konuları, bu f maddesini, son günlerde yaşadığımız bu tartışmalar ışığında değerlendirildiğinde ben son derece sakıncalı ve tehlikeli görüyorum.

Bu konuda Bakanlık bir açıklama yaparsa son derece yerinde olur diye düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

Sayın Bakanım...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Sayıştay ve KİK denetimine tabi olacak yani o anlamda gerekli denetimler yasal olarak yapılacaktır.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Bu fikrî ve sınai hakların bedelsiz devri...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – “Bedelli, bedelsiz” diyor.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – “Bedelsiz” dediği ne için? Neden böyle bir ihtiyaç duyuyorsunuz? Veya neden “devrini” demiyorsunuz da “bedelli veya bedelsiz devrini” kanunlaştırıyorsunuz. Yani, bunda amaç ne, niye böyle yazılmış?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Arkadaşlar, her kelimenin amacı... TÜBİTAK'ta aynı benzeri var. Yani, neticede, koşullar gereği hangisine ihtiyacın varsa ve hangisi...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Mesela, TÜBİTAK bedelsiz devirleri kime yapmış? Çalışmıştır uzmanlar herhâlde, böyle bir... Demin de onu söyledim, TÜBİTAK'ta varsa mis gibi TÜBİTAK var zaten, neden böyle bir şeyi ihtiyaç duyuyoruz yani? Her maddede aynı şey: “TÜBİTAK'ta var, TÜBİTAK'ta var.” Ama yani, bu bedelsiz devir. TÜBİTAK hangi fikrî ve sınai hakları bedelsiz devredecek olan bir şirket kurulmasını yönetim kuruluna teklif etmiş, TÜBİTAK'taki bu şirketler neler ve hangilerini bedelsiz, hangilerini bedelli devretmiş?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Şimdi, burada herhangi bir örnek de olmayabilir ama bedelli veya bedelsiz yazması.. “Niye illa bedelli?”nin de cevabı yok. Yani, bütün, her kelimenin bir cevabını ararsak arkadaşlar bizim kanun falan yapma niyetimiz olmaz o zaman. Yani, “bedelli veya bedelsiz” diyor.

NURETTİN DEMİR (Muğla)- Olur mu Sayın Bakanım, her kelimenin bir cevabı olacak.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Yani, “alt komisyon” dendi, eyvallah; “geniş görüşelim”, eyvallah ama yani “bunu görüşürmeyelim”; o zaman da olmaz yani. Hani, bütün samimiyetimizi, bütün iyi niyetimizi yine sonuna kadar göstereceğiz ama “Ya, bu ekime kalsın.” Arkadaşlar, o zaman planlamayı yapamayız biz. Müsaade edin de kendi planlamamızı kendimiz yapalım.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Bizim görüşümüz değil, kalacak diyoruz.

BAŞKAN – Sayın Domaç söz istiyor Sayın Bakanım.

Buyurun Sayın Domaç.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Şimdi, bir kurum oluşturuyoruz ve bu kurumun mantığını biliyoruz, herkes kavradı artık yani çok net bir şekilde. Şimdi, bunun sürekli kenarından dolaşıyoruz. Burada bir kurum oluşturuyoruz, buradan ortaya çıkacak ürünler olsun istiyoruz. Yani, şimdi, şöyle bir şey düşünün: Bir kurum oluşturuyoruz, ortaya çıkacak ürünleri hayalî olarak görüyoruz. Hayır, hayalî görmüyoruz, somut bir şey görmek istiyoruz, bir ürün ortaya çıksın istiyoruz ve bu ürün patente de tabi olabilir, lisansa da neden olabilir, bunu başka kurumlarla da paylaşmak mümkündür. Örnek, bir alanda çalışıyoruz, belli bir yere geldik ve bu artık bizim enstitünün üstündeki bir noktaya vardı. Bedelsiz olarak bir üniversitemize verdik, onlar çalışıyorlar, devamını onlar çalışıyorlar. Bedelli de başka bir yere verebiliriz. Sonuçta, bir ürün çıkarmayı hedefliyoruz ve bu ürün çıkarmanın sonunda da bir katkı olsun istiyoruz.

Ben şunu da anlamıyorum: Ülkelerin sadece ideolojiler değil, ülkelerin sadece düşünceler değil gelişimini sağlayan; bilim, ülkelerin ciddi gelişimini, sıçramasını sağlıyor, onun ürüne dönmüş olanı daha ciddi bir sıçrama sağlıyor, sanayi ve ticaret de müthiş bir sıçramasını sağlıyor ülkelerin, gelişmesini sağlıyor. Dolayısıyla, biz bunun bu kısmına gelince, sanayi ve ticaret kısmına gelince burada bir gelişim yokmuş gibi görüyoruz hep. Hayır, var; açık ve net var. Dünya bunu gösteriyor, geldiğimiz dünya, geldiğimiz yer bunu gösteriyor. Dolayısıyla...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Buraya Sağlık Bakanlığı odaklanmamalı diyoruz.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Şimdi, o ayrı ama bir şeyin...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – İnkâr etmiyoruz.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Tamam, inkâr etmediğinizi biliyorum ama her seferinde oraya geldiğimizde o kısmı kesip atmaya çalışıyoruz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tabii ki çünkü Sağlık Bakanlığı oraya girmesin istiyoruz.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Ama işte, dünyada Sağlık Bakanlıkları girmiş oraya, dünyada bakanlıklar girmiş oraya. 50 tane örneğini verdik.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) –1940' larda mı girmiş, hâlâ giriyorlar mı?

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – 1940' te değil, 1928' de giriyor Hıfzıssıhha, ne 40' ı? Daha orada giriyor.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Hayır, hayır, dünyada girmiş ama hâlâ giren var mı?

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Orada giriyor, Türkiye girmiş. Dünya giriyor, Türkiye 1928' lerde girmiş. Biz hâlâ onu yok sayıyoruz.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Biz yok saymıyoruz Başkanım, niye yok sayalım?

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Ama her seferinde oraya gelip kesmeye çalışıyoruz. Arkadaşlar, bir ürün çıkacak ve bu ürün satılacak. Bundan da korkmayalım, çekinmeyelim ya. Niye çekineceğiz, niye korkacağız? Döner sermaye verelim. Olmuyor döner sermayeyle.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Domaç, oradan korkmuyoruz, korktuğumuz şu: Satılacak ürün yapmaya başlayacak burası, derdimiz o. Yani, yaptığını tabii ki satsın, bir itirazımız yok ama bunu şirket aracılığıyla, uluslararası konsorsiyum aracılığıyla yaparsa ismarlama ürün gelir. Onu diyoruz biz yani. Bakanlığımızın kafası bununla meşgul olmamalı.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Hayır efendim, o sizin tersten düşünceniz. Yani, öyle bir şey çıkabilir diye düşündüğünüz için bunu...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Örnekleri var.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Ve hep kötü örnekleri söylüyorsunuz Aytuğ Bey. Bir tane de olumlu örnek söyleyin Allah aşkına, bir tane de olumlu örnek söyleyin ya!

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Söyledik, olumlu örnekleri...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Bir tane olumlu örnek ben görmedim ya!

BAŞKAN – Peki.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Olur mu ya, önerge vermediğimiz bir sürü madde var, abartmayın.

BAŞKAN – Sayın Domaç...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Kesiyorum, bitti.

Teşekkür ederim Başkanım.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Önerge vermediğimiz bir sürü madde var Sayın Domaç.

BAŞKAN – Evet, kifayeti müzakere...

Hükûmetin katılmadığı önergeleri oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

Genel Sekreterlik

MADDE 10- (1) Genel Sekreterlik, TÜSEB'in ve Başkanlığın, idari, mali, bilgi sistemleri, hukuk ve diğer destek hizmetlerini yürütmek üzere kurulacak birimlerden oluşur. Bu birimler Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine, Yönetim Kurulunun onayı ile Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

(2) Genel Sekreter, verilen görevlerin yerine getirilmesinden Başkana karşı sorumludur.

BAŞKAN - 10' uncu maddede önerge yok.

10' uncu maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... 10' uncu madde kabul edilmiştir.

Enstitüler

MADDE 11- (1) TÜSEB bünyesinde aşağıdaki enstitüler kurulmuştur:

- Türkiye Kanser Enstitüsü.
- Türkiye Biyoteknoloji Enstitüsü.
- Türkiye Anne, Çocuk ve Ergen Sağlığı Enstitüsü.
- Türkiye Halk Sağlığı ve Kronik Hastalıklar Enstitüsü.

d) Türkiye Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Enstitüsü.

e) Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsü.

(2) Birinci fıkrada sayılan enstitüler dışında, Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararıyla, TÜSEB'in merkezi dışındaki illerde de olmak üzere yeni enstitüler kurulabilir.

(3) Enstitüler bünyesinde, ihtiyaca göre bilim kurulları kurulur. Enstitüler ile bilim kurulu üyelerinin nitelikleri, sayıları, bunlara yapılacak ödemeler ile diğer hususlar, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Yönetim Kurulunun onayı üzerine Başkanlıkça çıkarılan yönetmelik ile düzenlenir.

BAŞKAN - 11'inci madde üzerinde söz talebi yok.

Kabul edenler... Kabul etmeyenler... 11'inci madde kabul edilmiştir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Personele İlişkin Hükümler Personelin İstihdamı ve Nitelikleri

MADDE 12- (1) Başkanlık personeli, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu hükümlerine tabi olarak çalıştırılır. Başkanlık personelinin kadro unvan ve sayıları ekli (I) sayılı Cetvelde gösterilmiştir. Bunların birimlere dağılımını yapmaya Başkan yetkilidir. Personelin kadro unvan ve sayılarında mevcut sayılarının bir katını aşmamak kaydıyla değişiklik yapılmasına, Yönetim Kurulunun kararı üzerine Bakan yetkilidir.

(2) Başkan, başkan yardımcıları, Genel Sekreter ve enstitü başkanlarının, en az doktora derecesi sahibi olması, İngilizce, Almanca ya da Fransızca dillerinden en az birisini iyi derecede bilmesi ve en az on yıl kamu ve/veya özel sektörde çalışmış olması şarttır. Bu kişilerde aranacak diğer nitelikler Yönetim Kurulu tarafından belirlenir.

(3) Başkanlıkta çalıştırılacak personelde, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin (1), (4), (5), (6) ve (7) numaralı alt bentlerindeki şartlar aranır. Ancak Başkanlıkta çalıştırılacak yabancı uzmanlar için Türk vatandaşlığı şartı aranmaz.

(4) Enstitülerde Ar-Ge projelerinin gerektirdiği niteliklere sahip olanlar, proje süresi ile sınırlı olmak üzere, belirli süreli iş sözleşmesiyle istihdam edilebilir.

(5) Kamu kurum ve kuruluşlarında sağlanan burslardan doğan mecburi hizmet yükümlülükleri, yükümlünün istemi, Başkanlığın talebi ve yükümlüye burs veren kamu kurum ve kuruluşunun onayı ile TÜSEB'e devredilebilir.

(6) Yabancı uyruklu uzmanlar, 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun hükümlerine tabi olmaksızın ve haklarında 4857 sayılı Kanun hükümleri uygulanmak suretiyle bir yıla kadar çalıştırılabilir.

(7) Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan Devlet memurları ile öğretim elemanlarından gerekli nitelikleri taşıyanlar, kendilerinin isteği ve kurumlarının muvafakatiyle Başkanlık kadrolarında istihdam edilebilir. Bunların kurumlarıyla olan ilişkileri, iş sözleşmesinin yapılmasıyla son bulur. Başkanlıkta bu fıkra uyarınca istihdam edilmeye başlanırlara, önceki kurumlarıyla ilişkilerinin kesilmesinden dolayı emekli ikramiyesinin hesabına esas toplam hizmet süresi on beş yıldan az olanlara emekli ikramiyesi ödenmez ve ödenmeyen emekli ikramiyesinin hesabına esas hizmet süreleri Başkanlıkta geçecek hizmet süreleriyle birleştirilmek suretiyle kıdem tazminatının hesabına esas hizmet sürelerine dâhil edilir. Ayrıca, bu şekilde kıdem tazminatının hesabına esas hizmet süresine dâhil edilecek süreler ile emekli ikramiyesinin hesabı açısından on beş yıldan fazla hizmeti olanların bu hizmet süreleri kıdem süresine bağlı diğer hakların tespitinde de dikkate alınır. Bu şekilde istihdam edilenlerden, sosyal güvenlik kuruluşlarından aylık bağlanması veya iş sözleşmesinin işveren tarafından haklı nedenle derhal feshi kapsamında iş sözleşmesi sona erenler hariç olmak üzere, Başkanlıktaki görevleri sona erenlerden, önceki kurumlarındaki ilgili kadrolara atanma şartlarını kaybetmemiş olanlar; öğrenim durumları, hizmet yılı ve kazanılmış hak aylık dereceleri dikkate alınarak önceki kurumlarında öğrenim durumları, hizmet yılı ve kazanılmış hak aylık derecelerine uygun boş bir kadroya en geç bir ay içinde atanırlar ve herhangi bir işleme gerek kalmaksızın en geç bir ay içerisinde göreve başlatılırlar. Bu fıkra uyarınca önceki kurumlarına dönen kişilerin Başkanlıkta geçen hizmetleri kazanılmış hak aylık derece ve kademeleri ile kıdeme bağlı haklarında değerlendirilir. Önceki kurumlarına tekrar atanırlara iş sözleşmesinin sona ermiş olmasından dolayı Başkanlıkça kıdem tazminatı veya başkaca bir tazminat ödenmez ve bu süreler sonraki hizmetlerine göre hak kazanacakları emekli ikramiyesi hesabında dikkate alınır.

(8) Bu madde ve 13 üncü madde kapsamında çalıştırılacakların nitelikleri, işe alınmaları ve görevlendirmeleri, performans değerlendirmeleri ve disiplin işlemleri ile kadrolarda bulunanlarla aylıksız izinli olarak görev yapanların aylık ücret ve diğer mali ve sosyal hakları, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Yönetim Kurulunun onayı ile Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

(9) TÜSEB personeline ilişkin tüm ihtilaflar iş mahkemelerinde görülür.

(10) Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan personele, kurumlarının izni ile akreditasyon faaliyetlerine yönelik görev verilebilir. Bunlara görevleri karşılığı ödenecek ücret, (3.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere Yönetim Kurulu kararı ile belirlenir.

BAŞKAN - 12' nci madde üzerinde bir önerge var.

Buyurun Sayın Bakanım.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Arkadaşlar, beşinci bölüm diye bir bölüm başlığına geldik.

Arkadaşlar da şey yapıyorsa yarın 11.00' de veya 12.00' de başlayacak şekilde.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – 11.00' deyse hiç gitmeyelim Sayın Bakanım, burada kalmış dokuz saat.

BAŞKAN – 12.00 o zaman.

Bugün saat 12.00' de toplanmak üzere birleşimi kapatıyorum.

Teşekkür ediyorum.

Kapanma Saati: 02.00